

"ALLAN KATINDA DİN İSLÂM'DIR." (ÂL-İ İMRAN: 19)

Bir tek Âyet-i kerime'yi dahi inkâr eden kâfirdir.

"İmansız vatan, vatansız iman muhafaza edilmez..."

Hakikat

Aylık İslâm Dergisi

4,50 TL Yıl: 28 Sayı: 331 NİSAN - 2021

**"Şüphesiz ki Kâfirler Sizin Apaçık Bir Düşmanınızdır."
(Nisâ: 101)**

**"Sen Onların Dinlerine Uymadıkça Ne Yahudiler Ne de
Hıristiyanlar Aslâ Senden Hoşnut Olmazlar." (Bakara: 120)**

**"Eğer Onların Güçleri Yetse, Sizi Dininizden Döndürünceye
Kadar Size Karşı Savaşa Devam Ederler." (Bakara: 217)**

**"Ey İman Edenler! Yahudi ve Hıristiyanları Dost Edinmeyin!
Onlar Birbirlerinin Dostudurlar. Sizden Kim Onları Dost
Edinirse, O Onlardandır." (Mâide: 51)**

**KÜFFARIN MAKSADI;
İSLÂM'I YIKMAK, İMANI
KALDIRMAK, KÜFRÜ YAYMAK,
VATANIMIZI BÖLMEKTİR.**

www.hakikat.com.tr

331.SAYI, Nisan 2021

Başyazı

İsmail Yavuz

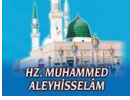
Başyazıyı Oku

•

Fâtiha Sûre-i Şerif'inin Tefsiri (20)KUR'AN-I KERİM TEFSİRİDizi Yazı - Tefsir

•

Allah-u Teâlâ'nın Nur'u, Âlemlerin Gurur ve Sürûru Muhammed AleyhisselâmHAZRET-İ MUHAMMED AleyhisselâmDizi Yazı - Resulullah Aleyhisselâm'ın Hayat-ı Saâdetleri

•

Ne Akıl Ne İlim YeterMuhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler ve Hatıralar (120)Dizi Yazı - İnciler ve Hatıralar

•

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (47)EVLİYÂ-İ KİRÂM -Kaddesallahu Esrârehüm-HAZERÂTI'NIN "HÂTEMÜ'L-EVLİYÂ" HAKKINDAKİ BEYAN ve İFŞAATLARI 243)Dizi Yazı - "Hâtemül-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatlar

•

Abdülkerim-i Cîlî -Kuddise Sırruh- (2)Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (176)Dizi Yazı - Hatm'ül Evliya Hakkında İzah ve Açıklamalar

•

Hâtem-i Enbiya Muhammed Aleyhisselâm ve Ashâb-ı Kiram TASAVVUF'UN ASLI
HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ Dizi Yazı - Tasavvuf

•

Ölümün Hakikati Cenaze İşleri ve Berzah Hayatı (5) İSLÂM İLMİHALİ Dizi Yazı - İslâm İlmihali

•

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- (89)ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu
anhüm- HAZERÂTİ'NİN HAYATI Dizi Yazı - Ashâb-ı Kiram -r. anhum-

Hakikat 331. Sayı

Bismillahirrahmanirrahim

“Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri’ne; O’nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz’e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram’ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun.”

Muhterem Okuyucularımız;

Gerek yahudiler gerek hıristiyanlar geçmişten bugüne İslâm’a ve müslümanlara daima düşmanlık etmişler, her zaman kötü niyet ve emeller gütmüşlerdir.

“Sen onların dinlerine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar aslâ senden hoşnut olmazlar.” (Bakara: 120)

İslâm'ı, onun yüce Resul'ünü ve müslümanları hiç sevmezler.

Hal böyle iken Hıristiyan Haçlı Papa'sının geçtiğimiz ay Irak'a yapmış olduğu ziyareti nasıl anlamamız gerekmektedir?

Papa'nın bu ziyaretinde İslâm dünyasına dönük siyasi ve dini iki amaç dikkati çekmektedir.

Siyasi amaçlarını; Türkiye'ye karşı bir haçlı ittifakı tertip etmek, Büyük Kürdistan hayaline destek vermek, bölgedeki hıristiyanların siyasi ağırlığını artırmak, bölgede, kutsal saydıkları yerlerde hak iddia etmek, şii dünyasına şirin görünerek muhtemel bir İran savaşında cepheyi bölmek olarak sıralayabiliriz.

Dini gayeleri ise, İslâm'ın asliyetini bozmak, iman ile küfrü karıştırmak, müslümanlara küfrü hoş göstererek böylece iman cephesini yıkmaktır. Çünkü küffarın gayesi İslâm'ı yıkmaktır.

Dikkat ederseniz küffar “Dinlerarası Diyalog”, “İbrahim Kardeşliği” gibi çeşitli kavramlar altında küfrün hoş görülmesi ve gösterilmeye çalışılması faaliyetlerini mütemadiyen devam ettirmeye, imanla küfrü karıştırmaya çalışıyor.

FETÖ marifetiyle Türkiye'de ve Türkiye üzerinden bütün İslâm dünyasında yaymaya çalıştıkları bu faaliyetleri 15 Temmuz'da büyük bir darbe almış olmasına rağmen, 2017'den beri BAE, Suudi Arabistan, Mısır ve en son Irak ile bu icraatlarını devam ettirmeye çalışıyorlar.

Bu ziyaret göstermiştir ki; bunlar sinsi niyetlerini; İslâm'a ve Türkiye'ye olan düşmanlıklarını, planlarını; iman ile küfrü karıştırmak, İslâm'ı aslından çıkartma gayretlerini asla değiştirmiş, unutmuş değildir. Müslümanları hak ve hakikatten ayırmaya çalışmaktan bir an bile geri durmazlar.

Cenâb-ı Hakk onları bize tanıtmış, Âyet-i kerime'sinde haber vermiştir:

“Onlar size fenalık etmekten aslâ geri kalmazlar.” (Âl-i imran: 118)

Nitekim Papa'nın ziyaretinin sonunda Türkiye'nin doğu bölgelerini İskenderun'dan Kars'a kadar içine alan Büyük Kürdistan haritasının Papa'nın kafasının üzerinde resmedilmesi ile Papa'nın da Türkiye'ye karşı bir ittifak peşinde olduğu ve Türkiye'yi parçalamaya planlarına destek verdiği alenileşmiş oldu.

Bunlar zaten böyleydi fakat küffar Papa'yı kullanarak cepheyi büyötmeye çalıştı. Görölüyor ki Katolik Amerikan Başkanı Biden ile Katolik Papa'sı ABD'nin projelerinde işbirliği yapıyor. Beraber hareket ediyorlar.

Amaçları, hedefleri ikinci bir İsrail kurmak, Türkiye'yi parçalamak, İsrail'in güvenliğini sağlamak olduğu anlaşılıyor. Bu yüzden bu gibi eylemler asla hafife alınacak şeyler değildir. Dikkatli ve uyanık bulunmalı, gereken tedbirleri almakta asla ihmal gösterilmemelidir.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri yıllarca bu küfür ehliyle, bunlara çanak tutan münafıklarla mücadele etmişler; hak-batıl berzahını, iman-küfür ayrımını kaldırmak için yaptıkları çalışmaların önüne set çekmişler; Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'ler ile müslümanları tenvir etmişlerdir. Manevî şahsiyetleri bu küfür dalgasının karşısında müslümanlara önder olmuştur.

Gerek kâfirlere karşı, gerek münafıklara karşı bu berzah konmamış olsa idi, bugün hak ile batıl birbirine karışmış olacaktı. Kâfirlerle bir olan bu münafıklar, bu din bölücülerini İslâm dininin hiçbir esasını bırakmayacaklardı. Adetâ hak ile bâtil karışmış, bâtil galebe çalmıştı. Bunlara küfür damgasını vurunca, küfürleri meydana kaldı. Nur galip geldi küfrü ezdi geçti.

“Onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Halbuki kâfirler istemeseler de, Allah nurunu tamamlayacaktır.” (Saf: 8)

...

Bu ay içinde başlayacak olan Ramazan-ı şerif ayınızı tebrik eder, tüm İslâm âlemi'ne hayırlara vesile olmasını Cenâb-ı Allah'tan niyaz ederiz.

Baki esselâmü aleyküm, ve rahmetullah...

“Şüphesiz ki Kâfirler Sizin Apaçık Bir

Düşmanınızdır.”
(Nisâ: 101)

**“Sen Onların Dinlerine Uymadıkça Ne Yahudiler Ne de Hıristiyanlar
Aslâ Senden Hoşnut Olmazlar.”**
(Bakara: 120)

**“Eğer Onların Güçleri Yetse, Sizi Dininizden Döndürünceye Kadar Size Karşı
Savaşa Devam Ederler.”**
(Bakara: 217)

**“Ey İman Edenler! Yahudi ve Hıristiyanları Dost Edinmeyin! Onlar Birbirlerinin Dostudurlar.
Sizden Kim Onları Dost Edinirse, O Onlardandır.”**
(Mâide: 51)

**“Allah Düşmanlarınızı Sizden Çok Daha İyi Bilir.
Gerçek Bir Dost Olarak da Allah Size Yeter, Hakiki
Bir Yardımcı Olarak da Allah Size Yeter.”**
(Nisâ: 45)

İSLÂM'IN VE MÜSLÜMANLARIN DÜŞMANI HIRİSTİYAN HAÇLI PAPA'SI IRAK'A NEDEN GİTTİ?

Allah-u Teâlâ yahudi ve hıristiyanlarla dost olmayı, onlarla aynı safta bulunmayı, onlarla haşır-neşir olmayı yasaklamış, onlara gösterilecek bir dostluğun kötü neticesini Âyet-i kerime'sinde ihtar buyurmuştur:

“Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin! Onlar birbirinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır. Şüphesiz ki Allah, zâlimler güruhunu hidayete erdirmez.” (Mâide: 51)

Emr-i ilâhi böyle iken bu Âyet-i kerime'yi inkâr etmekte ve küfürlerini ilân etmektedirler. Cenâb-ı Hakk **“Kim onları dost edinirse o onlardandır.”** buyurduğu halde, **“Bunlar bizim dostumuzdur.”** dediler, bu Âyet-i kerime'yi inkâr ettiler ve küfre

daldılar. Bu ilâhî hitap, İslâmiyet'in ilk yıllarından itibaren kıyamete kadar gelip geçecek olan bütün müslümanlardır.

“Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin! Allah'ın aleyhinize apaçık bir ferman vermesini mi istersiniz?” (Nisâ: 144)

Allah-u Teâlâ'nın emri ve hükmü budur. Bu ilâhi hüküm Allah'ın inanan kullarına kati beyanıdır. Onları dost edinen Cenâb-ı Allah'ın gadabını celbeder.”

(Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)

Pandemi sebebiyle 16 aydır hiçbir yere gitmeyen Hıristiyan Haçlı Papa'sı geçtiğimiz Mart ayında Irak'a gitti ve 4 gün boyunca Irak'ta muhtelif yerlere gidip çeşitli insanlarla görüşmeler yaptı.

Hıristiyan Haçlı Papa'nın Irak'ta ne işi var? Gerçek amacı ne? Ne yapmak niyetinde?

Büyük bir proje için orada. Bir hazırlık var.

Amerika Irak'ta Saddam'ı devirdi, Irak'ı işgal etti, parçalara böldü yönetiyor, zemin hazır. Şimdi Papa gidiyor.

Allah-u Teâlâ küffarı bize düşman olarak tanıtmış, onların düşmanlığı ve kötü niyetine karşı bizleri uyarılmış ve ikaz etmiştir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

“Şüphesiz ki kâfirler sizin apaçık bir düşmanınızdır.” (Nisâ: 101)

Gerek yahudiler gerek hıristiyanlar geçmişten bugüne İslâm'a ve müslümanlara daima düşmanlık etmişler, her zaman kötü niyet ve emeller gütmüşlerdir.

“Sen onların dinlerine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar aslâ senden hoşnut olmazlar.” (Bakara: 120)

İslâm'ı, onun yüce Resul'ünü ve müslümanları hiç sevmezler.

Nitekim küffarın İslâm'a, müslümanlara ve bilhassa Türkiye'ye düşmanlıkları dün de bugün de saymakla bitmez.

“Allah düşmanlarınızı sizden çok daha iyi bilir.” (Nisâ: 45)

Bu düşmanlığın merkezlerinden birisi de yüzyıllar boyunca Vatikan olmuştur. Haçlı seferlerini organize eden ve hıristiyan Avrupa'yı müslümanlara ve hususiyetle Türklere karşı kışkırtanlar bunlardır, Papalardır.

Papaları tarihlerinden tanıyalım. Bunlar tarih boyunca İslâm'a, müslümanlara, Türklere nasıl davrandılar? Müslümanları yok etmek için katlettiler, sürmek için zulmettiler. Papa aynı ekolün temsilcisidir.

Papalık sadece askerî seferler düzenlemekle kalmamış, İslâm'ı, Resulullah Aleyhisselâm'ı karalamak için, kara propaganda yapmak için büyük bütçelerle hususi organizasyonlar tertip etmişler ve etmektedirler.

“Dinlerarası Diyalog” adı altında yürütülen iman ile küfrü karıştırmaya dönük faaliyetler de bu zihniyetin, İslâm'ı tahrif etme gayretlerinin bir uzantısıdır. 1965 tarihli II. Vatikan Konsili'nde alınan kararlara göre misyonerlik faaliyetleri çerçevesinde yapılan icraatlardır. FETÖ örneğinde olduğu gibi amaçları Peygamberimiz Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'ın olmadığı bir din ortaya çıkartmaktır. Nitekim bundan önceki papa Resulullah Aleyhisselâm'a alenen hakaret etmiş *‘şerden başka bir şey bırakmamıştır’* diyerek büyük bir iftirada bulunmuş ve küfrünü kusmuştur. Bunlar yüzyıllardır işledikleri kendi vahşetlerini ve dünyaya yaydıkları şerlerini kapatmak için her türlü saldırıyı ve iftirayı yapmaktan çekinmezler. Sözlerine bakarsanız barıştan kardeşlikten bahsederler, icraatlarına baktığınızda tam tersini görürsünüz.

Bunların içyüzünü Allah-u Teâlâ bize şöyle haber vermektedir:

“Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür.” (Âl-i imrân: 118)

Bunların bu niyetlerine, İslâm'ı tahrif etmek, iman ile küfrü karıştırmak için yaptıkları icraatlarına alet olanlar ise bu küfür ehli ile birdir, o da onlardandır.

“Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin! Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır.” (Mâide: 51)

Allah-u Teâlâ yahudi ve hıristiyanlar için **“dost edinmeyin.”** buyuruyor. Demek ki;

Hıristiyan ve yahudiler kardeşimiz olamaz.

“Ancak müminler kardeşirler.” (Hucurat: 10)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

“Varlığım kudret elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki; bu ümmetten yahudi olsun hıristiyan olsun, kim benim peygamberliğimi duyar da benim getirdiğime iman etmeden ölürse mutlaka cehennemliklerden olur.” (Müslim: 153)

Hal böyle iken Hıristiyan Haçlı Papa'sının geçtiğimiz ay Irak'a yapmış olduğu ziyareti nasıl anlamamız gerekmektedir?

Salgın hastalık sebebiyle hiçbir yere gitmediği halde Irak'a gidip dört gün boyunca gezdiği yerlere, görüştüğü kişilere ve yaptığı işlere baktığımızda perde arkasında büyük bir niyetlerinin olduğu anlaşılıyor. Bunun en büyük delili ziyaretin sonunda Papa'nın kafası ile iç içe geçmiş Türkiye'nin topraklarını da içine alan bir haritanın pul şeklinde hazırlanması olmuştur. Demek ki büyük bir niyetleri var.

Ortadoğu'da hıristiyan bir devlet yok. Ama koyun postuna girip hançeri soktu. Nasıl ki FETÖ Türkiye'de büyük bölücülük yaptı, İslâm'ı aslından uzaklaştırdı, iman-küfür berzahını kaldırdı, Papa da bunu yapıyor. Amerika Selman'ı, Zayed'i, Sisi'yi yanına çekerek bunu yapmış, bu tohumu atmıştı. Papa'nın bu gidişi de planlanmış, hazırlanmış ve uygulamaya konulmuş bir projedir. Sıradan bir olay değil. Sonuçlarını zamanla gösterecek bir projedir.

Papa'nın bu ziyaretinde İslâm dünyasına dönük siyasi ve dini iki amaç dikkati çekmektedir.

Siyasi amaçlarını; Türkiye'ye karşı bir haçlı ittifakı tertip etmek, Büyük Kürdistan hayaline destek vermek, bölgedeki hıristiyanların siyasi ağırlığını artırmak, bölgede, kutsal saydıkları yerlerde hak iddia etmek, şii dünyasına şirin görünerek muhtemel bir İran savaşında cepheyi bölmek olarak sıralayabiliriz.

Bu ziyarette büyük niyet, planlanmış hesap var. Büyük bir şey olacak ki Papa'yı gönderdiler. Ya Türkiye'ye ya İran'a karşı. Bir hazırlık var.

Binaenaleyh Papa'nın dinî kisve altındaki siyasi hareketlerine, Türkiye'ye düşmanlık temelinde hazırlanan bu planlara vermiş olduğu sinsi desteğe karşı Türkiye'nin bir cevap vermesi gerekirdi.

Dini gayeleri ise, İslâm'ın asliyetini bozmak, iman ile küfrü karıştırmak, müslümanlara küfrü hoş göstererek böylece iman cephesini yıkmaktır. Çünkü küffarın gayesi İslâm'ı yıkmaktır.

Onların bir planı var ancak Cenâb-ı Hakk onlara bu fırsatı vermeyecektir:

“Kötülüklerle tuzak kuranlara gelince, onlar için çok şiddetli bir azap vardır ve onların kurdukları tuzaklar da mutlaka boşa çıkacaktır.” (Fâtır: 10)

Şundan hiç şüphe olmasın ki söyledikleri ile kalplerinde gizledikleri arasında çok büyük bir uçurum var. Zira konuşurken kardeşlikten, barıştan dem vururlar. Ancak niyetleri müslümanları birbirine kırdırmak, İslâm'ın asliyetini bozmak, mümkünse savaşlar çıkartarak bu topraklardan müslümanları temizlemektir. Zira bunlar hıristiyanlığı yaymak için tarih boyu soykırım, katliam ve zulüm yapmaktan asla geri durmamışlardır.

“Eğer onların güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.” (Bakara: 217)

Bu ilâhî buyruk kâfirlerin müslümanlara kin ve düşmanlıkta ne kadar ileri gittiklerini, bâtil inançlarında ne derece katı davrandıklarını, düşmanlıklarının sürekliliğini

bildirmekte, müslümanları dinlerinden çeviremedikleri sürece bu savaflara ara vermeyeceklerini beyan etmektedir. Güçleri yetse bundan hiç de geri kalmazlar.

Binaenaleyh Hıristiyan Haçlı Papa'sının Irak'a yapmış olduğu ziyaret göstermiştir ki; bunlar sinsi niyetlerini; İslâm'a ve Türkiye'ye olan düşmanlıklarını, planlarını; iman ile küfrü karıştırmaya, İslâm'ı aslından çıkartma gayretlerini asla değiştirmiş, unutmuş değildir. Müslümanları hak ve hakikatten ayırmaya çalışmaktan bir an bile geri durmazlar.

Cenâb-ı Hakk onları bize tanıtmış, Âyet-i kerime'sinde haber vermiştir:

“Onlar size fenalık etmekten aslâ geri kalmazlar.” (Âl-i imran: 118)

Nitekim öteden beri Hazret-i İbrahim Aleyhisselâm'ı alet ederek “İbrahimi Dinler” gibi söylemlerle iman ile küfrü karıştırmak için büyük bir gayret gösterdikleri görülüyor.

Halbuki Âyet-i kerime'de:

“İbrahim ne yahudi, ne de hıristiyandı. O Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müslümandı, müşriklerden de değildi.” buyuruluyor. (Âl-i imrân: 67)

İbrahim Aleyhisselâm'ın ismini her yerde bu sinsi niyetlerine alet ediyorlar. BAE'nin İsrail ile yaptığı anlaşmaya “İbrahim Anlaşması” adını verdiler, BAE'de “İbrahim Kardeşlik Evi” diye bir bina yapıyorlar. Dikkat ederseniz Papa'nın Irak'ta uğradığı yerlerden birisi de İbrahim Aleyhisselâm'ın doğduğu yer olduğunu iddia ettikleri Ur kenti idi. Papa burada Kur'an dinleyip müslüman ve yahudi cemaat temsilcileriyle dua etti. Burayı hac yeri ilân etti.

FETÖ de 2000 yılında Urfa'da yahudi ve hıristiyanlarla bir araya gelmişler, “İbrahim Halilullah yıllar sonra ayrı dinden insanları birleştirdi.” demişler, küfrü hoş görmüşlerdi. Mardin'de de 2004'te “Hazret-i İbrahim'in aydınlığında dinler ve barış” isimli toplantılar yapmışlardı.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri yıllarca bu küfür ehliyle, bu münafıklarla mücadele etmişler; bu berzahı, iman-küfür ayırımını kaldırmak için yaptıkları çalışmaların önüne set çekmişler; Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'ler ile müslümanları tenvir etmişlerdir. Manevî şahsiyetleri bu küfür dalgasının karşısında müslümanlara önder olmuştur.

Gerek kâfirlere karşı, gerek münafıklara karşı bu berzah konmamış olsa idi, bugün hak ile batıl birbirine karışmış olacaktı. Kâfirlere bir olan bu münafıklar, bu din bölücüleri İslâm dininin hiçbir esasını bırakmayacaklardı. Adetâ hak ile bâtil karışmış, bâtil galebe çalmıştı. Bunlara küfür damgasını vurunca, küfürleri meydanda kaldı. Nur galip geldi küfrü ezdi geçti.

Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'sinde onları bize tanıtıyor:

“Eğer onlar Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilen Kur'an'a inanmış olsalardı, onları dost edinmezlerdi.”

Fakat onların çoğu yoldan çıkmışlardır.” (Mâide: 81)

“Bunlar güya Allah’ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Oysa onlar sadece kendilerini aldatırlar da bunun farkında değillerdir.” (Bakara: 9)

Küffarın Türkiye’ye Olan Düşmanlığı:

Küffar, Haçlı Batı öteden beri Türkiye’ye karşı bir düşmanlık beslemektedir. Son zamanlarda bu düşmanlığın arttığını görüyoruz.

Küffar gerek içerdeki hainlerle ve terörle, gerek dışarda yaptıkları plan ve tuzaklarla Türkiye’yi kuşatmaya çalışıyor. Ancak Allah-u Teâlâ onlara fırsat vermiyor.

“Eğer Allah size yardım ederse artık sizi yenip mağlup edecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, O’ndan başka size yardım edecek kimdir? Müminler yalnız Allah’a güvensinler.” (Âl-i İmran: 160)

Türkiye vatanına yönelen tehditleri, Türkiye’yi parçalamaya dönük planları Cenâb-ı Hakk’ın lütfuyla yırtıkça düşmanın düşmanlığı da ayyuka çıkıyor ve hemen tarihte olduğu gibi bir ittifak, bir Haçlı ittifakı arayışı hızlanıyor. Bu ziyaretin bir amacı da budur.

Düşman istediği kadar düşmanlığını artırsın dostumuz ve yardımcımız Allah olursa O bize yeter:

“Allah düşmanlarınızı sizden çok daha iyi bilir. Gerçek bir dost olarak da Allah size yeter, hakiki bir yardımcı olarak da Allah size yeter.” (Nisâ: 45)

Özellikle Karabağ Savaşı’ndan sonra bu ittifak arayışları ve düşmanlıkların arttığını görüyoruz. Zira Irak, Suriye ve Libya’dan sonra Karabağ’da Türk silah teknolojisi ve askeri desteği ile elde edilen zaferler düşmanın korkusunu ve düşmanlığını depreştirmiş durumda. Usanmadan bu ülkeye zarar vermenin yollarını arıyorlar. Taşeronlarını üzerimize salıyorlar. Doğu Akdeniz’de aleyhimize kurulan ittifaklara, Yunanistan’ı kışkırtma, silahlandırma çalışmalarına böyle bakmalıdır.

Dikkat ederseniz Karabağ Savaşı’nda elde edilen muvaffakiyetten bir de İran çok rahatsız oldu, Irak’taki İran destekli şii gruplar Türkiye’yi hedef alan açıklamalarını artırdılar. “Türkiye’nin Irak’taki varlığı Amerika’dan daha tehlikeli” demeye başladılar. Ardından da Papa ayaklarına geldi, bunları ziyaret etti.

Türkiye’yi Bölme Parçalama Niyetlerini İlân Etiler:

Amerika mütemadiyen bölgedeki varlığını artırmaya, Türkiye’yi kuşatmaya, PKK’ya devlet kurmaya çalışıyor.

Türkiye'yi parçalama planları iyice ortaya çıktı. Amerika; İsrail, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Ukrayna, Irak, Suriye, Kıbrıs etrafımızdaki her ülkeye askerini yerleştiriyor. Mısır, Suud-i Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri gibi ülkeleri kullanarak Amerikan ve İsrail yanlısı bir hat oluşturdu. Amerika'nın kendine ve İsrail'e tehdit gördüğü Türkiye, İran ve Rusya'yı çevreleme projesidir bu.

Ve böyle bir konjonktürde Papa Irak'a gitti. İslâm dini'nin neşv-ü nema bulduğu topraklarda, siyasi ve dini tahrifat için Amerika ve İsrail ile işbirliği içinde.

Papa'nın ziyaretinin sonunda Türkiye'nin doğu bölgelerini İskenderun'dan Kars'a kadar içine alan Büyük Kürdistan haritasının Papa'nın kafasının üzerinde resmedilmesi ile Papa'nın da Türkiye'ye karşı bir ittifak peşinde olduğu ve Türkiye'yi parçalama planlarına destek verdiği alenileşmiş oldu.

Bunlar zaten böyleydi fakat küffar Papa'yı kullanarak cepheyi büyütmeye çalıştı. Görülüyor ki Katolik Amerikan Başkanı Biden ile Katolik Papa'sı ABD'nin projelerinde işbirliği yapıyor. Beraber hareket ediyorlar.

Ve önümüzdeki süreçte ABD ve Vatikan işbirliğini göreceğiz. Hıristiyan Haçlı Papa'sı kim için çalışıyor, kime hizmet ediyor, gizli ajandalarda neler var bilmiyoruz.

Amaçları, hedefleri ikinci bir İsrail kurmak, Türkiye'yi parçalamak, İsrail'in güvenliğini sağlamak olduğu anlaşılıyor. Bu yüzden bu gibi eylemler asla hafife alınacak şeyler değildir. Dikkatli ve uyanık bulunmalı, gereken tedbirleri almakta asla ihmal gösterilmemelidir.

Onlar İslâm'ın ve müslümanların aleyhinde büyük planlar yapıyorlar ancak Cenâb-ı Hakk müslümanlara çok ciddi tembihte bulunuyor:

“Ey iman edenler! Eğer Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz (sarılırsanız), Allah da sizi muvaffak eder ve ayaklarınızı sâbit kılar.

Kâfirlere gelince, onlar da yüzüstü sürünsünler! Allah yaptıklarını boşa çıkarmıştır.” (Muhammed: 7-8)

O yüzden müslümanların Allah ve Resul'üne samimi olarak sarılması, O'nun dinine yardım etmesi ve kâfirlerden uzak durması şarttır.

Dikkat ederseniz öteden beri özellikle 2016 yılında FETÖ'nün bertaraf edilmesinden sonra BAE merkezli Türkiye'ye karşı bir ittifak, bir düşman cephesi kurma çalışmaları dikkat çekiyor. BAE İsrail ile anlaşmış, dikkat ederseniz ittifakın bir parçası olan Suudi Prens Selman Amerikan raporlarında Kaşıkçı cinayetinden sorumlu ilân edilmesine rağmen Amerika herhangi bir yaptırım uygulamadı.

Papa'nın Terör Örgütleri ile Ne İşi Var?

Söylenenlere göre Papa Irak'taki ziyaretleri esnasında YPG ve hıristiyan terör örgütü liderleri ile de görüştü. Bunlardan birisi 2019 yılında insanlığa karşı işlediği suçlar sebebiyle Amerika tarafından yaptırım uygulanan Irak'taki silahlı hıristiyan grupları bir araya getiren Babylon isimli oluşumun başındaki Riyan Keldani idi.

Barış ve kardeşlik mesajları veren Papa'nın tarihteki öncüllerinden hiçbir farkı olmadığını buradan anlayabilirsiniz. Sözleri başka, icraatları başka, niyetleri ise bambaşka.

Yine NATO'nun Irak'taki asker sayısını 4 bine çıkarma kararının aynı günlere denk gelmesi, hatta NATO'nun terör örgütü PKK'ya yeni bir isim vererek askeri ve siyasi olarak desteklemeye hazırlandığı; PKK işgali altındaki bölgeler ve Musul'da gayrimüslim mahallî güçlere DEAŞ bahanesi ile eğitim ve silah temin edeceğine dair iddialar küffarın telefonlarının paralel çalıştığını ve büyük bir plan çevirdiklerini gösteren gelişmelerdir.

Küffarın söylemleri ile niyet ve eylemleri arasındaki uçurum dikkat çekiyor. Savaşın ismine barış, ırkçılığın ismine kardeşlik, baskı ve zulmün ismine demokrasi adını veriyorlar. Kendilerini barış havarisi, süttten çıkmış ak kaşık gibi göstermeye çalışıyorlar.

Halbuki yüzlerce yıldır İslâm ülkeleri üzerine tertip ettikleri Haçlı Seferleri, Kudüs'te, Antakya'da ve bir çok yerde yaptıkları akıl almaz katliamlar, bizzat Avrupa'nın içinde yaşanan din savaşları ve engizisyon uygulamaları bunların maskesinin altındaki gerçek yüzleridir.

Papa'nın Ziyaret Ettiği Şehirler ve Tarihte Haçlı Seferleri İle Kurulan Haçlı Şehir Devletleri:

Hıristiyan Haçlı Papa'sı dört gün boyunca kaldığı Irak'ta yaptığı görüşmelerin haricinde çeşitli yerlere de gitti. Bütün bu ziyaretlerde görünen ve görünmeyen bir niyetleri olduğuna hiç şüphe yok. Nitekim Papalık uçağında beraberindeki gazetecilere *"Bu bir sembolik ziyaret, bir görevdir; Irak uzun süredir bir şehitler-kurbanlar ülkesidir"* diyerek hem bir görev olarak Irak'a gittiğini, hem de eylemlerindeki sembolik anlamı itiraf etmiştir.

Papa Bağdat'taki konuşmasında da *"Irak'a bir barış hacısı olarak geliyorum"* diyerek Irak topraklarını hıristiyanların hac mekânı ve kutsal toprak olarak ilân etti. Tepki çekmemek için de "Barış" kelimesini araya sıkıştırdı.

Papa Irak gezisinde;

Ur antik kentine gidip dua etti.

Süryanî ve Keldanî katedral-kiliselerinde ayin yapıp mahalli hıristiyan önderleriyle ve teröre bulaşmış silahlı hıristiyan örgüt liderleriyle görüştü.

Musul'da (Ninova) Dört Kilise Meydanı'nda yıkılmış kiliselerin arasında dua etti. Kardeşlikten, barıştan dem vurdu.

Erbil'de Franso Harirî Stadyumu'nda ayin düzenledi.

Böylece Hıristiyan Haçlı Papa'sı bol miktarda teo-politik ve simgesel mesajlar verdi.

Hıristiyanlar papalara tanrısal bir özellik atfettikleri ve taraftarları arasında adeta bir put gibi görüldüğü için Hıristiyan Haçlı Papa'sının sözleri ve eylemleri bunlar arasında dini bir düstur gibi kabul görür. Adeta büyük bir bürokrasi şeklinde çalışan Vatikan din devleti papanın her hareketini hatta sözünü önceden planlar ve papalar ona göre hareket ederler. Bu sebeple bütün bu icraatlardaki gerçek niyetlerini iyi takip etmek icap etmektedir.

Çünkü onlar hiçbir zaman İslâm'ı ve müslümanları kabul etmemişler, hasım olmuşlar, düşmanlık yapmışlardır.

“Kâfir olanlar birbirlerinin dostlarıdır. Eğer siz bunu yapmazsanız yeryüzünde fitne ve büyük bir fesad (kargaşalık) olur.” (Enfâl: 73)

“Onlar düşmandırlar, onun için (kendilerine emniyet etme) onlardan sakın.” (Münâfikûn: 4)

Arka plandaki niyetlerine bakıldığında Vatikan'ın, Hıristiyan Haçlı Papa'sının bölgede tarihte kurulmuş Haçlı Şehir Devletleri gibi bir hayal peşinde olduğunu tahmin edebiliriz.

Birinci Haçlı Seferi'nde büyük sürüler halinde yaklaşık altı yüz bin kişilik haçlı ordusu Anadolu'ya girmişti. O günün şartlarında bu çok büyük bir sayı idi. Sultan 1. Kılıçarslan ve orduları vurkaç taktiği ile Haçlı ordusuna çok büyük zayıflatlar verdirdi. Ancak bu Haçlı ordusunun artıkları Anadolu'nun güneyinde ve Kudüs'te büyük katliamlar yaptılar. Antakya, Kudüs, Urfa ve daha sonra Lübnan'da 4 Haçlı devletçığı kurdular. Urfa Kontluğu (1098-1144), Antakya Prensiği (1098-1268), Kudüs Krallığı (1099-1291), Trablus (Lübnan) Kontluğu (1109-1289).

Hıristiyan Haçlı Papa'sının 1000 yıl sonra aynı hayali kurmakta olduğu anlaşılıyor,

Papa'nın eylemlerini, Kuzey Irak'ta hazırlanan pulda Papa'nın kafasının üzerindeki Büyük Kürdistan haritasına yer verilmesini ve NATO'nun planlarına dair açıklamaları bir arada değerlendirdiğimizde küffarın amacı daha net ortaya çıkmaktadır.

Küffar dinsiz olduğu için PKK'yı kendisine daha yakın görüyor. Elinden gelse Kuzey Irak'ta da PKK hakimiyeti kurmak istiyor. Kürt kardeşlerimizin bu kirli oyuna ve sinsi niyete karşı çok uyanık olması lâzım. Ortada bir iman-küfür mücadelesi var.

İslâm'ın İzzetini Yükseltenler İle Zillete Razi Olanlar:

Irak hem sünni hem de şiiilerin en yoğun olduğu bir devlet.

Hıristiyan Haçlı Papa'sı Irak'ta şii din adamı Sistani ile görüştü. Papa sünni kökenli Irak Diyanet Başkanı Şeyh Ahmed Hasan el Taha ile de görüşmek istedi. Ancak Irak Diyanet Başkanı Papa ile görüşmedi. Kendisine yapılan baskılara rağmen kararından dönmedi. Temsil ettiği makamın izzetini muhafaza etti. İslâm'ın izzetini, şerefini, aliliğini gösterdi. **“Ben bu ziyaretin fitne ekme amaçlı olduğuna inanıyorum.”** dedi.

“Allah katında din İslâm'dır.” (Âl-i imran: 19)

“Şeref ve kudret tamamen Allah'a âittir.” (Nisâ: 139)

“Kim izzet ve şeref istiyorsa, bilsin ki izzet ve şeref bütünüyle Allah'ındır.” (Fâtır: 10)

Allah'ın verdiği izzet ve şeref'e talip olanlara ne mutlu!

Bu izzet ve şeref sahiplerini Cenâb-ı Hakk şöyle methediyor:

“Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı başları dik ve güçlüdürler. Allah yolunda cihad ederler. Hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar.” (Mâide: 54)

Küffarın oyununa gelenler, onlara dik ve güçlü durmayanlar ise bu izzet ve şereften mahrumdur.

Papa'nın şii din adamı Sistani ile görüşmesi ise önemli bir haber olarak bütün dünyada yankı buldu. Papa Sistani'nin Necef'teki evine kadar gitti. Normalde ziyaretçilerini oturarak kabul eden, ender olarak misafir ağırlayan, kamuoyu önüne çok çıkmayan 90 yaşındaki Ali Sistani Papa Françoisko'yu ayakta karşıladı.

İlk kez şiiilerin ayetullah sıfatı vermiş olduğu üst düzey bir din adamı Papa ile görüşmüş oldu. Orada bir oyun vardı, şiiiler bu oyuna geldi.

Sistani kimdir? Papa Sistani ile niye görüştü?

Irak'lı şiiiler ile İran arasında irtibat ve işbirliği olduğu kadar bir rekabet ve bazı anlaşmazlıklar da vardır. Sistani ile İran pek anlaşmıyor. Papa'nın Irak şiiilerini muhatap alıp görüşmesi muhtemel bir İran savaşında bütün şiiileri karşısında görmek istemeyen Amerika ve İsrail'in işine gelen bir durum. Bu görüşmeden sonra İran'ın nükleer anlaşmaya dönmek istediğini açıklaması bu cihetten baktığımızda daha iyi anlaşılacaktır. Şiiiler arasında Sistani otoritesini artırmış oldu, bir plan var. İran harbi öncesi bu şirinlik niye?

Diğer yandan Sistani 2014 yılında Irak'ta zulüm ve insan hakları ihlalleri ile nam salmış Haşdi Şabi isimli şii militan örgütlenmesi için fetva veren din adamıdır. Yani bir nevi Haşdi Şabi'nin kurucusudur.

Suriye'de çok katliamlar yapan Haşdi Şabi şu an Türkiye düşmanlığı yapıyor, Türkiye aleyhine açıklamalar yapıyor. Sincar'da PKK ile birlikte hareket ediyor.

Haşdi Şabi içerisindeki gruplardan biri olan Asaib Ehlilhak Hareketi'nin İran'a yakınlığı ile bilinen lideri Kays el-Hazali, yerel basına Sincar'la ilgili yaptığı konuşmada, "Türkiye'nin müdahalesine karşı silahını kuşanacağını ve Türkiye'nin Irak'taki varlığının ABD varlığından daha tehlikeli olduğunu" söyledi.

Haşdi Şabi'nin Sincar sorumlusu Hal Ali ise "Bağdat tarafından olası bir Türkiye operasyonuna karşı koymak için hazırlık yapmamız istendi. Bu kapsamda şu ana kadar yaklaşık 10 bin silahlı kişi Sincar'a ulaştı" dedi. Oysa Irak basınında yer alan haberlere göre Başbakan Mustafa Kazımî'nin böyle bir emir vermediği söylendi.

Haşdi Şabi resmi olarak Irak ordusuna eklemlenmiş olsa da görüldüğü üzere başına buyruk hareket eden, İran ile bağı Irak ile olan bağından daha fazla olan, daha çok İran Devrim Muhafızları tarafından yönlendirilen, terör taktikleri kullanan ve değişik grupların bir araya gelmesi ile oluşan bir örgüttür.

Arabic Post sitesine konuşan Iraklı kaynaklara göre, Gara Operasyonu'nun ardından İran Devrim Muhafızları, Türk müdahalesini engellemek için Iraklı milis gruplara Sincar'a hareket etmeleri yönünde emir verdi. Öte yandan Irak güvenlik kaynaklarına göre şii milisler, merkezi yönetim ile bölgesel yönetim arasında varılan Sincar anlaşmasına da karşı. PKK'lı teröristlerin Türk güvenlik güçlerinden korunmak için Haşdi Şabi kıyafeti giydikleri söyleniyor.

Papa Irak ziyaretinde Haşdi Şabi'nin içindeki hıristiyanların oluşturduğu tugayı ziyaret etti, tugay komutanına tesbih hediye etti, bu komutan "*Savaş Mesihin çocukları ile yezidin çocukları arasında olacak*" dedi.

Irak ve Suriye'deki ehl-i sünnet müslümanlar bir taraftan DAEŞ, diğer taraftan Haşdi Şabi eliyle sürekli kıyım ve zulüm görüyor. Ne Papa, ne Batı kimsenin umurunda değil.

İran ise özellikle Karabağ Savaşı'ndan sonra Türkiye'ye karşı daha düşmanca bir tavır takınmaya başladı, Irak'taki uzantıları, taşeronları Türkiye aleyhine konuşup duruyor.

Papa'nın, Vatikan'ın, Amerika'nın, İsrail'in bu düşmanlıktan ziyadesiyle memnun olduğunu tahmin etmek zor değil.

Papa'nın Sistani ile görüşmesinde bir yandan da Türkiye'ye karşı ittifak arayışı ve bir müttefik edinme niyeti olduğu görülüyor.

Halbuki Cenâb-ı Hakk onları tanıtıyor ve şöyle buyuruyor:

“Ey iman edenler! Sizden olmayan kimseleri sakın sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten aslâ geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür.” (Âl-i imran: 118)

Cenâb-ı Hakk böyle buyurduğu halde bunlara yol vermek İslâm’a ve müslümanlara zarar vermektir. En büyük zarar kendilerinedir. Gerek yaşadıkları toprakları ellerinden kaybedecekler, gerek evlatlarını. İslâm’dan kopuk, iman-küfür ayrımı yapmayan, küfrü hoş gören, kâfire benzeyen nesiller yetişecek. Küffarın da istediği budur.

Küffarın İman İle Küfrü Karıştırmak İçin Yürüttüğü Faaliyetler:

Papa’nın Irak ziyaretinde ortaya çıkan ikinci bir husus;

Dikkat ederseniz küffar “Dinlerarası Diyalog”, “İbrahim Kardeşliği” gibi çeşitli kavramlar altında küfrün hoş görülmesi ve gösterilmeye çalışılması faaliyetlerini mütemadiyen devam ettirmeye, imanla küfrü karıştırmaya çalışıyor.

Oysa Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime’inde:

“Birbirine hasım iki zümre.” (Hacc: 19)

Buyurarak iman ile küfrü ayırmış, arasına berzah koymuştur.

Müminle kâfir, imanla küfür hiçbir zaman birleşemez.

“İman ile küfür birbirinden kesin olarak ayrılmıştır.” (Bakara: 256)

Allah-u Teâlâ hakikat ile dalâleti ayırdığı halde karıştıranlar hakkında şöyle buyuruyor:

“Bunlar güya Allah’ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Oysa onlar sadece kendilerini aldatırlar da bunun farkında değillerdir.” (Bakara: 9)

FETÖ marifetiyle Türkiye’de ve Türkiye üzerinden bütün İslâm dünyasında yaymaya çalıştıkları bu faaliyetleri 15 Temmuz’da büyük bir darbe almış olmasına rağmen, 2017’den beri BAE, Suudi Arabistan, Mısır ve en son Irak ile bu icraatlarını devam ettirmeye çalışıyorlar.

Papa 2017 yılında Mısır’a “*Barışın Papa’sı, Barışın Mısır’ında*” temalı bir ziyaret yaptı. Mısır’a giderken “*Bu bir birlik ve kardeşlik gezisidir*” dedi. El Ezher Üniversitesi İmamı Şeyh Ahmed El Tayyib ile görüştü. El Ezher’de düzenlenen Uluslararası Barış Konferansı’nda yaptığı konuşmaya Arapça “*Es selamu aleyküm*” diyerek başladı, Şeyh El Tayyib’i “*kardeşim*” diyerek selamladı.

Papa 2019'da Birleşik Arap Emirlikleri'ne gitti. Tarihte Arap yarımadasına giden ilk papa oldu. Burada "Dinlerarası Buluşma"ya katıldı. Mısır El Ezher Üniversitesi İmamı Şeyh Ahmed El Tayyib ile "Dünya Barışı ve Birlikte Yaşamak İçin İnsanların Kardeşliği Belgesi" başlıklı ortak belge imzaladı.

Papa şimdi de Irak'a gitti. Yine benzer mesajlar verdi, yine "Selamün aleyküm" dedi, barış için geldim dedi. Irak Başbakanı Mustafa el-Kazımi, Papa'nın ziyareti nedeniyle 6 Mart'ı "Ulusal Hoşgörü ve Birlikte Yaşama Günü" ilân etti.

Papa gittiği Ur'da "İbrahim'in çocukları" adı altında dinlerarası buluşma toplantısı yaptı, ayine katıldı.

Vatikan Sözcüsü Matteo Bruni "*Tarihte ilk kez bir Papa, Irak'a gidiyor. Aynı zamanda Papa, ilk kez nüfusunun çoğunluğu şiiilerden oluşan bir ülkeye gidiyor*" diye konuştu. Gezinin Irak ve bölgedeki hıristiyanlara dayanışma amacı taşıdığını, dinler arası buluşma için bir fırsat niteliği taşıdığını söyledi, "*Kardeşlik ve umut. Bu iki kelime, Papa'nın Irak ziyaretini özetlememize yardımcı olabilecek iki kelime.*" diye konuştu.

Dikkat ederseniz sürekli bir hoşgörü, kardeşlik, barış mesajları var. Ve fakat Türkiye özellikle 15 Temmuz'dan sonra sürekli Batı'nın taşeronları ile mütemadiyen bir savaş içinde. Yine Papa'nın ziyaret ettiği BAE başta olmak üzere bütün ülkelerde aşırı bir Türkiye düşmanlığı var.

Bunların dili PKK'nın diline benziyor, sürekli barış diyorlar, barış dedikçe saldırıyorlar. Terör örgütlerinin adına demokrat ismini yakıştırıyorlar.

Özellikle Türkiye mevzu bahis olduğunda bunların barış ve demokrasiden anladıkları savaş ve katliam.

Savaşın ismini değiştirip barış diyorlar, vahşetin ismini değiştirip demokrasi diyorlar.

İslâm Ülkelerinde Diyalog Adı Altında Hıristiyanlık Hoş Gösterilirken Hıristiyan Ülkelerinde Tam Tersini Yapılıyor:

Diğer yandan İslâm dünyasında papalar üzerinden diyalog adı altında sürekli küfür, hıristiyanları hoş gösterme çalışması yürütüldüğü halde hıristiyan ülkelerinde ise tam tersi yapılıyor. Kendi besleyip büyüttükleri El-Kaide, DAEŞ gibi örgütler üzerinden büyük bir karalama ve karşı propaganda yürütülüyor. Terörle İslâm eş anlamlı kullanılmaya çalışılıyor. Resulullah Aleyhisselâm'a hakaret eden karikatürler yayınlanıyor.

Bugün müslümanlar demokrasi, insan hakları diye kasım kasım kasılan Avrupa'nın sokaklarında dolaşmaktan, camilerinde huzurla ibadet yapmaktan çekinir oldular.

Bunların iki yüzünü, Kızılderililerin tabiri ile “çatal dilli beyaz adam”ın gerçek yüzünü ve niyetini buradan da anlayabilirsiniz.

“Kâfirler sizin dininizi hoş görüyor mu? Amma siz onların dinini hoş gördünüz.

Hazret-i Allah’ı, Kitabullah’ı ve Resulullah’ı inkâr ediyorlar. Siz onların dinini hoş görüyorsunuz. Hem de kendinizi müslüman zannediyorsunuz? İşte size ayna gösterelim. Şu aynada kendinize bakın.” ([“Biz Küfrü Hoşgörenlerden Değiliz”](#), s. 197)

Muhterem Ömer Öngüt -Kuddise Sırruh-; FETÖ Bu Fitneyi Türkiye’de Yaymaya Çalıştığı Zaman Büyük Bir Mücadele ve Mücahede Yapmışlardı:

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri; FETÖ terör örgütü lideri Fetullah Gülen 1990’lı yıllarda Türkiye’de “Küfrü hoşgörü” fitnesinin bayraktarlığını yapmaya başladığı zaman gerek dergilerimizde yazmış oldukları makalelerinde, gerek neşretmiş olduğu eserlerinde hem FETÖ’nün içyüzünü ortaya serdiler, hem de “Küfrü hoş görü fitnesi”ni söndürmek, ümmet-i Muhammed’i uyandırmak için büyük bir mücadele verdiler. Bütün herkesin bunlara iyi nazarla baktığı bir zamanda âdeta tek başlarına mücadele ettiler.

Ezcümlle konuyla ilgili;

[“Küfrü Hoş Gören Narcıların İçyüzü”](#) (Yayın Tarihi: 1999)

[“Yahudilerin Hıristiyanların ve Münafıkların İçyüzü”](#) (Yayın Tarihi: 2000)

[“Biz Küfrü Hoş Görenlerden Değiliz”](#)(Yayın Tarihi: 2005)

[“Hainlerin İçyüzü”](#) (Yayın Tarihi: 2006)

[“Küfrü Hoş Gören Dinine ve Vatanına İhanet Eden Sahte Kahramanlar”](#) (Yayın Tarihi: 2006)

[“Hâin Tezgâh”](#) (Yayın Tarihi: 2010)

İsimli kitaplarını yayınladılar.

Bu hâinler küfre daldıklarını ilan eden bu Zât-ı âli’yi karalamak ve hakikati ifade eden beyanlarını bastırmak için her türlü hakareti yaptılar, kurdukları kumpaslarla susturmak istediler. Ama bu Zât-ı âli ömrünün sonuna kadar bunlarla mücadele etti. Bu mücadelesinde ne kadar haklı olduğu kendisinin ahirete irtihallerinden altı yıl

sonra 15 Temmuz 2016 darbe teşebbüsü ile ayan oldu. Çünkü o din ve vatan hâinlerinin iç yüzünü otuz yıldır görüyor, söylüyor ve ilân ediyordu.

2000'li yıllarda FETÖ'nün açtığı çığırdan istifade ederek memleketimizi manen işgal etmeye çalışan hıristiyan misyonerleri ile, Vatikan ve uzantıları ile mücadele etti.

FETÖ'nün açtığı "Küfrü Hoşgörü" çığırı bu memlekette büyük zararlara yol açmaya başlamıştı, misyonerler memleketimizde cirit atıyordu. Her yerde kilise evleri açılıyor, sokak ortalarında İncil dağıtılıyordu.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh-Hazretleri, kurucusu olduğu Hakikat dergisi'nde peşi sıra yazılar yazarak bu hıristiyan haçlının, siyonist yahudinin faaliyetlerini gün yüzüne çıkardı. Müslümanları bu tehdit ve tehlikeye karşı ikaz ve irşad etti.

Ve adeta taarruza geçerek "[Hıristiyanları Hidayet ve Gerçek Kurtuluşa Davet](#)" broşürünü çıkardı. Yüzbinlercesi Türkiye'de dağıtıldı. Ayrıca bu broşür İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Hollandaca gibi hemen her dillere tercüme edilip basıldı ve bu broşürler Amerika ve bütün Avrupa devletlerinde kilise papazları başta olmak üzere hıristiyan halka dağıtıldı. Bu broşürler Vatikan'a kadar gitti.

İşte bu zât tek başına hıristiyan papa ve papazlarla, yahudilerle çok mücadele etti. İslâm'a davet vazifesini yerine getirdi.

Nihayetinde Türkiye'deki misyonerler geri çekildiler, kiliselerin çoğu kapandı.

O günlerde çok tehditler geldi. Hıristiyanlar bütün bu mücadelemizden, bütün kiliselerine kadar uzanan tebliğimizden rahatsız oldular. Bu tebliğ ve irşad çalışmalarının yapıldığı günlerde 2004 yılında Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- aleyhinde başlatılan karalama kampanyasının esas sebebi bu idi. O tarihte bu kampanyayı başlatan gazetenin başında ise genel yayın yönetmeni olarak firari FETÖ'cü Ergun Babahan vardı. Ergun Babahan "*Âyet-hadisle böyle tekzip mi olur?*" diye manşetten makale bile yazdı.

Hıristiyanlar Türkiye'yi ele geçirmeye çalışırken teslim almak için uğraşırken, bu Zât-ı âli gerek Türkiye'de gerek dünyanın her yerinde İslâm'a davet broşürleri ile hıristiyanları Hakk'a davet etti, bu misyonerleri mağlup etti. Ama bundan kimsenin haberi yok.

Haçlıların önünü açan, hıristiyanların küfrünü hoş göstermeye çalışan FETÖ hakkında;

"Vatanımızı istilâya kalkıyorlar, bir harp olsa bunlar bizi arkadan vururlar. Zira bunlar dışarıdan idare ediliyor, başkasına hizmet ediyorlar.

Dinimizi ve vatanımızı içten kemiren kurtlardır bunlar. ... Bunlar hâindir, Amerikan uşağıdır, başkasına hizmet ederler, amma Türkiye'yi içten kemirmek isterler. ...

Küffar bunlarla eğlendi, “Dinlerarası diyalog” adı altında bunları küfre davet etti. Bunlar da memnuniyetle kabul ettiler. “Misyonunuzun -küfrünüzün- bir parçası olmak istiyoruz!” dediler.

Oysa biz bunların hepsini zamanla tek tek bildirmiştik.

Fakat onlar küfrü hoş gördükleri için, küfre iltihak etmek için, yaranmak için böyle yaptılar.

Kâfir bu kadar aleni küfrediyor, kinini kusuyor. Bunlar hâlâ biz diyaloga devam ediyoruz diyorlar. Bu kadar ihanet olur mu?

Uyan be kardeş!!

Bu kadar açık beyanlardan sonra hâlâ kâfirin küfrünü hoş gören hâinlere “Dur!” de!” (“Küfrü Hoş Gören Dinine ve Vatanına İhanet Eden Sahte Kahramanlar”, Yayın Tarihi: 2006, s. 26-27)

“Hıristiyanların namına çalışır, onların himayesi altındadır. Türkiye ile ve İslâm ile hiçbir ilgileri yoktur.” buyurmuşlardı. (“Biz Küfrü Hoşgörenlerden Değiliz”, s. 134)

Bu Zât-ı âli “Bunlar münâfıktır!” dediği zaman birçokları yüzüne bakıyordu. Oysa bugün ayan oldu.

Bu münâfıkların küfürlerini, kâfirle ittifaklarını beyan etmişti, bugün zahir oldu.

Bunun münâfık olduğu, Haçlıların ajanı olduğu bugün meydana çıktı.

Allah râzı olsun. Hepsini manen duyurmuşlardı.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri bunların çıkartmaya çalıştıkları fitne hakkında ümmet-i Muhammed’i uyandırmaya çalışmışlardı:

“Diyalog ve Hoşgörü” adı altında yapılan propaganda ve faaliyetler gerek dinimizde ve gerek vatanda çok büyük zararlara sebep olmuştur. Olmaya devam etmektedir.

Küfrü hoşgörenlerin İslâm ile hiçbir alâkası yoktur. Bu hakikati bütün delilleri ile geçtiğimiz ay (Hakikat Dergisi, Mart 2006) arzettik. “Küfrü Hoşgörenler”i Allah-u Teâlâ kesinlikle hoş görmüyor, bu gibilerin âkıbetlerinin cehennem olacağını haber veriyor.

“Onların birçoğunun, kâfirleri dost edindiklerini görürsün. Nefislerinin kendi önlerine sürdüğü şey ne kötüdür! Allah onlara gazap etmiş ve azapta ebedî kalıcıdırlar.” (Mâide: 80)

Türkiye’nin zararını kendine kâr gören Hıristiyan ülkeler “Hoşgörü ve diyalog” müdafilerine gerek maddi, gerek siyâsi, gerek istihbarî olarak çok büyük destek

veriyorlar. Özellikle Amerika böylece Türkiye'ye nüfuz etmek, Türkiye'yi İslâm'a ve İslâm ülkelerine karşı kullanmak istediği gibi, Avrupa da madden ve siyaseten ülkemiz üzerindeki emellerine kavuşmak istiyor. Dış ülkelerin yönlendirmelerine ve etkisine açık bir kısım medya da bu destekte önemli rol üstlenmektedir.” (“İslâm Dini'ne ve Vatanımıza İhanet Eden Hainlerin İçyüzü”, s. 569)

FETÖ'nün 15 Temmuz'da Türkiye'de büyük bir darbe yemesi; küffarın “Dinlerarası diyalog” adı altında İslâm ülkelerinde yürütmeye çalıştığı fitnesine de büyük darbe vurdu.

Ancak küffar bu fitneden kimbilir ne kadar nemalandı, kendi namına istifade etti ki aynı fitneye 2017 yılında Mısır'dan başlamak üzeri BAE, ve bugün de Irak'ta devam ettirmek için elinden geleni yapıyor. Arabistan başta olmak üzere birçok İslâm ülkesini bu fitneye ortak etmek ve Türkiye'ye düşmanlık etrafında birleştirmek için gayret ediyor. Birçokları küffarın bu oyununa alet oluyor.

Küffar koyun postuna bürünüyor, suret-i hakktan görünerek müslümanları avlamaya çalışıyor.

Bozulmuş, asliyetini kaybetmiş hıristiyanlık ve yahudiliği Allah katında din olan İslâm dini ile bir gibi göstermeye çalışanlar, bu husustaki Allah-u Teâlâ'nın hükümlerini çiğneyenler, kim olursa olsun otomatikman küfre kaymışlardır. Bu fitneye çanak tutan ahir zaman âlimleri ve amirlerinin İslâm'a ve müslümanlara, müslümanların aziz vatanlarına vermiş olduğu zararı havsala almaz. Türkiye'de hep beraber yaşadık, uçurumun kıyısından döndük. Ya giden imanlar? Bunca insanın imanları gitti, imanlarını çaldılar.

Binaenaleyh bu fitnelere karşı bu büyük tehdit ve tehlikelere karşı Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin yapmış olduğu müdahale ve uyarıları bu vesile ile tekrar hatırlatıyor ve ümmet-i Muhammed'i uyandırmak için, bu küfür fitnesinin sönmesi için bu yayınları yapıyoruz. Onun bıraktığı bu mücadele devam ediyor.

Görüyorsunuz Fetullah Gülen'nin dönemin papası ile görüşüp Papa'ya sunmuş olduğu mektubunda *“Papa 6. Paul Cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinlerarası Diyalog için Papalık Konseyi (PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz.”* dediği gibi, bugünkü Papa ile görüşen bu zamanın yeni FETÖ'leri de küffarın fitnesine zemin hazırlamaya devam ediyor.

Küffar FETÖ'nün hizmetinden ne kadar memnun olmuş ki hâlâ FETÖ elebaşına ve örgütüne kol-kanat geriyor, koruyor, kullanmaya devam ediyor.

Aynı yöntemle “Dinlerarası diyalog”, “İbrahimi Dinler”, “İllımlı İslâm” gibi kavramlar altında BAE, Arabistan, Mısır, şimdi de Irak gibi ülkeler üzerinden fitnesine devam etmek istiyor.

Papa'nın Irak ziyaretinin adeta bir iştiyakla kabul görmesi, her yerde afişler asılması, Vatikan'ın misyonerlik taktiği olarak kullandığı “Hepimiz kardeşiz” gibi söylemlerin

billboardlarda boy boy Papa resimleriyle beraber yayınlanması müslümanların düştüğü durumu göstermesi açısından çok üzücü bir durumdur. Bela ve musibetler boşuna gelmiyor.

Devir değişiyor, isimler değişiyor, küffarın fitnesi aynen devam ediyor.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin mücadelesi de aynen devam ediyor. Dinlerarası diyaloga, FETÖ'ye ve tüm bölücülere bu Zât-ı âli karşı durdu. İmanı ve vatanı müdafaa için tek başına mücadele etti. Başka kimse onun yaptığı gibi bir mücadele yapmadı, yapamadı. İman ile küfür arasına berzah koydu. Bu berzah, bu neşriyat bugün de hükmünü icra ediyor, ümmet-i Muhammed'e ışık tutuyor.

Bir dualarında şöyle buyurmuşlardı:

“Allah'ım! Ayaklarımı rızanda sabit kıl, lütfunla beni destekle. Ölene kadar değil, öldükten sonra bile mücadelemi devam ettir.”

Hak İle Bâtılı Karıştırmaya Çalışanlar, “Hoşgörü” Kelimesinin Anlamını Karıştırmakla İşe Başladılar:

Müslümanın hoşgörülü olması bir meziyettir. Ancak kâfirin küfrünü hoş görmek ise küfürdür. İman ile küfrü karıştırmak için bu iki farklı şeyi karıştırmaya çalışıyorlar. Ki “Müslümanlar uyanmasın. İmanlarını kolay alabilelim.” diye hesap ediyorlar.

Küfrü Hoş Görmek Nedir?

Kâfir “Muhammedün Resulullah” demez. Hatta Peygamber Efendimiz'e hakaret etmeyi meziyet kabul eder. Kendi dinini doğru gösterebilmek için Peygamber Efendimiz'e hâşâ “Putperest”, “Yalancı” gibi iftiralar atar. Sözle, karikatürle her fırsatta hakaret eder, Danimarka'da olduğu gibi hâşâ “Terörist” gibi göstermeye çalışır.

İşte küfrü hoş görenler bu iftiraları, bu küfrü, bu hakaretleri de hoş görüyorlar. *“Muhammedün Resulullah demese bile hoşgörün”* diyorlar.

Bu küfürdür.

Bir kâfirle ticarete, siyasette İslâm dairesi çerçevesinde görüşmek câizdir.

Ancak bir kâfire, bir hıristiyana, bir yahudiye “Senin küfrün de hoş!” demek küfürdür.

Dikkat ederseniz bunların yaptığı budur. “Senin küfrün ne hoş!” demektir.

İşte bunu yaymaya çalışıyorlar.

Kendileri böylece dinden çıktıkları gibi, müslümanları da dinden çıkartmaya, “Küfrü hoş göstermeye” çalışıyorlar. Küfrü hoş gördürtmek için “Dinlerarası diyalog” adı altında toplantılar tertip ediyorlar.

“Dinlerarası diyalog” adı altında hilalin yanına haçı, yahudi yıldızını yerleştirmek de küfürdür.

Çünkü bu hâşâ “İslâm dini de yahudilik gibi hıristiyanlık gibi bir dindir.” demektir.

Bu küfürdür. Çünkü:

“Allah katında din İslâm’dır.” (Âl-i imran: 19)

Bunların “Küfrü hoş görü” küfrüne ortak olan kimse kim olursa olsun imanını kaybeder, o da küfre düşer. (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-, [Hâin Tezgâh](#), s. 256-257)

Küffar “Dinlerarası Diyalog” Adı Altında İslâm Ülkelerini Güdümü Altına Almaya Çalışıyor:

Bir zamanlar ülkemizde FETÖ tarafından bayraktarlığı yapılan “Dinlerarası Diyalog Projesi”, Vatikan’ın “Hıristiyan olmayanları hıristiyanlaştırmak” projesidir. Bu projeye BAE başta, Suud-i Arabistan Veliâht Prensi, El Ezher Şeyhi, şii dini lider Sistani gibi kişiler destek veriyor.

Trump’ın 2017’deki Arabistan ziyaretinde İbrahim’in çocukları adı altında dünya küresinin etrafında toplanmışlardı.

Bu söylemler bu toplantılar İsrail’le normalleşme adı altında hep müslümanların aleyhine dönüyor. Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn, Sudan, Suudi Arabistan, Mısır, Irak ... bütün bölge ülkelerini bu maske altında güdümlerine almaya çalışıyorlar, alıyorlar.

Nitekim Amerikan Başkanı Biden Papa’nın ziyaretinden memnun olduğunu açıkladı. “Bu ziyaret tüm dünya için umut sembolü oldu” dedi.

Bu fitneye, bu zehirli faaliyetlere karşı bütün müslümanların uyanık ve müdrük olması lâzım. Özellikle küffarın her türlü cephesini müslümanlara ve İslâm’a dönmüş olduğu bu devirde.

Irak’ta, Afganistan’da müslümanlara yaptıkları zulüm ve katliamlar hâlâ hafızalardadır. Bugün de her İslâm ülkesini karıştırarak, insanlarımızı birbirine düşürerek aynı zulüm ve katliamın devam etmesi için ellerinden geleni yapıyorlar.

“Dinlerarası Diyalog” Vatikan Projesidir:

Bütün dünyada Vatikan tarafından Dinlerarası Diyalog, İbrahimi dinler gibi isimler altında yürütülen faaliyetler 1965 tarihli II. Vatikan Konsili’nde alınan kararlar çerçevesinde yapılan çalışmalardır.

Papa VI. Paul’un talimatıyla kurulan “Hıristiyan Olmayanlar Sekretaryası”nın yayın organı Bulletin’deki bir yazıda amaçlarını şöyle açıklıyorlardı:

“Diyalogdan söz ettiğimizde, açıktır ki bu faaliyeti, kilise şartları çerçevesinde misyoner ve İncil’i öğreten bir cemaat olarak yapıyoruz. ... Bu sebeple diyalog kilisenin İncil’i yayma amaçlı misyonunun çerçevesi içinde yer alır.”

II. Konsil’in yayınladığı metinde ısrarla ve itina ile İslâm kelimesi yerine müslümanlar tabiri kullanılmıştır. Bundan da anlaşılmaktadır ki, İslâm dinine hiçbir hoşgörü beslemedikleri halde müslümanlara yaklaşıp hıristiyanlığı aşılacak ve yaymak gayesi gütmektedirler.

Papa II. Jean Paul’un 1991 yılında ilân ettiği “Redemptoris Missio” (Kurtarıcı Misyon) isimli genelgesinde aynen şöyle deniyordu:

“Dinlerarası diyalog, Kilise’nin bütün insanları Kilise’ye döndürme amaçlı misyonunun bir parçasıdır. ... Bu açıklamalar yapılırken, kurtuluşun Mesih’ten geldiği ve diyalogun evangelizasyon (misyon)dan ayrılmadığı gerçeği gözardı edilmemiştir.” (Jean Paul II. Redemptoris Missio Roma: 1991)

Papa II. Jean Paul 2000 yılına girerken yayınladığı mesajda da şöyle diyordu: *“Birinci bin yılda Avrupa hıristiyanlaştırıldı. İkinci bin yılda Amerika ve Afrika hıristiyanlaştırıldı. Üçüncü bin yılda ise Asya’yı hıristiyanlaştıralım.”*

Papaların İslâm ülkelerine yaptıkları bütün bu ziyaretlerin, görüşmelerin arkasındaki esas amaç budur.

Hülâsa olarak; hıristiyan alemi müslüman memleketlerin üzerinde oynadıkları oyunlarla bu memleketlerin geri kalması, terakki etmemesi hatta anarşi ve terör ile parçalanması için her yolu denemişler ve denemektedirler. Ülkemizde de dinimizi ve vatanımızı parçalamak isteyen bölücü ve yıkıcı faaliyetlere yıllar yılı destek vermişler ve halen vermektedirler.

Diyalog ve Misyonerlik:

Hıristiyanlar, İslâmiyet’in doğuşundan itibaren müslümanlara bir önyargı ile, kin ile bakmışlar, bunun için de “Haçlı seferleri” adı altında yüzyıllarca seferler yapıp İslâm beldelerine saldırmışlardır.

Tarih hıristiyanların acımasız soykırımları ile doludur. Endülüs’te o kadar çok müslümanı katletmişlerdir ki, bugün o beldelerde o nesilden bir tane müslüman dahi yaşamıyor.

Bu soykırım niyetleri her daim bunların içindedir. Ancak silahla bütün müslüman memleketleri istilâ edemeyince, hususiyetle Osmanlı'yı yıkamayınca hıristiyanlar kaleyi içeriden ele geçirme yolunu tatbik etmişler, misyonerlik faaliyetleri için yeni bir kisve bulmak zorunda kalmışlardır.

1710 yılında İngiliz sömürgeler bakanlığının emriyle Mısır, Irak, İran, Hicaz ve hilâfet merkezi İstanbul'da casusluk faaliyetlerinde bulunmak ve batı çıkarları adına gizli bilgiler toplamak üzere görevlendirilmiş bir İngiliz ajan misyoneri olan Hampher; *"İslâm'ı Nasıl Yok Edelim, Bir İngiliz Ajanının Hatıraları"* isimli kitabında İslâm'ı nasıl yıkacaklarını, neler yaptıklarını, bu tarihte beş bin olan hıristiyan misyonerlerinin neler yaptığını, kendisinin Osmanlı Devleti'ni yıkmak, müslümanları dinden uzaklaştırmak, fitne ve fesat çıkarmak için nasıl çalışmalar yapıp, tohumlar ektiğini hatıratında yazmıştır.

Öyleki nifak hareketlerinin en azılısı olan Vehhâbi zihniyeti kurucusu olan Muhammed bin Abdulvehhab'ı nasıl kandırıp yoldan çıkardıklarını, nasıl onu İslâm'ı yıkmak, müslümanları parçalamak için kullandıklarını açıkça bir anlatmaktadır.

Misyoner Rahip Samuel Zwemer de:

"Müslümanları vafiz etmek için boşuna çabalayıp durmayalım... Başka yollar deneyelim. İslâm ülkelerinde girişeceğimiz faaliyetlerde onlara, hıristiyan adetlerini, hıristiyan bayramlarını, hıristiyan kültürünü, hıristiyan ahlâkını aşılalım." demiştir. Osmanlı devletinin yıkılmasının sebeplerinden birini oluşturan misyoner çalışmalarının en bariz özelliğini, yine Hampher'den okuyoruz. *"Orta halli âileler için yaptığımız okullarda çocuklar eğitmeliyiz. O bölgelerde çok sayıda kilise inşa etmeliyiz. İçki, kumar, fuhuşu öyle yoğunlaştırmalıyız ki, genç nesil İslâm'dan tamamen yüz çevirsin."*

Binaenaleyh önce kültür tahribatı yapmışlar, İslâm dini hakkında yanlış fikirler yaymışlar, İslâm'ı şiddet dini gibi göstermişler, geri kalmışlığı İslâm'la irtibatlandırmışlar, İslâm'ı ve Peygamber'ini küçük göstermek, ahlâken her yolu deneyerek çöktürmek istemişlerdir.

Bu hâle gelen bir kimseyi daha sonra, çok rahat bir şekilde hıristiyanlaştırabileceklerinin plânlarını kurmaktadırlar. Direk hıristiyanlaştırmaları bile kendi dinlerine kayıtsız, ilgisiz hâle getirebilecek her yolu denemekteler. Okulları, dil kurumlarını, yardımlaşma faaliyetlerini kullanıp gizli emellerine alet etmektedirler.

Küffarın İslâm ve müslümanlar karşısında üstünlük sağlamak için İslâm dininde ve müslüman ahlâkında tahrifat yapma girişimleri her devirde devam ediyor. Haçlı Barbar Batı üstünlük sağlamak için bütün her şeyi tahrif etmeyi, hak ve hakikati ortadan kaldırmayı, insanlık değeri namına ne varsa çiğneyip atmaya kendisine meslek edinmiş durumda. Bu yüzden gittikleri her yere zulüm, katliam ve kargaşa taşıyorlar.

İbrahim Aleyhisselâm Ne Hıristiyan Ne Yahudi İdi, O Müslümandı:

Yukarıda da değindiğimiz gibi Vatikan'ın yürüttüğü Dinlerarası diyalog faaliyetlerine İbrahim Aleyhisselâm'ın ismi sık sık alet edilmektedir. İbrahimi dinler denilerek yahudilik, hıristiyanlık ve İslâm'ın İbrahim Aleyhisselâm'dan geldiğini ima ve iddia ediyorlar. Hepimiz kardeşiz, İbrahim'in çocuklarıyız gibi söylemler geliştiriyorlar.

Halbuki bu gibi söylemler hak ve hakikate, Allah-u Teâlâ'nın hükmüne aykırı beyanlardır. Bu söylemlere sahip çıkan kim olursa olsun İslâm'dan çıkmış olur.

Asr-ı saâdet'te Medine'deki yahudi ve hıristiyanlar İbrahim Aleyhisselâm'ın dini hakkında münakaşaya tutuşmuşlardı. Her grup en iyi 'İbrahimî Din'in kendi dîni olduğunu iddiâ ediyordu. Durumu Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e götürdüler. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onların bu iddiâlarını dinledi ve:

“Hiçbirinizin dini İbrahimî değildir!” cevâbını verdi.

Resulullah'ın bu cevabını beğenmeyen yahudi ve hıristiyanların, buna itirâza kalkışıp;

“Verdiğin bu hükmü kabul etmiyoruz, dînine de inanmıyoruz!”

Demeleri üzerine Allah-u Teâlâ:

“Yoksa onlar Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar?” (Âl-i imrân: 83)

Âyet-i kerîme'sini inzâl buyurdu. (Kurtubî, “Ahkâmü'l-Kur'an, c. 3, s. 82)

Nitekim Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmuştur:

“İbrahim ne yahudi, ne de hıristiyandı. O Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müslümandı, müşriklerden de değildi.” (Âl-i imrân: 67)

İbrahim Aleyhisselâm'ın yahudi veya hıristiyan olduğunu iddiâ eden ehl-i kitap hakkında nâzil olan Âyet-i kerime'de Allah-u Teâlâ şöyle buyurur:

“Ey ehl-i kitap! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Halbuki Tevrat da İncil de ondan sonra indirilmiştir. Siz hiç düşünmez misiniz?” (Âl-i imrân: 65)

İbrahim Aleyhisselâm'a dair bu iddialarını ispat edecek Tevrat'ta da İncil'de de hiçbir bilgi yoktur. O, bu kitaplar gönderilmeden çok önce yaşamıştı. Yahudilik ve hıristiyanlık tabirleri, adı geçen bu peygamberlerden çok daha sonraları ortaya çıkmış; yahudilik ancak Musa Aleyhisselâm'dan, hıristiyanlık ise İsa Aleyhisselâm'dan sonra şöhret bulmuştur. Onların bu husustaki münakaşaları hiçbir esasa dayanmamaktadır.

“Hadi siz bildiğiniz olan şey hakkında tartışıyorsunuz. Fakat bilginiz olmayan şey hakkında niçin tartışıyorsunuz?” (Âl-i imrân: 66)

Sizin bu yaptığınız, aptallık ve beyinsizlik değil midir?

“Oysa Allah her şeyi bilir, siz ise bilmezsiniz.” (Âl-i imrân: 66)

Artık bu gibi câhilce iddiâlarda bulunmayınız, Allah-u Teâlâ'nın bu husustaki beyanlarını kabul ediniz.

Allah-u Teâlâ dinini bütün dinlerden üstün kılmıştır.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

“Dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamber'ini hidayet ve hak din ile gönderen Allah'tır. İsterse müşrikler hoşlanmasınlar.” (Tevbe: 33)

“Şâhit olarak Allah yeter.” (Fetih: 28)

İslâm geldikten sonra ne yahudiliğin, ne hıristiyanlığın, ne de diğer dinlerin hükmü kaldı. Hiçbirisi de İslâm'ın karşısında tutunamadı.

O günden itibaren bütün âleme karşı şu hakikat tamamen açıklık kazandı ki;

Allah'tan başka ilâh yoktur ve Muhammed Aleyhisselâm Allah'ın peygamberidir.

Muhammed Aleyhisselâm'ın hak peygamber olduğunu kabul etmeyen yahudi ve hıristiyanlar, İbrahim Aleyhisselâm'ı dillerine dolamaktadırlar. Halbuki Allah-u Teâlâ İbrahim Aleyhisselâm'ın müşrik olmadığını beyan etmekle; yahudilerin ve hıristiyanların müşrik olduklarına işaret buyurmaktadır.

Müminle Kâfir, İmanla Küfür Hiçbir Zaman Birleşemez.

İman ve Küfür Birbirinden Ayrılmıştır:

İman ve küfür asla müsavi değildir. İslâm gayr-i müslimlere yaşama ve dinlerini muhafaza etme hakkı tanımıştır ancak asla Allah katındaki din ile yoldan çıkmış, asliyetini kaybetmiş, küfre dalmış olanların dini bir olamaz. Müslüman Allah'ın dini'ni izzetiyle temsil etmekle mükelleftir, aksi halde din adına küfrü hoş gören kim olursa olsun imanını kaybetmiş olur.

Cenâb-ı Hakk:

“Hakkı bâtil ile karıştırmayın, bilerek hakkı gizlemeyin.” buyuruyor. (Bakara: 42)

İman ile küfrün, mümin ile kâfirin ayrılması ve bilinmesi lâzımdır. Bu ise ancak Allah-u Teâlâ'nın emri ile ayrılır ve bilinir. Temiz ile pisin ayrıldığı gibi.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

“(Mümin ve kâfir) iki zümrenin durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir.

Bunların hâli hiç eşit olur mu? Hâlâ düşünmüyor musunuz?” (Hûd: 24)

Allah-u Teâlâ'nın hükümlerini görüp kabul edenler ile inkâr edenler elbette beraber olamazlar.

O'nun yüce peygamberi Muhammed Aleyhisselâm'ın Sünnet-i seniyye'sine ittiba edenlerle etmeyenler şüphe yok ki aslâ bir seviyede bulunamazlar.

“Rabb'inden sana indirilenin hak olduğunu bilen (mümin) bir kimse, kör gibi olur mu?” (Ra'd: 19)

Buradaki körlükten maksat kalp gözü körlüğüdür. Bu dünyadaki durumları birbirinden farklı olduğu gibi, ahiretteki âkıbetleri de aynı şekilde farklı olacaktır.

Allah-u Teâlâ, âyetlerini yalanlayıp inkâr edenlerin cehennem ateşi ile cezalandırılacaklarını, inananların ise kıyamet gününde emniyet içinde olacaklarını beyan buyurmaktadır.

“Kendisine güzel bir vaade bulunduğumuz ve ardından ona kavuşan kimse, dünya hayatının geçici nimetlerinden vererek yaşattığımız, sonra da cezalandırmak için kıyamet günü huzurumuza getirilenler arasında bulunan kimse gibi olur mu?” (Kasas: 61)

Allah-u Teâlâ'nın kendilerine vâdettiği kimseler müminlerdir. Dünya hayatlarında Allah-u Teâlâ'ya gönülden inanmışlar, ahkâma sıkı sıkı sarılmışlar, ahiretleri için en güzel hazırlıklar yapmışlar ve o vaade kavuşmuşlardır.

Kendilerini az bir süre faydalandığı kimseler ise kâfirlerdir. Allah'a ve âhîret gününe inanmamışlar, ahkâm-ı ilâhî'yi arkalarına atmışlar, huzur-u ilâhî'ye eli boş gelmişler.

Bu iki zümrenin eşit olmayacağı apaçık bir gerçektir.

Kalpleri iman ile mârifetullah ile diri olan müminlerle, içleri küfür ve isyan zulmetleri içinde kalmış, mânen ölmüş kâfirler müsavi olamazlar.

“Allah bir kimsenin sinisini müslümanlık için açarsa, o Rabb'inden verilen bir nur üzerindedir.

Kalpleri Allah'ı zikretmeye kaskatı olan kimselere ise yazıklar olsun! Onlar apaçık dalâlet içindedirler.” (Zümer: 22)

“Bir ölü iken kendisini dirilttiğimiz, ona insanlar arasında yürüyebileceği bir nûr verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkmayan kimse gibi olur mu hiç?

İşte böyle; kâfirlere yaptıkları şeyler süslü gösterildi.” (En’âm: 122)

İman İle Küfür, Ancak Allah-u Teâlâ’nın Koyduğu Hudutlar İle Ayırt Edilebilir:

Allah-u Teâlâ Kelâm-ı kadim’inde Hazret-i Kur’an’ın hakikat ile dalâlet arasında berzah olduğunu beyan ediyor.

“O (Kur’an) elbette (hak ile bâtili) ayırt edici bir sözdür.” (Tarık: 13)

Allah-u Teâlâ bunu mahlûkun zannına bırakmamıştır. Bir berzah çizmiştir, hudutlarla çevirmiştir.

İslâm bir bütündür. Hükümlerinden hiçbirini birbirinden ayrılmaz.

“İyi bilin ki yaratmak da emretmek de O’na mahsustur. Âlemlerin Rabb’i olan Allah’ın şânı ne yücedir.” (A’raf: 54)

Mülk O’nundur. O’ndan başka hiç kimsenin hiçbir şeye müdahale etmeye hakkı ve salâhiyeti yoktur. Hükümünü hiç kimse değiştiremez, verdiği kararı hiç kimse bozamaz. Emir, yasak, tedbir ve irade, tam tasarruf O’na âittir.

“Hüküm yüceler yücesi Allah’ındır.” (Mümin: 12)

Çünkü O, mülkünde yücedir, dilediğini yapar, dilediği hükmü verir. O’nun verdiği hükümler, belirli bir zaman ve asır ile sınırlı değildir. Kıyamete kadar geçerlidir.

“Rabb’inin sözü doğruluk bakımından da adalet bakımından da tamamlanmıştır, tam kemâindedir.

O’nun sözlerini değiştirebilecek hiç kimse yoktur.” (En’am: 115)

O’nun sözlerini değiştirebilecek, temyiz edecek, tashih yapacak hiçbir kimse olamaz.

Söz O’nun sözü, hüküm O’nun hükmü, kitap O’nun kitabıdır.

Tatbikini emir buyurduğu bütün hükümler kemâle ermiş, tamamlanmıştır. Hiçbirisinde noksanlık ve eksiklik tasavvur edilemez, hükmünde yanılması düşünülemez. O’nun haber verdiği her şey gerçeğin tâ kendisidir. O’nun haber verdiği her şey adaletlidir, O’nun dışında hiçbir şey adaletli değildir. O’nun yasakladığı her şey bâtildir. Hiç kimse O’ndan daha doğru söyleyemez, hiç kimse O’ndan daha âdil hüküm koyamaz. Hükümünde hikmet sahibidir, her şeyi hikmetle yapar.

Binaenaleyh bütün insanlar ve cinler birleşerek bir araya gelseler, kasten bir Âyet-i kerime'yi inkâr etseler hepsi kâfir olurlar. Çünkü mahlûkun hükmü yoktur, O'nun hükmü esastır.

“Allah Katında Din İslâm'dır.” (Âl-i İmrân: 19)

Allah-u Teâlâ Kelâm-ı kadim'inde kendi dinini ilân etmiş, kurtuluşun sadece burada olduğunu ferman buyurmuştur.

Âyet-i kerime'de:

“Bugün sizin dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı beğendim.” buyuruluyor. (Mâide: 3)

Yani İslâm'dan başka bütün dinler, yollar batıldır.

Bu Allah'ın dinidir. Onun yoludur. Sırat-ı müstakim olan bu dinden başka bir din yoktur. Onun katında kabul ve makbul olan başka din yoktur. Bu din Allah tarafından gönderilmiş bir dindir ve bütün heybetiyle, azametiyle ayaktaadır. Bu din-i mübin'in hükümleri kıyamete kadar bâkidir. Ancak ayakta duran bu dine uyanlar saadete ererler.

Âyet-i kerime'de:

“Allah katında din İslâm'dır.” buyuruluyor. (Âl-i İmrân: 19)

Onun katında sadece kabul olunan din Allah'ın ve Resulullah'ın dini, partisi olduğuna göre; daha başka bir isimle çıkmış din kurucuların dini de, partisi de hükümsüzdür. Binaenaleyh Allah katında hiçbir dinin ve ismin hükmü yoktur. Gerek yahudilerin, gerek hıristiyanların, gerekse bölücülerin kurdukları din hükümsüzdür. Allah katında kabul değildir. Bu hakikat Âyet-i kerime'lerde apaçık ve aşikârdır.

Âyet-i kerime'nin devamında ve mütebâki Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

“Ancak kendilerine kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra birbirlerini çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, bilsin ki Allah hesabı çok çabuk görür.”

Eğer seninle tartışmaya girişirlerse de ki: ‘Bana uyanlarla birlikte ben kendimi Allah'a teslim ettim.’

Kendilerine kitap verilenlere ve kitapsız ümmilere de de ki: ‘Siz de İslâm oldunuz mu?’

Eğer İslâm olurlarsa doğru yolu bulurlar. Yok eğer yüz çevirirlerse sana düşen yalnızca duyurmaktır. Allah kullarını görür.” (Âl-i İmrân: 19-20)

Allah-u Teâlâ önceki ümmetlerden kendilerine kitap verilenlerin, kendilerine peygamber gönderilip kitaplar inzâl edilmek suretiyle aleyhlerinde hüccetler, deliller olmasından sonra ayrılığa düştüklerini haber vermektedir.

Burada anlaşılıyor ki, kim Allah'ın kitabında beyan etmiş olduğu hükümleri inkâr ederse, Allah-u Teâlâ onu hesaba çekecek ve bu yalanlamasından dolayı onu şiddetli azaba çarptıracaktır.

Allah ve Resul'ünün dininden başka bir din olmayacağı ve din kurucuların dini ve başka dinlerin kabul edilmeyeceğini diğer bir Âyet-i kerime'sinde şöyle ferman buyuruyor:

“Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, onunki katiyyen kabul edilmeyecek ve o âhirette kaybedenlerden olacaktır.” (Âl-i imrân: 85)

Bu Âyet-i kerime Allah-u Teâlâ'nın İslâm'dan başka bir din arayanın dininin kabul edilmeyeceğine dair açık fermân-ı ilâhî'sidir. Artık kişilerin başka din seçmesi, din kurması ancak nefsini ilâh edinmelerinden ötürüdür. Bunlar Hazret-i Allah'a ve Resul'üne iman etmiş değillerdir. Yaptıkları iş Allah katında kabul ve makbul değildir.

Allah katında makbul olan din İslâm'dır. Başka dinler, isimler bâtıldır ve hakk olan, katında makbul olan din budur. Cennet ve Cemâlullah ile müjde kıldığı dindir.

Nezâfet, Temizlik İslâm'dadır, Allah-u Teâlâ'ya İmandadır:

Allah-u Teâlâ'ya iman eden, O'nun gönderdiği Resul'üne tâbi olan kimse nurlandığı, karanlıklardan aydınlığa çıktığı gibi aynı zamanda hakiki mânada nezafetin, temizliğin tecellisine mazhar olmuştur.

Allah-u Teâlâ Musa Aleyhisselâm'a Firavun'a giderek şöyle söylemesini emir buyurmuştur:

“De ki: ‘Tertemiz olmayı ister misiniz?’

Rabb'ine giden yolu sana göstereyim de, O'na karşı saygı duyup korkasın!” (Nâziât: 17-19)

Görüldüğü üzere temizlik sadece vücudu ve elbiseleri temizlemekten ibaret değildir. Bir kimse her gün yıkansa, her gün yeni elbiseler giymiş olsa bile, eğer iman etmemişse, kâfir ise; pistir, necistir.

Temizlik ancak iman etmekle mümkündür.

“De ki: Murdarla temiz bir olmaz, murdarın çokluğu hoşuna gitse de bu böyledir.” (Mâide: 100)

Kötü, pis olan ne ki varsa, çok olsa da fayda vermez, hiç değeri yoktur, sonu güzel olmaz.

Böyle iken debdebe, gösteriş ile gelen Papa'nın bu rüzgârına müslümanların kapılması ne kadar acıdır. Bu kapılmalar, bu kaymalar iman zaafiyetindedir. Çok büyük tehlikedir.

Halbuki, temiz, iyi olanlar az da olsa faydalıdır, sonu güzeldir.

“Öyleyse ey akl-ı selim sahipleri! Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz!” (Mâide: 100)

İmanın ve Müminin Nezâfeti:

İman nurdur, ışıktır, aydınlıktır.

İman nezafettir, nezâkettir, saâdetir, doğruluktur.

İnsan denilen hazinenin cevheri imandır. İnsan vücudu o cevherle nurlanır, gönüller o nurla aydınlanır.

Dünyanın hakikati imanla bilinir. Dünyaya geliş maksadının sermayesi imandır.

Ahret yurdu imanla kazanılır, azaplardan imanla kurtulunur.

Hakiki dostluklar iman sebebiyle kurulur, gerçek sevgiler iman sayesinde tezâhür ederler. Her türlü düşmanlıklar iman nuru ile dostluğa dönüşür.

İman dünya saâdetini ahret selâmetini kazanmanın anahtarıdır. O anahtarla, açılmayan kapılar açılır, zorluklar kolaylaşır, güçlükler hafifler, uzunlar kısalır, üzüntünün adı sevinç olur.

İman karanlıklardan kurtulup aydınlığa kavuşmanın sebebi olduğu gibi, iman eden topluluklar da aydınlığın temsilcisi, insanlığın öğretmeni, medeniyetin önderi olmuşlardır.

“Allah iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan kurtarıp nura çıkarır.” (Bakara: 257)

İmanın **“Nur”** ile ifade edilmesinden daha derin ve şümüllü bir tâbir bulunamaz.

Allah-u Teâlâ iman edenlerin hâl ve ahvâllerini bizzat kendisinin düzeltereceğini, onları karanlıklardan kurtarıp, nûra, aydınlığa çıkartacağını vaad ediyor. İnsanı yaratan Cenâb-ı Allah olduğu gibi, onu karanlıklardan aydınlığa çıkartacak olan da Cenâb-ı Allah'tır.

İman etmeyen kimsenin bu aydınlıktan, nurdan nasip alması mümkün değildir.

Ahiret yurdu imanla kazanılır.

“İman edip Allah’tan korkanları ise kurtardık.” (Neml: 53)

Gerçek sevgi iman sayesinde tezâhür eder.

“İman edip sâlih ameller işleyenler için Rahman bir sevgi peyda edecektir.” (Meryem: 96)

İslâm, düşmanlıkları dostluğa dönüştürür.

İman, dünya saâdetini ahiret selâmetini kazanmanın anahtarıdır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime’sinde buyurur ki:

“Kim de Tağut’u inkâr edip Allah’a inanırsa muhakkak ki o, kopması mümkün olmayan en sağlam bir kulpa sımsıkı yapışmış olur.” (Bakara: 256)

İman ile küfür, hak ile bâtil, hidayet ile dalâlet, nur ile zulmet, saâdet ile felâket apaçık delillerle birbirinden ayırt edilir haldedir.

Bu nur ile nurlanmak isteyen iman ehli müminler Allah-u Teâlâ’nın şu emri-i şerif’ine uymak ve riâyet etmekle sorumludurlar:

“Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!” (Hûd: 112)

Bu ilâhî emir imanda da böyledir. İslâm’da da böyledir. Bütün ibadetlerde; namazda, abdestte, gusûlde de böyledir, zekâtta da böyledir. Baştan başa hayatın her noktasında bu böyledir. O’nun emri olduğu için. İslâmiyet’in nezâfeti O’nun hükmü altındaki doğrulukla kâimdir.

Allah-u Teâlâ inanan kullarının istikamet üzerinde olmalarını, dosdoğru yolda sebat etmelerini farz kılmış, dininin gönderdiği gibi tatbik edilmesini bu Âyet-i kerime’si ile emir buyurmuştur.

Ashâb-ı kiram’dan bir zât: **“Yâ Resulellah! İslâmiyet hakkında bana öyle bir söz söyle ki, o hususta sizden başka hiçbir kimseden sormaya ihtiyacım kalmasın.”** diye sorduğunda, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz:

“Allah’a iman ettim de, sonra da dosdoğru ol!” buyurdular. (Müslim)

Diğer bir Hadis-i şerif’lerinde de şöyle buyuruyorlar:

“Doğruluk iyiliğe götürür, iyilik de cennete götürür.” (Buharî)

Doğruluk imandadır, ameldedir, sözdendir. Hepsî İslâm’ın emridir.

Küfrün ve Kâfirin Necâseti:

Küfür necâsettir, pisliktir, murdarlıktır.

Küfür karanlıktır, zulümdür, şiddettir.

Küfür üzüntüdür, sıkıntıdır, perişanlıktır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde buyurur ki:

“Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir necis (pislik)tir.” (Tevbe: 28)

Çünkü abdest almaz, gusül etmez.

“Onlar murdardır.” (Tevbe: 95)

Murdardır; murdar yer, haram yer, domuz yer.

“Artık onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar murdardır.” (Tevbe: 95)

Onlardan kaçınmak, uzak durmak ve onlarla olan dostluğu kaldırmak gerekir.

Tıpkı kendisinden kaçınılması gereken pis koku gibidir.

“O murdarlığı aklını kullanmayanlara verir.” (Yunus: 100)

Niçin pis, niçin necis, niçin murdardırlar?

Onlar Allah-u Teâlâ'nın nazargâhı olan kalplerini şirk, küfür ve isyan murdarlığıyla kirletmişlerdir. Rabb'lerinden tertemiz gelen ruhlarını küfür karanlığına itip tanınmaz bir hâle sokmuşlardır.

Şirk mânevi pisliklerin en fenâsıdır. Onlarda mânevî murdarlık vardır. İçleri pis olduğu için onlar pislğin bizzat kendisidirler. Gözle görülen cismani pisliklerden nasıl sakınmak gerekiyorsa, bulaşması daha çabuk, zararı daha fazla olan ruhânî ve ahlâkî pisliklerden de daha öncelikli olarak sakınmak ve uzak durmak gerekir. Dışarıdan görünmese bile içleri kesinlikle pistir, niyetleri ve ruhları habistir.

Allah-u Teâlâ onların necis olduklarını bildirdi ki küfürde inat eden kâfirleri ıslaha çalışmak beyhudedir. Hiçbir öğüdün onlara faydası yoktur, hiçbir şey onları ıslah etmez. Çünkü onlar tıynetlerinde bulunan habâset ve necâset sebebiyle temizlenmeleri mümkün olmayan pisliklerdir.

“Kâfirlere gelince, onları ikaz etsen de etmesen de onlar için birdir, onlar iman etmezler.

Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerinin üzerine perde inmiştir. Onlar için büyük bir azap vardır.” (Bakara: 6-7)

Onlar tıpkı kendisinden kaçılması gereken pis koku gibi ruhları ve amelleriyle murdardırlar. Daima pislik içinde olan kimsenin her tarafı pislikle mülevves olduğu gibi, kâfirler de daima şirk içinde bulunmaları sebebiyle necistirler. Allah-u Teâlâ onlardan aslâ hoşnut değildir.

İnsanlar arasına atılan kokmuş bir ceset nasıl ki insanları rahatsız ederse, bunlar da inanmış insanları öyle rahatsız ederler. Bütün varlıkları ve bütün hakikatleriyle pistirler. Temiz insanlar onlardan temizlenmek ihtiyacı hissederler.

Bir Âyet-i kerime’de de şöyle buyuruluyor:

“Nihayet murdarı temizden ayıracaktır.” (Âl-i imrân: 179)

Allah-u Teâlâ müminlerin kâfirlerle karışık halde bulunmasından hoşlanmaz, aslâ öyle karışık halde bırakmaz. İki grup birbirinden apayrı şekilde kendini belli eder. Allah-u Teâlâ bütün açıklığı ile âleme teşhir eder.

Bakara sûre-i şerif’inin 257. Âyet-i kerime’sinde iman **“Nûr”** ile ifade edildiği gibi, aynı Âyet-i kerime’nin devamında imanın zıddı olan küfür de **“Zulûmat”** ile ifade edilmiştir.

Allah-u Teâlâ buyurur ki:

“İnkâr edip kâfir olanların dostları ise Tağut’tur. Onları nurdan alıp karanlıklara götürür. İşte onlar cehennemliklerdir, orada ebedî kalacaklardır.” (Bakara: 257)

Bu ilâhî beyandan gerçeği anlayın. İman ne büyük nezâfet, küfür nasıl bir necâsettir!

Hakk’ın yolundan başka bütün yollar hiç şüphe yok ki zulûmâtın tâ kendisidir. Küfrün ve şirkin müdafileri kendilerine tutunanları küfre kaydırarak Hakk’tan ve hakikatten uzaklaştırırlar, nuru zulmete, imanın nezâfetini küfrün murdarlığına değışirler, sapmışlık içinde bocalar dururlar.

“Onlar insanları Allah’ın yolundan alıkoyarlar, Allah’ın yolunu eğiltmeye çalışırlar. İşte onlar uzak bir dalâlet içindedirler.” (İbrahim: 3)

Küfür ehli birbirinin dostudur, inananların onlardan uzak durması ilâhi bir emirdir.

“Kâfir olanlar birbirlerinin dostlarıdır. Eğer siz bunu yapmazsanız yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat (kargaşalık) olur.” (Enfâl: 73)

Kâfirlerin arasındaki dostluk, kâfirlik bağından ileri gelmektedir. Müminlerin arasındaki dostluk da iman bağından kaynaklanmaktadır. Bunların birisi ışıktır, diğeri ise karanlıktır. Kâfir Allah’ın düşmanıdır, mümin ise dostudur. Öyleyse arayı iyice ayırmak gerekir. Eğer kâfirlerle bağlar koparılmazsa, yeryüzünde çok büyük bir fitne meydana gelir, o da imanın elden gitmesi ve küfrün açığa vurmasıdır.

Allah-u Teâlâ Kâfirûn sûre-i şerifinde kıyamete kadar gelecek müslümanlara, onların dinlerinden bütünüyle uzak durmalarını emir buyurmuştur.

Birinci Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

“Resul’üm! De ki: Ey kâfirler!” (Kâfirûn: 1)

“Ey kâfirler!” hitabı sadece Kureyşliler veya Arabistan’daki kâfir ve müşrik Araplar değil, Muhammed Aleyhisselâm’ın risaletini reddeden bütün yahudiler, hıristiyanlar ve diğer kâfirlerdir.

“Ey kâfirler!” diye hitap etmek, bu gibi kimselere: **“Ey düşmanlar!”**, **“Ey İslâm’a muhalefet edenler!”** diye hitap etmek gibidir.

Allah-u Teâlâ diğer Âyet-i kerime’lerinde şöyle buyurur:

“Âyetlerimizi yalanlayanlar, cehâlet ve küfür karanlığında kalmış bir takım sağırlar ve dilsizlerdir.” (En’âm: 39)

Allah-u Teâlâ iman ehline bir iç temizliği lütfeder. Küfür ehlinin içleri ise büyük bir pislik deryasıdır.

“Şüphesiz ki Allah katında, yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü kâfir olanlardır. Artık onlar iman etmezler.” (Enfâl: 55)

Onların iman etmeleri beklenemez. Görüldüğü üzere onlar hayvandan daha aşağıdırlar.

Hâl böyle iken, bu kadar Âyet-i kerime ortada iken, bu murdarları dâvet edenler nura kir bulaştırmışlardır.

Hakikat ehli nur ile karanlığı âdeta gözü ile görür gibidir. Zira Allah-u Teâlâ insanlara nasıl ki rahmetinin eseri olarak zâhiri elbise nimetleri ihsan etmişse; kişinin durumuna göre, mâneviyatına göre iç âlemine de elbiseler giydirmiştir. Zâhirî elbise dünyada Allah-u Teâlâ’nın mümin-kâfir bütün insanlara bir nimetidir. Bunun gibi her insanın bir de mânevi elbisesi vardır. Küfür ehlinin elbisesi pistir, murdardır, necistir. İçi de kurum gibidir. Ehli bunu ayan-beyan görür. Siz dışı görüyorsunuz, içi göremediğiniz için olmadığını zannediyorsunuz.

“Takvâ elbisesi ise bunlardan daha hayırlıdır.” (Â’râf: 26)

“Kâfirler için ateşten elbiseler biçilmiştir.” (Hacc: 19)

Nasıl ki bir hayvan Allah’ın adı anılmadan kesildiği zaman murdar oluyorsa, leş oluyorsa domuzdan farkı kalmıyorsa, kâfir de küfretmekle murdar oluyor, pis oluyor.

Allah-u Teâlâ’nın beyanlarını hikâye gibi okumayın!

Allah-u Teâlâ bu küfür ehlinin durumunu bize ayan-beyan duyurmuştur. Görmüyorsan da iman et! Küfür karanlığında kalanlara meyletme, onların yanında şeref ve kudret arayanlar gibi olma!

“Onlar müminleri bırakıp kâfirleri dost edinirler. Onların tarafında bir şeref ve kudret mi arıyorlar?Bilsinler ki şeref ve kudret tamamen Allah’a âittir.” (Nisâ: 139)

Allah-u Teâlâ'nın şeref vermediği kimseler hiçbir şekilde şeref sahibi olamazlar.

“Ey İman Edenler! Yahudi ve Hıristiyanları Dost Edinmeyin!” (Mâide: 51)

Allah-u Teâlâ birçok Âyet-i kerime'sinde müslümanlara yahudi ve hıristiyanları tanıtmış, onların fitne ve fesadına karşı emir ve nehiyler koymuştur.

“Sen onların dinlerine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar senden aslâ hoşnut olmazlar.” (Bakara: 120)

“Eğer onların güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.” (Bakara: 217)

“Birbirine hasım iki zümre.” (Hacc: 19)

Cinsi ne olursa olsun küfür, İslâm'a göre tek millettir. Müminlerin dostu ise ancak müminlerdir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de Hadis-i şerif'lerinde:

“Küfür tek millettir.” buyurmuşlardır.

Ehl-i küfür hiçbir zaman müslümanlara olan düşmanlıklarından vazgeçmez. Avrupa'sı olsun, Amerika'sı olsun, Rus'u olsun 150 yıldır Ermeni'yi, Rum'u kullanıyor. Şimdi de Kürtleri kullanmaya çalışıyorlar. Çok dikkat etmeleri lâzım. Hiçbir ehl-i İslâm'ın bu oyuna gelmemesi gerekir. Küffarla işbirliği yapan, küffarın ekmeğine yağ süren kim olursa olsun İslâm'la ilgisi yoktur.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde buyurur ki:

“Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Kim bunu yaparsa, Allah ile bir dostluğu kalmaz.” (Âl-i imrân: 28)

“Ey inananlar! Müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmeyin. Allah'ın aleyhinize apaçık ferman vermesini mi istersiniz?” (Nisâ: 144)

“Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin! Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır.” (Mâide: 51)

Bunlar ilâhi bir hükümdür, ilâhi bir emir ve fermanıdır. Oysa iman edenler için bir tek Âyet-i kerime kâfidir.

“Bunlar bizim dostlarımızdır!” diyenlere gelince:

“Kim Allah’ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, işte onlar kâfirlerdir.” (Mâide: 44)

Allah-u Teâlâ’nın cenneti hak olduğu gibi cehennemi de haktır.

Herkes kendine göre yer ayırır. Kim kiminle dostluk kurarsa onlarla beraberdir.

Mâide sûre-i şerif’inin 51. Âyet-i kerime’sinde bunu görüyoruz.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime’sinde buyurur ki:

“Kendisine Rabb’inin âyetleri hatırlatılarak öğüt verildikten sonra, onlardan yüz çeviren kimseden daha zâlim kim olabilir?”

Muhakkak ki biz suçlulardan öç alacağız!” (Secde: 22)

Bunlara bu kadar Âyet-i kerime izah edildiği hâlde bu ilâhi hükümleri hiç umursamayan, arkaya atıp çığneyen kimseler hakkındaki kararınızı siz verin!

“Münafıklar cehennemin en alt tabakasındadırlar. Artık onlar için hiçbir yardımcı bulamazsın!” (Nisâ: 145)

İman ile küfrü ayırt eden nokta budur. Münafıklar kâfirlerin en çirkini, en aşağısı olduklarından, yerleri de cehennemin en dibidir.

“Kâfirler kendilerine mühlet verişimizi sakın kendileri için hayırlı sanmasınlar. Biz onlara sırf günahları çoğalsın diye mühlet veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.” (Âl-i imrân: 178)

Bu vatan emanettir, kan dökülerek alınmıştır, küffara peşkeş çekilmez, bunun için sonları cehennemdir.

Kâfirler Müminlerin Amansız Düşmanıdır:

Ehl-i küfür hiçbir zaman müslümanlara olan düşmanlıklarından vazgeçmezler.

“Şüphesiz ki kâfirler sizin apaçık bir düşmanınızdır.” (Nisâ: 101)

Onların dostluklarına tutunmayın, hiçbir şeylerine heves edip yönelmeyin.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

“Eğer onların güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.” (Bakara: 217)

İmanın alâmetlerinden birisi de hiç şüphesiz ki Allah-u Teâlâ'nın düşmanlarından nefret etmektir. Allah-u Teâlâ onlara düşman olmayı emretmiş ve onları dost edinmeyi yasaklamıştır.

Âyet-i kerime'sinde müminlerin düşmanının kendi düşmanı, kendi düşmanının da müminlerin düşmanı olduğunu beyan buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin.” (Mümtehone: 1)

Onları dost edinmek şöyle dursun, onlardan gayet uzak durmak lâzımdır. Allah-u Teâlâ'nın lütfettiği İslâm nimeti unutulmamalıdır.

Bir müslüman bir münâfiğa veya bir kâfire muhabbet edip onunla dostluk kurarsa onlardan olur. Hemen oraya atılıyor. Allah-u Teâlâ hiç bakmıyor. O'nun gadabı âni olur. Onun için sen sen ol haddini bil!

Eğer onlar gerçekten iman etmiş olsalardı, kâfirleri dost edinmezler; Allah-u Teâlâ'ya, Peygamber'ine ve Kur'an-ı kerim'e düşmanlık gibi ağır bir suç işlemeye cüret etmezlerdi.

Nitekim bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

“Eğer onlar Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilen Kur'an'a inanmış olsalardı, onları dost edinmezlerdi.”

Fakat onların çoğu yoldan çıkmışlardır.” (Mâide: 81)

Onlar küfür ve nifaklarını devam ettiren kimselerdir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

“İnsanlar içerisinde, müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri bulursun.” (Mâide: 82)

Onlar İslâm'ın ve müslümanların düşmanıdırlar, müslümanların başına daima bir gaile çıkarmaktan ve kötülük etmekten başka bir şey düşünmezler. Dinini terk edip kendilerine tâbi olmadıkça, hiçbir müslümandan memnun olmazlar.

Kâfir, Müslümana İyilik Dokunmasını İstemez; İçindeki Kin Çok Büyüktür:

Allah-u Teâlâ gayr-i müslimlerin müslümanlara karşı takındıkları tavrı Âyet-i kerime'sinde haber vermektedir:

“Kitap ehlinden olan kâfirler de müşrikler de size Rabb'inizden bir hayır inmesini istemezler.” (Bakara: 105)

Yahudi, hıristiyan ve putperest kâfirler iman ehlini kıskandıkları ve kin kustukları için Allah tarafından onlara bir iyilik dokunmasını, öne geçmelerini, yükselmelerini istemezler.

Diğer bir Âyet-i kerime'sinde Allah-u Teâlâ onların durumlarını açıklayarak şöyle buyurmuştur:

“Size bir iyilik dokunursa bu onları üzer. Başınıza bir musibet gelse buna da sevinirler.” (Âl-i imrân: 120)

Müslümanlar Allah-u Teâlâ'nın yardımıyla güçlenirler, zaferler kazanırlarsa onlar bundan hoşlanmazlar. Bir bozgun ile karşılaşırlarsa, bundan dolayı da son derece sevinç duyarlar. Bu ise düşmanlığın en ileri derecesidir.

“Eğer sabreder Allah'tan korkarsanız, onların hilesi size hiçbir zaman zarar veremez. Şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.” (Âl-i imrân: 120)

Bütün bunlara karşı müslümanların vazifesi sabır ve takvâdır.

Eğer müslümanlar Allah-u Teâlâ'ya itaat etmekte sabreder, yasaklarından iyice korunurlarsa, o kâfirlerin ve münâfıkların hile ve entrikalarının hiçbir zararını görmezler.

Diğer bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

“Müminler yalnız Allah'a güvenip bağlansınlar.” (Tevbe: 51)

.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde müslümanların dışında kalan kâfir ya da münâfıklardan herhangi bir kimseyi dost edinmeyi açık olarak yasaklamakta ve şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Sizden olmayan kimseleri sakın sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenâlık etmekten aslâ geri kalmazlar.” (Âl-i imrân: 118)

İslâm dışındaki bütün din mensupları, inkârcı ateistler ve münâfıklar da bu Âyet-i kerime'nin kapsamına girmektedir.

Bu gibi kimseler İslâm'a daima karşıdırlar ve müslümanlara sıkıntı ve zorluk verecek her şeyi arzu ederler.

“Onlar size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür.” (Âl-i imrân: 118)

Sinelerinde gizledikleri ise açıkladıklarından çok daha fazladır. Düşmanlıkları yüzlerinden okunur. İslâm'a ve müslümanlara karşı gizledikleri kini aklı başında herkes anlayabilir.

Bu bakımdan Âyet-i kerime'nin sonunda şöyle buyurulmaktadır:

“Eğer düşünürseniz, âyetleri size açıklamış bulunuyoruz.” (Âl-i imrân: 118)

Müminleri dost, kâfirleri düşman edinmenin önemini ve lüzumunu delilleri ile beraber size açıkladık.

Daha sonra Allah-u Teâlâ onların müminleri hiçbir zaman sevmediklerini ve sevmeyeceklerini açıklayarak şöyle buyurmaktadır:

“İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz.” (Âl-i imrân: 119)

Allah'ın düşmanlarına sevgi beslemenin ne derece yanlış ve çirkin olduğu bu Âyet-i kerime'den de anlaşılmaktadır. Onlar hiçbir zaman dost tutulmaya lâyık değillerdir.

Bu Âyet-i kerime'lere bakarak kâfirleri dost edinenlerin durumunu siz kıyas edin. Bu Âyet-i kerime'lere inanıp iman ediyorsanız bunların İslâm'dan çıktıklarını, İslâm'la hiçbir ilgilerinin olmadığını bilin ve tanıyın artık. Bunlar bugün sizi dininizden ettikleri gibi, yarın da vatanınızdan etmek istiyorlar.

İslâm Dini'ne İhânetin Kaynağı “Küffarı, En Büyük Düşmanı Dost Bilmek”tir:

Müminleri bırakıp kâfirlerle dostluk yapmak münafıklığın açık bir delili olduğu gibi, münafıkların en bariz huy ve hususiyetidir.

“Ey inananlar! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin. Allah'ın aleyhinize apaçık ferman vermesini mi istersiniz?” (Nisâ: 144)

Âyet-i kerime'sini arkalarına attılar, onlarla dostluk kurdular, onların arzu ve istekleri doğrultusunda hareket ettiler, dünyayı ahirete tercih ettiler. Makam ve mevkiye, paraya ve kadına daldılar, dünyaya taptılar. Böylece de gerek küffarın ifsadına, gerekse nefislerinin arzularına uydular ve bu necip milletin bozulmasına sebep oldular, halkı yoldan saptırdılar, vatana büyük darbe vurdular. Birçokları küfür âdetlerini benimsediler.

Cinsi ne olursa olsun küfür, İslâm'a göre tek bir millettir. Müminlerin dostu ise ancak müminlerdir.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

“Sizin dostunuz ancak Allah'tır, O'nun Peygamber'idir. Bir de, Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazlarını kılan, zekatlarını veren müminlerdir.” (Mâide: 55)

İLÂHİ HÜKÜMLER

İMAN-KÜFÜR BERZAHİ

- İSLÂM'A GÖRE DOST VE DÜŞMAN -

Allah-u Teâlâ'nın hükümlerini tekrar tekrar hatırlatıyoruz. Ki, bugünkü sahte kahramanların, küffarla dostluk kuran, “Diyalog”, “Hoşgörü”, “Medeniyetler İttifakı”, “Küffar Birliği” adı altında dinde ve vatanda büyük zararlara sebep olanların Allah katındaki durumunu göresiniz.

Şu kadar var ki bu Âyet-i kerime'ler iman edenlere mahsustur.

İlâhi Berzah 1:

“İki hasım zümre.” (Hacc: 19)

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime'sinde İslâm ile küfrü ayırmış, ayrı ayrı iki zümre olduğunu beyan buyurmuş, müminlerle kâfirlerin arasındaki berzahı açık ve kesin olarak ilân etmiştir.

O'nun koyduğu hüküm ve hudut budur. Bu hududu kaldırmak isteyen küfre kayar. Küfrü imanla, küfür ehlini iman ehli ile bir tutmak bu Âyet-i kerime'yi inkârdır, alenen küfürdür.

Adem Aleyhisselâm'dan beri gelip geçen bütün insanlar iki zümreye ayrılmışlar; Hakk'tan yana olanlar Hakk'ı hakikati savunmuşlar, bâtıldan yana olanlar Hakk'ı ve hakikati reddedip küfrü savunmuşlardır. Zira bu iki zümrenin biri diğerine hasımdır.

Bu iman ve küfür berzahıdır, hakikat ile dalâlet berzahıdır. Tevhid ve şirk mücadelesidir.

Aslında bu Âyet-i kerime mümin ile kâfiri, iman ile küfrü ayırması bakımından kâfidir.

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime'si ile inananlarla inanmayanları ayırmıştır. Hâl böyle olunca bir müminin kâfirleri ve münafıkları dost edinmesi kesinlikle yasaklanmıştır.

Hakiki iman bu gibi din düşmanlarından kaçınmayı ve sakınmayı iktiza eder.

Allah için sevgi, Allah için buğz imanın en sağlam kulpudur. İmanın tekâmülünde en büyük âmidir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyurlar ki:

“Amellerin en üstünü Allah için sevmek, Allah için buğzetmektir.” (Ebu Dâvud)

İnsan bunu ayırdedemezse, ne kadar ibadet ederse etsin dalâlettedir, sapıklıktadır. Allah-u Teâlâ ile arasında çok büyük bir uzaklık meydana gelir, rahmet-i ilâhiden kovulur.

Kitabullah'ın hükmüne rızâ göstermeyenleri dost edinmenin insanı İslâm hudutları haricine çıkaracağı kesinlikle bilinmelidir. Bir müminin her şeyden önce dininde ve imanında samimi olması gerekir. Küfre rızâ küfürdür.

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde:

“Eğer onlara uyarsanız siz de müşrik olursunuz.” buyuruyor. (En'âm: 121)

Burada da apaşikâr görülüyor ki onlara meyleden onlardandır. Allah-u Teâlâ onları hidayetden mahrum ettiğini beyan buyuruyor ve iman edenlere duyuruyor.

Müminlerin dostlarını ise Âyet-i kerime'sinde beyan buyurmuştur:

“Kim Allah'ı, Peygamber'ini ve inananları dost edinirse bilsin ki şüphesiz Allah'tan yana olanlar üstün gelirler.” (Mâide: 56)

Diğerlerinin üstünlüğü görünüştedir veya geçicidir.

Küfrü hoş görenler hıristiyan papa ve papazlarla, yahudi hahamlarla, küffar devletleriyle bir yakınlaşmaya girmişler; İslâm ümmetine küfrü hoş göstermeye çalışıyorlar.

Oysa Allah-u Teâlâ iman ile küfrü kesin olarak ayırmıştır. “Hem müslüman olayım, hem kâfir olayım” demek olmaz.

Allah-u Teâlâ iman ile küfrü birbirinden ayırdığı halde, *“Biz hasım değiliz, dostuz.”* dediler, bu Âyet-i kerime'yi inkâr ettiler ve küfürlerini alenen ilân ettiler.

Bunların İslâm dinine ve müslümanlara olan zararı ve tahribatı kâfirlerden daha büyük ve daha beterdir. Çünkü kâfirin küfrü açıktır, insan ona göre tedbirini alabilir. Bunların küfrü ise maskenin altında olduğu için, hakikat ile dalâleti fark edemeyenler onları müslüman zannederek aldanır, küfür batağına düşer ve dinden imandan soyulurlar.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde:

“Münafıklar cehennemden en alt tabakasındadırlar. Artık onlar için hiçbir yardımcı bulamazsın!” (Nisâ: 145)

“Allah onlara lânet etmiş, rahmetinden uzaklaştırmıştır. Onlar için sürekli bir azap vardır.” buyuruyor. (Tevbe: 68)

Cehennemde her çeşit azap mevcut olduğu gibi, orada ebedî kalmaktan daha kötü bir azap tasavvur edilemez.

“Çünkü onlar, imana girdiler, sonra kâfir oldular. Bunun üzerine Allah, onların kalplerini mühürledi de onlar anlamaz bir toplum oldular.” (Münâfikûn: 3)

İmanın ulviyetini idrak edemezler. Küfür ile imanı, hak ile bâtılı, iyi ile kötüyü seçecek, ne yaptıklarını, nereye gittiklerini sezip bilecek anlayış kabiliyetleri kalmamıştır.

“İman ettikten sonra kâfir olup ve küfürde daha da ileri gidenlerin tevbeleri kabul edilmeyecektir. İşte onlar sapıkların tâ kendileridir.” (Âl-i imran: 90)

İlâhi Berzah 2:

“İman ile küfür birbirinden kesin olarak ayrılmıştır.”
(Bakara: 256)

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri iman ile küfrü, inananlarla inanmayanları birbirinden kesin olarak ayırmıştır. Dünyada ayırdığı gibi, ahirette de inananların saâdete, inanmayanların felâkete uğrayacaklarını haber vermiştir.

İslâm'ın hak din olduğu, imanın insanı aydınlığa çıkardığı; küfrün ise sapmışlık olduğu, insanları karanlıklarda bıraktığı apaçık ortadadır.

Bunlar ise bu ilâhi hükme karşı geldiler, iman ile küfrü karıştırmak istediler. Küfrü hoş gösterdiler ve tevhidi bırakıp şirki tercih ettiler. Allah-u Teâlâ'nın hudutlarını kaldırmaya kalktılar. Allah-u Teâlâ böyle buyuruyorken onlar küfrün hoş görülmesi için çalışıyorlar. Bu küfürdür. Bu Âyet-i kerime'yi inkârdır.

Güneşin varlığına delil, yine güneşin kendisidir.

İman ile küfür, hak ile bâtil, hidayet ile dalâlet, nûr ile zulmet, saâdet ile felâket apaçık delillerle birbirinden ayırt edilir haldedir.

İman nûru ile münevver olan “Hakikat ehli”, iman yolunu seçtiği için dünya saâdetine ahiret selâmetine kavuşacak; küfür karanlığında kalan “Dalâlet ehli” ise dünyada ve ahirette cezasını çekecektir.

Onlar ise iman ile küfrü karıştırmaya, küfrü hoş göstermeye çalışıyorlar ve kendileri küfre daldıkları gibi inananları da küfrün içine daldırmaya çabalıyorlar.

Âyet-i kerime'nin devamında şöyle buyruluyor:

“Kim tağutu inkâr edip de Allah’a inanırsa muhakkak ki o, kopması mümkün olmayan en sağlam bir kulpa sımsıkı sarılmış olur. Allah işitendir, bilendir.” (Bakara: 256)

İman, aslâ kopmak bilmeyen sağlam bir kulp gibidir. O kulpa sarılan kişi kurtuluş yolunu aslâ kaybetmez, şaşkınlıklar içinde bocalamaz.

İman ile küfrün bu derece açığa çıkmasından sonra, kendilerine tutunanları küfre kaydırarak olan tağutların, yoldan sapmış önderlerin çürük kulplarına yapışanlar ise Hakk'tan ve hakikatten uzaklaşırlar, hidayeti dalâlete değişirler, sapmışlık içinde bocalar dururlar.

Tağut; tuğyan kelimesinden gelmektedir. Haddi aşan her şey tağuttur. Şeytan ise bütün haddi aşanların arkasındadır.

Tâğutu, yani ilâhî hükümlerle çatışan nefsi, fertleri, düzenleri reddetmedikçe, hâkimiyetin yalnız Allah-u Teâlâ'ya âit olduğunu tasdik etmedikçe, **“Tevhid”** kulpuna yapışamaz.

Hazret-i Allah'ın dostluğu, yardımı, inayeti iman edip, Hakk yolda yürüyenler ve Hakk'ı savunanların üzerinedir.

“Allah iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan kurtarıp nûra çıkarır.” (Bakara: 257)

Küfrün ve müdafilerinin dostları ise tağuttur. Onlar nûra değil, nâra götürürler.

“İnkâr edip kâfir olanların dostları ise Tağut'tur. Onları nûrdan alıp karanlıklara götürür. İşte onlar cehennemliklerdir, orada ebedî kalacaklardır.” (Bakara: 257)

İmanın nûr ile ifade edilmesinden daha derin ve şümullü bir tabir bulunamaz. Küfrün ise zulûmat ile ifade edilişi de aynıdır. Hakk'ın nûrundan başka bütün yollar hiç şüphe yok ki zulûmatın tâ kendisidir.

Allah-u Teâlâ hiçbir müminin kendi yolundan başka yollara gitmesine asla izin vermez.

Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

“Allah ve Peygamber'i bir işe hüküm verdiği zaman, mümin bir erkekle mümin bir kadın için artık o işte kendi arzularına göre seçme hakkı yoktur. Allah'a ve Peygamber'ine baş kaldırıp isyân eden kimse hiç şüphesiz ki apaçık bir şekilde sapıklığa düşmüş olur.” (Ahzab: 36)

Resulullah Aleyhisselâm'ın verdiği hüküm, Allah-u Teâlâ'nın verdiği hükümdür. Çünkü o, hevâ ve hevesine uyarak konuşmaz.

Bu Âyet-i kerime hususi bir hadise hakkında nâzil olmakla beraber hükmü umumidir. Buradaki emir ve talimat kıyamete kadar geçerlidir.

Hiçbir müslüman fert ve milletin, Allah-u Teâlâ'nın ve Peygamber'inin hüküm verdiği bir hususta kendi isteğine göre seçme hakkı yoktur. Müslüman kalmak, müslümanca yaşamak ve müslüman olarak ölmek isteyen bir kimse mutlaka Allah-u Teâlâ ve Resul'ünün emir ve arzusuna boyun eğmek, “İşittim ve itaat ettim!” demek zorundadır. Boyun eğmeyi kabul etmezse, ne kadar müslüman olduğunu iddiâ etse de boştur. Bu gibi kimseler İslâm dairesinden çıkmış, kalbinde imandan bir eser kalmamıştır.

İlâhi Berzah 3:

“Hakkı bâtil ile karıştırmayın, bilerek hakkı gizlemeyin!” (Bakara: 42)

Bunlar hak ile bâtili, hakikat ile dalâleti birbirine karıştırıyorlar ve bilerek hakkı gizliyorlar, bu fermân-ı ilâhîyi bütünüyle inkâr ediyorlar, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü çiğniyorlar. Bu küfürdür.

Onlar makam ve mevkileri için bu emr-i ilâhiyi dinlemezler.

Günümüzde hak ile bâtili birbirine karıştıranlar bulunduğu gibi, Asr-ı saadet'te de ehl-i kitap'tan aynı cürmü işleyen inkârcılar bulunmaktaydı.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

“Ey ehl-i kitap! Niçin hakkı bâtila karıştırıyor ve bile bile hakkı gizliyorsunuz?” (Âl-i imrân: 71)

Bunlar Allah-u Teâlâ'nın mümin ve kâfir hudutlarını kaldırarak, “Kâfir de kardeşimizdir.” demekle alenen küfrünü ilân ediyorlar.

Allah-u Teâlâ bu gibi kimseleri Âyet-i kerime'sinde bize tanıtıyor ve şöyle buyuruyor:

“Bunlar güya Allah’ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Oysa onlar sadece kendilerini aldatırlar da bunun farkında değildirler.” (Bakara: 9)

Allah-u Teâlâ onların iddilarını reddetmektedir. Her ne kadar müslümanları aldatmaya çalışıyorlarsa da, aslında aldanan bizzat kendileridir, en büyük zararı yine kendileri görürler, yaptıklarının vebali kendilerine döner.

“Hidayet kendisine apaçık belli olduktan sonra, Peygamber’e muhalefet edip inananların yolundan başkasına uyan kimseyi döndüğü o yolda bırakırız. Ahirette de kendisini cehenneme sokarız. Ne kötü bir dönüş yeridir orası!” (Nisâ: 115)

Allah-u Teâlâ’nın halkettiği bütün mahlûkat bu hâinlere lânet eder. Niçin? Çünkü müslüman gibi görünüyor, fakat din-i İslâm’a ihanet ediyor. Bir taraftan dini, diğer taraftan devleti yıkmaya alışıyor. Fakat onlar bunu bilmezler, gayeleri peşinde koşarlar. Makam, nam, menfaat için devleti yıkıp, hizmet ettikleri kâfirin arzularını yerine getirmek için vazifelidirler. Bunun için çalışırlar.

Ve fakat müminleri bırakıp kâfirlere hizmet ettiklerinden ötürü azapları kfirinkinden çok daha şiddetlidir. Çünkü bunlar mnafiktırlar.

“Zulmedenler nasıl bir yıkılışla yıkılacaklarını, hangi deliğe tıkılacaklarını yakında görecekler.” (şuar: 227)

Bunlar hakikati bilmediler. İslâm’ı bırakıp küfre hizmet ettiler. İslâm’mış gibi göründüler. Bunun için de çok büyük bir azab-ı ilâhîye dar oldular.

Allah-u Teâlâ yet-i kerime’sinde buyuruyor ki:

“Kendisine Rabb’inin âyetleri hatırlatıldıktan sonra, onlardan yüz evirenden daha zâlim kim olabilir?” (Secde: 22)

O kadar azmışlar ki, Allah-u Teâlâ onlara “Zlim” diye hitap ediyor.

Allah-u Teâlâ yet-i kerime’sinde kendisine inanan ve Resul’n tasdik eden kullarına; İslâm’ın bütün hükümlerini benimsemelerini, buyruklarını uygulamalarını, yasaklarını terk etmelerini emir buyuruyor:

“Ey iman edenler! Hep birden tam bir teslimiyetle İslâm’ın sulh ve selâmetine girin.” (Bakara: 208)

Allah-u Teâlâ’ya gerçek mânâda teslim olun, hem dışınızla hem iinizle O’na itaat edin, İslâm’a bir başka şeyi karıştırmayın.

İlâhi Berzah 4:

“Ey inananlar! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır. Şüphesiz ki Allah zâlimler gürûhunu hidayete erdirmez.” (Mâide: 51)

Emr-i ilâhi böyle iken bu Âyet-i kerime'yi inkâr etmekte ve küfürlerini ilân etmektedirler. Bu inkârın, bu küfrün kaynağı nedir? Bunu hangi kaynaktan alıyorsunuz? Bu Âyet-i kerime'ye göre bu küfür değil midir? Çünkü Cenâb-ı Hakk **“Kim onları dost edinirse o onlardandır.”** buyurduğu halde, *“Bunlar bizim dostumuzdur.”* dediler, bu Âyet-i kerime'yi inkâr ettiler ve küfürlerini ilân ettiler. Onlardan olunca onlar da küfür ehli olmuş olmuyor mu?

Bu ilâhî hitap, İslâmiyet'in ilk yıllarından itibaren kıyamete kadar gelip geçecek olan bütün müslümanlardır.

Onlar hakkındaki hüküm ne ise, onları dost edinen hakkındaki hüküm de odur. O artık onlardan bir kimse gibi olur ve Hakk'a değil, onların gayelerine hizmet eder. Ahirette de onlarla beraber haşrolur.

Onların zâhirde gösterdikleri sevgi ve ünsiyete katiiyen itibar edilmemesi gerekir, zira sahtedir. İçleri dışlarına uygun değildir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

“Ey inananlar! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin! Allah'ın aleyhinize apaçık bir ferman vermesini mi istersiniz?” buyuruyor. (Nisâ: 144)

Allah-u Teâlâ'nın emri ve hükmü budur. Bu hükmü kaldırıyorlar. Bu Âyet-i kerime'yi inkâr ediyorlar. Allah-u Teâlâ'nın haklarındaki hükmü ise küfürdür.

Halbuki; onlar İslâm'ın ve müslümanların düşmanıdır, müslümanların başına daima bir gaile çıkarmaktan ve kötülük etmekten başka bir şey düşünmezler. Dinini terkedip kendilerine tâbi olmadıkça, hiçbir müslümandan memnun olmazlar.

Müslümanlarla savaşmak hususunda tarih boyunca daima dinsizlerden yana olmuşlardır. İki yüz yıl boyunca haçlı seferleriyle İslâm beldelerine saldıranlar onlardır.

Kâfirlerin dostluğundan şeref beklemek ne büyük bir dalâlettir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

“İnsanlar içerisinde, müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri bulursun.” (Mâide: 82)

Müminleri bırakıp kâfirlerle dostluk yapmak münafıklığın en açık delili olduğu gibi, münafıkların en bâriz huy ve hususiyetlerindedir.

Cinsi ne olursa olsun küfür, İslâm'a göre tek bir millettir. Müminlerin dostu ise ancak müminlerdir.

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde:

“Kâfirlere ve münafıklara itaat etme!” buyuruyor. (Ahzâb: 48)

Bu Âyet-i kerime hakkında Elmalılı Hamdi Yazır Efendi tefsirinde şöyle söylemektedir:

“Dâvet görevini yerine getirirken onlara dost gibi görünmek, alçaktan almak, tebliğde yumuşak davranmak yasaklanıyor. Yasaklama ve uzlaştırma, abartı ile onları heyecana getirmek için mânâ ‘İtaat etme!’ biçiminde olumsuz ifade edilmiş ve Allah’ın emirlerini tebliğde bir nebze hoşgörü, kâfirlere ve münâfıklara itaat etmek mânâsında olduğu anlatılmıştır.”

Allah-u Teâlâ müminlere kâfirleri dost edinmemelerini muhakkak emrettikten sonra, bu emr-i şerif'e uymayanların ise Allah'ın dostluğunu kaybetmekle cezalandırılacağını bildirmektedir:

Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

“Müminler müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmesinler. Kim bunu yaparsa, Allah ile bir dostluğu kalmaz.” (Âl-i imran: 28)

Allah-u Teâlâ ile hiçbir ilgileri kalmadığı gibi, Allah-u Teâlâ'nın dininde onların hiçbir yeri yoktur. Aradaki bütün bağlar tamamen kesilmiştir.

Gerçekten de onlar kâfirlerle birliktedirler. Hem onları severler, hem de sevgilerini gizlerler.

Bu ilâhî ferman, Allah-u Teâlâ'nın onların haklarında verdiği hükümdür.

“Onlar müminleri bırakıp kâfirleri dost edinirler. Onların tarafında bir şeref ve kudret mi arıyorlar? Bilsinler ki şeref ve kudret tamamen Allah'a âittir.” (Nisâ: 139)

Kâfirlerden ve kâfirlerin dostluğundan şeref beklemek ne büyük bir gaflettir!

İmanın alâmetlerinden birisi de hiç şüphesiz ki Allah-u Teâlâ'nın düşmanlarından nefret etmektir. Allah-u Teâlâ onlara düşman olmayı emretmiş ve onları dost edinmeyi yasaklamıştır.

Âyet-i kerime'sinde müminlerin düşmanının kendi düşmanı, kendi düşmanının da müminlerin düşmanı olduğunu beyan buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin.” (Mümtehine: 1)

Allah dūřmanlarını dost edinmemek imanın tabii bir neticesidir. Eęer onlar geręekten iman etmiř olsalardı, kâfirleri dost edinmezlerdi:

“Eğer onlar Allah’a, Peygamber’e ve ona indirilen Kur’an’a inanmış olsalardı, onları dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu yoldan çıkmışlardır.” (Mâide: 81)

Onları dost edinmek şöyle dursun, onlardan gayet uzak durmak lâzımdır. Allah-u Teâlâ’nın lütfettiği İslâm nimeti unutulmamalıdır.

Eęer onlar geręekten iman etmiş olsalardı, kâfirleri dost edinmezler; Allah-u Teâlâ’ya, Peygamber’ine ve Kur’an-ı kerim’e dūřmanlık gibi ağır bir suęu işlemeye cüret etmezlerdi.

İlâhi Berzah 5:

“Kim İslâm’dan başka bir din ararsa, onunki aslâ kabul edilmeyecektir. Ahirette de ziyan edenlerden olacaktır.” (Âl-i imrân: 85)

Bu kimseler bütün iyiliklerini kaybetmişler ve cezâya müstehak olmuşlardır. İslâm’dan yüz çevirip bir başka din arayan kimse, faydalıyı kaybedip büyük bir zarara dūřmüřtür.

İslâm dini Allah-u Teâlâ’nın emridir, hükmüdür. İlk insan ve ilk peygamber Hazret-i Âdem Aleyhisselâm ile başlamış, zamanın akışı içerisinde ve her peygamber gelişinde en mükemmele doğru daima bir gelişme kaydetmiştir. Hazret-i Musâ Aleyhisselâm’a indirilen İslâm, Hazret-i Nuh Aleyhisselâm’a indirilen İslâm’dan daha geniş ve daha mükemmeldi. Hazret-i İsa Aleyhisselâm’a gönderilen İslâm, Hazret-i Musa Aleyhisselâm’a indirilen İslâm’dan daha şümullü ve daha mükemmeldi. Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm’a gelince de kemâlini buldu ve son şeklini aldı.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime’sinde:

“Bugün sizin dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm’ı beğendim.” buyuruyor. (Mâide: 3)

İslâmiyet son dindir, kıyamete kadar bâkidir. Her yönü ile ilâhidir, günün şartlarına uymaz, o şartları değiştirip kendine uydurur. Zamanın değişmesiyle ilâhi hükümler değişmez ve değiştirilemez. İnsanların yeni bir dine ihtiyağları yoktur. Fakat zamanla vesveselere dalıp arzu ve heveslere kapıldıkları için, hakikati hatırlatmaya, ruhlarını kuvvetlendirmeye ihtiyağları vardır.

Allah-u Teâlâ din olarak İslâm dinini seğip beğenmiş ve katında makbul olan bu dini Resul-i Ekrem’i olan Muhammed Aleyhisselâm vasıtasıyla beşeriyete ilân etmiştir:

“Allah katında din İslâm’dır.” (Âl-i imrân: 19)

Allah-u Teâlâ'nın katında makbul olan din yalnız budur. Bu O'nun hükmüdür. Din olarak yalnız İslâm vardır. Gerek Allah-u Teâlâ'yı inkâr eden kâfirler, gerekse müslüman görünen din kurucu kâfirler; bu hükmü bozmak, kendi zanlarına, kendi dinlerine göre bu Âyet-i kerime'yi hükümsüz saymak, kurdukları bâtil dini bu Âyet-i kerime'nin yerine koymak isterler. Bunu yaptıkları zaman da bu emr-i ilâhî'yi inkâr etmiş olurlar.

Hüküm budur. İlâhî emirler budur.

Diğer bir Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

“Bu, dimdik ayakta duran bir dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler.” (Rûm: 30)

Dimdik ayakta durmak ne demektir? Allah-u Teâlâ indirdi, hükmü ile emri ile indirdi. Bu din O'nun dinidir, ancak bu din ile amel edilir. Bu din ile amel eden müslümandır, bu din ile amel etmeyenler; inkâr etmezse fâsıktır, inkâr ederse kâfirdir. Bu dini bozmaya ve yıkmaya çalışmak, hiç şüphesiz ki kâfirin küfür alâmetlerinden birisidir.

İslâm dini Allah-u Teâlâ'nın râzı olduğu ve ondan başkasını kabul etmediği bir dindir.

Hacc sûre-i şerif'inin 17-24. Âyet-i kerime'lerinde beyan buyurulduğu üzere kıyamet gününde insanları bir araya topladığı zaman inanan ve inanmayan zümreler hakkında hükmünü bildirecek, hak üzere olanlarla bâtil üzerinde olanları ayıracaktır.

“Şüphesiz ki iman edenler, yahudiler, sâbiiler, hıristiyanlar, mecûsiler ve müşrik olanlar arasında Allah kıyamet gününde kesin hükmünü verecektir.

Allah her şeye şahiddir.” (Hacc: 17)

Âyet-i kerime'de altı tane dinden söz edilmiş, bunlardan sadece birisi iman sahibi olarak gösterilmiştir. Geri kalan beş zümre küfür ehlidir. Bunların dışında kalan dinler inanç bakımından bunlardan birine benzediği için onların isminden söz edilmesine lüzum görülmemiştir.

Allah-u Teâlâ o gün adaletle hükmedecek, kendisine iman edenleri cennete koyacak, inkâr edenleri ise cehenneme sokacaktır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

“Cennete müminlerden başkası giremez.” (Müslim: 114)

Allah-u Teâlâ dinini bütün dinlerden üstün kılmıştır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

“Dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamber’ini hidayet ve hak din ile gönderen Allah’tır. İsterse müşrikler hoşlanmasınlar.” (Tevbe: 33)

İslâm geldikten sonra ne yahudiliğin, ne hıristiyanlığın, ne de diğer dinlerin hükmü kaldı. Hiçbirisi de İslâm’ın karşısında tutunamadı.

O günden itibaren bütün âleme karşı şu hakikat tamamen açıklık kazandı ki; Allah’tan başka ilâh yoktur ve Muhammed Aleyhisselâm Allah’ın peygamberidir.

Peygamber’ini hak din ile gönderen Allah-u Teâlâ onun vasıtası ile dinini yüceltecek, şirk ve küfrü eninde sonunda perişan edecektir. Bu O’nun ilâhî bir vaadidir.

İslâm dini’nin diğer dinlerden üstün olması sadece Asr-ı saâdet’e mahsus olmayıp, kıyamete kadar bu hüküm geçerlidir.

Hâlen de hak dini bütün dinlere üstündür ve bütün dinlere hâkimdir.

İslâm dini gönderildiği zaman nasıl taptaze idiyse, kıyamete kadar da bu tazeliğini ve ciddiliğini koruyacaktır. O, Allah-u Teâlâ’nın dinidir ve dimdik ayakta kalacaktır. Kur’an-ı kerim’in bir harfi bile değişmez, bir tek Âyet-i kerime’si inkâr edilmez.

İlâhi Berzah 6:

“Sen onların dinlerine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar senden aslâ hoşnut olmazlar.” (Bakara: 120)

Onlar İslâm’ın ve müslümanların düşmanlarıdır, müslümanların başına daima bir gaile çıkarmaktan ve kötülük etmekten başka bir şey düşünmezler. Dinini terk edip kendilerine tâbi olmadıkça, hiçbir müslümandan memnun olmazlar.

İnsanların birbirlerine tabiatlarının sirayeti, bazı hastalıkların sirayeti gibidir. Bilhassa küfür ve nifak hastalıkları derhal sirayet eder, çünkü insanın tabiatı daima isyana meyillidir.

Yahudi ve hıristiyanlar İslâm’ın en büyük düşmanlarıdır.

Onlar hiçbir yerde, hiçbir tarihte müslümanlara dost olmamışlardır. Müslümanlarla savaşmakta her zaman için birbirine dost olmuşlardır. İnkâr ve sapıklıkta birleştikleri için, müslümanlara karşı bir el gibidirler.

Bu sert ve şiddetli hüküm, müslümanların onlardan uzak durmalarını ve sakınmalarını ihtar içindir. Bu ilâhî hüküm kesindir, bu böyledir, bunu böyle bilin ve onları öylece tanıyın.

Onlar hakkındaki hüküm ne ise, onları dost edinen hakkındaki hüküm de odur. O artık onlardan bir kimse gibi olur ve Hakk'a değil, onların gayelerine hizmet eder. Ahirette de onlarla beraber haşrolur.

Ehl-i küfür hiçbir zaman müslümanlara olan düşmanlıklarından vazgeçmezler.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

“Eğer onların güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.” (Bakara: 217)

Bu ilâhî buyruk, kâfirlerin müslümanlara düşmanlıkta ne kadar ileri gittiklerini, bâtıl inançlarında ne derece katı davrandıklarını, düşmanlıklarının sürekliliğini bildirmekte, müslümanları dinlerinden çeviremedikleri sürece bu savaşa ara vermeyeceklerini beyan etmektedir. Güçleri yetse, bundan hiç de geri kalmazlar.

Bunun içindir ki zâhirde gösterdikleri sevgi ve ünsiyete katıyken itibar edilmemesi gerekir, zira sahtedir. İçleri dışlarına uygun değildir.

“Sizden her kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları işler dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onlar cehennemliktirler ve orada ebedî kalırlar.” (Bakara: 217)

Çünkü kâfir olarak ölmüşlerdir. Mürted olmak suretiyle dünyada müslümanların sahip oldukları imkânlardan, ahirette de sevaptan mahrum kalırlar. Cehennemden aslâ çıkmayacaklardır.

“Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinmeyin.” (Mümtehine: 13)

Allah-u Teâlâ'nın emri ve hükmü: **“Onları dost edinmeyin.”**dir.

Bir Âyet-i kerime'de de şöyle buyuruluyor:

“Şüphesiz ki kâfirler sizin apaçık bir düşmanınızdır.” (Nisâ: 101)

Allah-u Teâlâ gayr-i müslimlerin müslümanlara karşı takındıkları tavrı Âyet-i kerime'sinde haber vermektedir:

“Kitap ehlinde olan kâfirler de müşrikler de size Rabb'inizden bir hayır inmesini istemezler.” (Bakara: 105)

Yahudi, hıristiyan ve putperest kâfirler sizi kıskandıkları ve kin kustukları için Rabb'iniz tarafından size bir iyilik dokunmasını, öne geçmenizi, yükselmenizi istemezler.

Diğer bir Âyet-i kerime'sinde Allah-u Teâlâ onların durumlarını açıklayarak şöyle buyurmuştur:

“Size bir iyilik dokunursa bu onları üzer. Başınıza bir musibet gelse buna da sevinirler.” (Âl-i imrân: 120)

Müslümanlar Allah-u Teâlâ'nın yardımıyla güçlenirler, zaferler kazanırlarsa onlar bundan hoşlanmazlar. Bir bozgun ile karşılaşılırsa, bundan dolayı da son derece sevinç duyarlar. Bu ise düşmanlığın en ileri derecesidir.

“Eğer sabreder Allah'tan korkarsanız, onların hilesi size hiçbir zaman zarar veremez. Şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.” (Âl-i imrân: 120)

Bütün bunlara karşı müslümanların vazifesi sabır ve takvâdır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayete göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

“Andolsun ki siz, kendinizden önceki milletlerin yoluna kulacı kulacına, arşını arşına ve karışı karışına muhakkak tıpatıp uyacaksınız. Hatta onlar daracık bir keler deliğine girseler bile, siz de muhakkak o deliğe gireceksiniz.”

Ashâb-ı kiram: *“Yâ Resulellah! O milletler yahudiler ve hıristiyanlar mı?”* diye sordular.

Resulullah Aleyhisselâm:

“Bunlar olmayınca başka kimler olur?” buyurdu. (İbn-i Mâce: 3994)

Dikkat ederseniz bu Hadis-i şerif mucize olarak gerçekleşmiş, olduğu gibi tecelli etmiştir.

Bu iki milletin ahlâk ve yaşayışlarını adeta imrenircesine benimseyenler bulunmaktadır.

Bakara sûre-i şerif'inin 120. Âyet-i kerime'sinin devamında Allah-u Teâlâ şöyle buyurur:

“Allah'ın hidayeti asıl hidayetin ta kendisidir. Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzularına uyacak olursan, andolsun ki Allah'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı olmaz.” (Bakara: 120)

Gerçekler bu kadar ortada iken kim ki bunları tasdik ederse, Allah-u Teâlâ'nın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın dostluğunu kaybetmiş olur, hiçbir yardımcı da bulamaz.

Hidayete ermek için gösterilen yoldan gitmeyi istemek ve o yola yönelmek gerekir. Eğer bir kul bu tavrı göstermezse Allah-u Teâlâ ceza olarak onu saptırır ve hidayetten mahrum bırakır.

İlâhi Berzah 7:

“Allah’a ve ahiret gününe inanan bir milletin; babaları, oğulları, kardeşleri veya akrabaları da olsa, Allah’a ve Peygamber’ine muhalefet eden kimselere sevgi beslediklerini göremezsin. Onlar o kimselerdir ki, Allah imanı kalplerine yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedî kalacaklardır. Allah onlardan râzı olmuş, onlar da Allah’tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar Allah’ın hizbi (partisi)dir. İyi bilin ki kurtuluşa ulaşacak olanlar Allah’ın hizbi (partisi)dir.” (Mücâdele: 22)

Allah-u Teâlâ’ya ve Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine gerçek mânâda gönül verenlerin, onlara düşman olanlarla sevgi bağı kurduğunun görülmeyeceği bu Âyet-i kerime’de açıkça beyan buyurulmaktadır.

Bu vasıflar gerçek müminlere âittir.

Allah-u Teâlâ’ya ve Resulullah Aleyhisselâm’a düşmanlık etmek, küfrün ve şirkin en şiddetlisidir. Küfre ve kâfirlere muhabbet ise iman ile bir arada bulunmaz. Kim Allah’ı ve O’nun Peygamber’ini severse, onların düşmanlarına düşman olur.

Allah ve Peygamber sevgisinin bütün sevgilerin üzerinde tutulması, her türlü muhabbete tercih edilmesi gerekir.

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime’sinde kendi dinini, kendi partisini, kendi dosdoğru yolunu ilân etmiş, kurtuluşun ancak ve ancak burada olduğunu ferman buyurmuştur.

Onlar sevdikleri her şeyi elde eden, her korkudan yana emniyet içerisinde olan kimselerdir.

Âyet-i kerime’de geçen “Ülâike Hizbullah” Allah-u Teâlâ’nın ve Resulullah Aleyhisselâm’ın hizbi yani partisidir. Bu parti 1.400 sene önce kurulmuş olup; Allah yolunda olanların, sırat-ı müstakim üzere gidenlerin, ilâhî hükümlere göre hayatını düzenleyenlerin, Allah-u Teâlâ’nın ve Resulullah Aleyhisselâm’ın emir ve nehiyelerine gönülden teslim olanların, fîsebîlillâh malı ve canı ile cihad edenlerin, din-i İslâm’a yardım edenlerin yoludur.

Bu Âyet-i kerime, iman yakınlığı olmayan akrabaları kökünden yıkmış oluyor.

İslâm tarihinde bunun birçok canlı örnekleri vardır. Şöyle ki;

Ebu Ubeyde -radiyallahu anh- Bedir savaşında babası Cerrah'ı, Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- dayısı As bin Hişam'ı, Hazret-i Ali -radiyallahu anh- ve Hazret-i Hamza -radiyallahu anh- de yakın akrabalarını katletmişlerdi. Mus'ab -radiyallahu anh- ise Uhud savaşında kardeşi Ubeyd'i öldürmüştü.

Bu gibi kimselere sevgi göstermek, Allah'a ve ahiret gününe inanmanın gerekleriyle taban tabana zıttır. Zira onlarla dostluk kurmak, küfre sevgi göstermektir. Kim Allah'ı severse, O'nun düşmanlarına düşman olur. Nur ile karanlık bir araya gelmediği gibi; bir kalpte hem Allah sevgisi, hem de O'nun düşmanlarının sevgisi beraber bulunmaz. Küfre muhabbet ile iman bir arada barınmaz. Bir kimseyi sevenin, onun düşmanını sevmesi mümkün değildir. Bu iki şey kalpte birleşmez. Kalpte Allah düşmanlarının sevgisi yerleşince orada iman bulunmaz. Binaenaleyh hiçbir müminin hiçbir halde onlarla dostluk kurmasına cevaz yoktur.

Nuh Aleyhisselâm'ın oğlu inanmayanlarla beraber suda boğulmuştu. "Yâ Rabb'i! Oğlum benim ehlimdendir, sen benim ehlimi kurtarmayı vâdetmiştin!" diye münâcaatta bulunduğu zaman Allah-u Teâlâ:

"Ey Nuh! O senin ehlin değildir. Çünkü o kötü bir iş işlemiştir." buyurdu. (Hud: 46)

İnsana kendi evlâdından daha yakın kimse olmadığına göre, Âyet-i kerime'den anlaşılıyor ki, hakiki yakınlık iman yakınlığıdır.

Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde:

"Ey iman edenler! Küfrü imana tercih ediyorsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi dost edinmeyin.

Sizden kim onları dost edinirse, işte onlar zâlimlerdir." buyuruyor. (Tevbe: 23)

Yani başkaları şöyle dursun öz babalarınızı, öz kardeşlerinizi bile, kâfirliği müminliğe tercih ettikleri takdirde dost edinmeyin, küfre yardımcı olmayın.

İslâm bu imanı gerektirir. Bu Âyet-i kerime'ler kimlerin dost ve kardeş olacağını anlatıyor.

Bu durumlarının vahim neticelerini ahirette elbette göreceklerdir.

"Onların bir çoğunun, kâfirleri dost edindiklerini görürsün. Nefislerinin kendi önlerine sürdüğü şey ne kötüdür! Allah onlara gazap etmiş ve azapta ebedî kalıcıdırlar." (Mâide: 80)

İlâhi Berzah 8:

“Hayır! Biz hakkı bâtılın tepesine şiddetle indirip atarız da, onun beynini parçalar. Bir de görürsünüz ki bâtıl yok olup gitmiştir.” (Enbiyâ: 18)

Bu kesin hükümdür. Hakk'ın zuhuru bâtılın kalıntılarını ortadan kaldırır.

“Fakat onların çoğu haktan hoşlanmamaktadırlar.” (Müminûn: 70)

Allah-u Teâlâ'nın hakkın bâtıla, imanın küfre, hakikatin dalâlete galip geleceğine dair hem vaad-i sübhanî'si, hem müjde-i ilâhî'si bulunmaktadır.

“Allah bâtılı imhâ eder. Kelimeleriyle hakkı gerçekleştirir.” (Şûrâ: 24)

Önlerine sürülen beyanlar hep Allah-u Teâlâ'nın kelâmı ve hakikatleridir.

“Şüphesiz ki bizim ordumuz galip gelecektir.” (Sâffât: 173)

Onların çoğunlukla aldıkları netice zafer ve ilâhî yardımdır. Bazı zaman ve mekânlarda bir takım ibtilâ ve mihnetlerle karşılaşsalar dahi bu böyledir.

“Allah'ın nûrunu ağızlarıyla üfleyip söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler hoşlanmasalar da Allah nûrunu mutlaka tamamlayacaktır.” (Tevbe: 32)

“Günahkârlar istemese de Allah, sözleriyle hakkı ortaya çıkaracaktır.” (Yunus: 82)

Allah-u Teâlâ hakkı ve hakikati açığa çıkarmak, Tevhid'in nûrunu parlatmak, İslâm'ı yüceltmek ve aziz etmek istiyor.

“De ki: Rabb'im hakkı ortaya koyar. O gaybları en iyi bilendir.” (Sebe: 48)

Hüküm O'nundur. O'nun hükmünü kim bozabilir? O'nun hükmünden kim kurtulabilir?

“De ki: ‘Ey Rabb'im! Hak ile hüküm ver! Bizim Rabb'imiz Rahman'dır, sizin bu vasıflandırdığınız şeylere karşı kendisinden yardım istenilendir.’” (Enbiyâ: 112)

Allah-u Teâlâ hak ile bâtılın daha iyi anlaşılıp tefrik edilmesi için Âyet-i kerime'sinde iki misal vermektedir.

“Allah gökten su indirir de dereler kendi miktarınca dolup taşar. Sel üste çıkan köpüğü alıp götürür. Bir ziynet veya eşya yapmak için ateşte erittikleri madenlerde de buna benzer bir köpük vardır. İşte Allah Hak ile bâtılı böyle misal verir. Köpük atılıp gider, insanlara fayda veren şey ise yerde kalır.” (Ra'd: 17)

Köpük suya hiçbir surette etki edemediği gibi, bâtıl da böyledir, hak ve hakikate hiçbir surette etki edemez. Ne kadar yükselse de eninde sonunda mutlaka sönüp gider.

Hak ile bâtilin durumu böyle olduğu gibi, hak ehli ile dalâlet ehlinin durumu da böyledir.

Hak ehli Hakk iledir, o desteğini Hakk'tan alır. Halkı Hakk'a irşad eder.

Dalâlet ehli ise şeytan iledir, desteğini şeytandan alır. Halkı ifsad eder, cehenneme sürükler.

“İşte Allah bunun gibi daha nice misaller verir.” (Ra'd: 17)

Bu misallerin sonucu, Allah-u Teâlâ aklını kullanan kimseleri Hakk'a ve hakikat ehline uymaya, bâtıldan ve dalâlet ehlinden uzaklaşmaya dâvet etmektedir.

İlâhi Berzah 9:

“Kim imanı küfürle değişirse, şüphesiz ki dümdüz yoldan sapmış olur.” (Bakara: 108)

Dosdoğru yoldan çıkıp sapıklığa düşmüş olur. İman bir bütündür, parçalanamaz. İman ile küfür arasında orta bir yol olmadığı gibi; iman ile küfür, hak ile bâtil arasında bir merteye de yoktur.

“Sizden her kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları işler dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onlar cehennemlikler ve orada ebedi kalırlar.” (Bakara: 217)

Çünkü kâfir olarak ölmüşlerdir. İrtidat etmek suretiyle dünyada müslümanların sahip oldukları imkânlardan, ahirette de sevaptan mahrum kalırlar. Cehennemden aslâ çıkmayacaklardır.

Müslümanlardan herhangi biri, hangi sebepten olursa olsun dininden döner ve kâfir olarak ölürse, artık onun daha önce müslüman olarak işlediği bütün iyi ameller bâtil olur. Tıpkı bütün ömürlerini küfür içinde geçiren öteki kâfirler gibi olurlar. Dininden dönenlerin ve hak yoldan yüz çevirenlerin âkıbeti budur.

Allah-u Teâlâ'nın halkettiği bütün mahlûkat hâinlere lânet eder. Niçin? Çünkü müslüman gibi görünüyor, fakat din-i İslâm'a ihanet ediyor. Bir taraftan dini, diğer taraftan devleti yıkmaya çalışıyor. Fakat onlar bunu bilmezler, gayeleri peşinde koşarlar.

“İman ettikten, peygamberin hak olduğuna şehâdet ettikten ve kendilerine apaçık deliller geldikten sonra inkâr eden bir topluluğu Allah nasıl hidayet erıştırir? Allah zâlimler topluluğunu hidayete eruşturmez.” (Âl-i imrân: 86)

Allah-u Teâlâ kendilerine apaçık deliller geldikten sonra inanmayıp yüz çeviren, din-i İslâm'dan çıkan inkârcıların cezasının ne kadar korkunç olduğunu beyan ediyor.

Diğer Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

“İman edip inkâr edenleri, sonra yine iman edip tekrar inkâr edenleri, sonra da inkârlarını artıranları Allah ne bağışlayacak ne de doğru yola iletacaktır.” (Nisâ: 137)

“Onlar iman ettiler, sonra inkâr ettiler. Bu yüzden kalpleri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar.” (Münâfikûn: 3)

Münafık; dışı müslüman içi kâfir olan, duruma göre değişiklik gösteren, iki yüzlü kimse demektir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in mahrem-i esrârı olan Huzeyfe -radiyallahu anh- Hazretleri buyururlar ki:

“Münafıklık Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- devrinde vardı. Şimdi ise imandan sonra küfür vardır.” (Buhârî. Fiten, 21)

Huzeyfe -radiyallahu anh- Hazretleri'nin bildirdiği üzere münâfıklar Asr-ı saâdet'te Abdullah bin Ubeyy bin Selül'ün başkanlığı altında teşekkül etmiş habis bir zümre idi. Bunlar iman ile küfür arasında bir nifak örtüsüne bürünerek hayatlarını korumuşlardır. Fakat Asr-ı saâdet geçtikten sonra iman ile küfür arasında bir nifak merhalesi kalmamıştır.

“Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür!” (Tevbe: 9)

Fakat onlar bunun hiç farkında değiller. Onlar iyiyi kötüyü, Hakk'ı bâtilı seçecek, İslâm dininin ve ahlâkının yüceliğini anlayacak kabiliyetleri kalmamış kimselerdir. Ne yaptıklarını, nereye gittiklerini inceden inceye sezip bilemezler.

Allah-u Teâlâ'nın gadap ettiği kimselerle dostluk yapanlar Âyet-i kerime'lerde haber verilmektedir:

“Allah'ın gadap ettiği bir toplulukla dostluk kuranları görmedin mi?” (Mücadele: 14)

Bunlar, gadaba uğramış yahudileri dost edinmişlerdi.

“Onlar ne sizdendir, ne de onlardan. Bilerek yalan yere yemin ediyorlar.” (Mücadele: 14)

Burada bile bile yalan yemin ettikleri şey, müslüman oldukları iddiâsıdır.

“Allah onlara şiddetli bir azap hazırlamıştır. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!” (Mücadele: 15)

Yaptıkları bu kötü şey; kâfirleri dost edinmeleri, buna karşılık müminleri aldatmaları, onları Allah yolundan çevirmeleridir. Son derece şiddetli ve elem verici azap, cehennem en alt tabakasıdır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

“Allah'ın hoşnutluğunu gözeten kimse, Allah'ın gadabına uğrayan kimse gibi olur mu? Berikinin yeri cehennemdir. O ne kötü bir dönüş yeridir!” (Â-i imrân: 162)

Allah-u Teâlâ'ya itaat edip rızasını arayan ile, O'na isyan edip gadabına müstehak olan ve hüsrarla dönen kimse eşit değildir.

Allah-u Teâlâ'nın ne dünyada ne de âhirette müminlerle kâfirleri eşit tutması mümkün değildir. Çünkü müminler takvâ ve itaat üzere yaşarlar, kâfirler ise inkâr ve isyan üzere yaşarlar.

“Hiç mümin olan kimse, fasık olan kimse gibi midir? Elbette bunlar eşit olamazlar.” (Secde: 18)

Mümin; mümin olarak yaşar, mümin olarak ölür, mümin olarak diriltilir. Kâfir ise; küfür içinde yaşar, kâfir olarak ölür, kâfir olarak diriltilir.

İlâhi Berzah 10:

“İşte böyle, inkâra sapanlar bâtıla uydular, iman edenler ise Rabb'lerinden gelen Hakk'a uydular.”
(Muhammed: 3)

Allah-u Teâlâ kâfirlerin sapıklık, müminlerin de doğru yolu bulmalarının sebeplerini açıklamak üzere Âyet-i kerime'sinde böyle buyurmaktadır.

Hakk'a uymak, Hakk ehline uymakla mümkün olur. Çünkü onlar hakkı gerçekleştirmekte ve ona yol göstermekte peygamberlerin vârisleridirler.

Hakk ehline uyan hakikati bulmuş ve hidayete ermiştir, bâtil ehline uyan da sapmıştır.

“Allah insanlara misallerini işte böyle anlatır.” (Muhammed: 3)

Allah-u Teâlâ her iki zümrenin durumunu bir berzah olarak apaçık beyan ediyor ki, insanlar ibret ve öğüt alsınlar.

Bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

“(Hak ile bâtılın, hakikat ile dalâletin, doğru ile eğrinin) arasını ayırdıkça ayıranlara andolsun ki!” (Mürselât: 4)

Allah-u Teâlâ'nın emir ve nehiyelerini ümmetlerine tebliğ eden peygamberler ve onların vekilleri de bu Âyet-i kerime'nin şümülüne girmektedir.

“Acı ve tatlı sulu iki denizi salıverdi, birbirine kavuşuyorlar. Fakat aralarında bir berzah (perde) vardır, birbirine geçip karışmazlar.” (Rahmân: 19-20)

Bu karışmamanın bâtinî mânâsı; Allah-u Teâlâ hakikati de salmıştır, dalâleti de salmıştır. Fakat aralarında “Mürşid-i kâmil” vardır, birbirine karışmazlar.

Burada Allah-u Teâlâ kudretini izhar ediyor. **“O!”** demekle perde husule geliyor, **“Karışma!”** emrini veriyor. Tatlı ve tuzlu sular birbirine karışmıyor. Bu engeli koyan O'dur.

Kudretini öyle bir koyuyor ki, o perde O'nun hükmü oluyor. O böyle hükmetti, o berzahı kurdu. O berzahı aşmak mümkün değil. Hakikat bir tarafta kaldı, dalâlet bir tarafta kaldı. Hükmünü yürüttü; berzah oldu, perde oldu. Fakat görünüşte perde. Aslında perde diye bir şey yok, Allah-u Teâlâ'nın hükmü var.

“Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı olan iki denizi salıverip, aralarına da karışmalarına engel olan bir perde koyan Allah'tır.” (Furkân: 53)

O tatlı denizden murad; susuz olanları sular, onların gönüllerini yıkar, nasibini verir, mutmain eder, yol aldırır.

Diğeri ise tuzlu ve acıdır. Onlarinkisi fayda vermez. O berzahın ötesinde kalanlar dalâlet ehlidirler. Onlarda su var gibi görünür. Fakat ne susuzluğunu giderir, ne de suya kandırır.

Asıl perde O'nun emri ve hükmüdür. O'nun emri ve hükmü yürüyünce hakikat ile dalâlet birbirine karışmıyor.

“De ki: Hak geldi, bâtil zâil oldu.” (İsrâ: 81)

Âyet-i kerime'sinin tecelliyatına yalnız bunlar mazhardır. Bu vazifeyi yapanlar, Hakk'ı söyleyenler, Hakk'ı tebliğ edenler, Hakk'a dâvet edenler de bunlardır.

Bâtılı, bâtil yolların iç yüzünü tarif ederler ve bâtıldan sakındırmaya çalışırlar.

Enbiyâ-i izam Hazerâtı ümmetlerini kati delillerle Allah yoluna dâvet ettikleri gibi, Vâris-i enbiyâ olan ümmetin seçkinleri de halkı Hakk'a dâvet ederler.

Bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

“Yarattıklarımızdan öyle bir topluluk da vardır ki, onlar Hakk'a iletirler ve Hakk ile hüküm verirler.” (A'raf: 181)

Bunlar iman kurtarıcısıdır. Allah-u Teâlâ bunları bu vazife için; her türlü kötülüğü, bilhassa bölücülüğü, tefrikayı, ezcümle şerleri def etmek için, din-i İslâm'ın bütünlüğünü sağlamak için ve:

“Şüphesiz sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabb'inizim. O halde benden korkun.” (Müminun: 52)

Âyet-i kerime'sinde belirtildiği üzere, müslümanları o bir fırkaya çekmek için, ciddi bir berzah koymak için, hak ile bâtili tamamen ayırmak için gönderilmişlerdir.

Nitekim Seyyid Abdulkadir Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri **“Fethu'r-Rabbânî”** adlı eserinin **“60. Meclis”**inde şöyle buyurur:

“Yerine göre halkın tepesine bir tokmak olur. Hak olanla bâtil olanı birbirinden ayırt eder.”

İşte bu büyük fitne ve şerlerden kurtarmak için, nûr-i ilâhî'yi yaymak ve tokmağı vurmak için, hak ile bâtilin arasını ayırt etmek için, işte bu cihadçılar bu vazife ile gönderilmişlerdir.

Allah-u Teâlâ Mürselât sûre-i şerif'inin diğer dört Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

“Estikçe eserek, (zararlıları) savurup atanlara andolsun ki!” (Mürselât: 2)

Estikleri zaman ağaçları kökünden söken, izleri değiştiren rüzgârlar gibi, din-i mübin'e gönül veren mücahidler de şiddetle eserler, zararları ve zararlıları savurup atarlar. Bunlar da gönderilenlerdir, vazifeleri de budur.

Allah-u Teâlâ müminlere cihadı emretmiş ve Âyet-i kerime'sinde:

“Ey müminler! Allah yolunda nasıl cihad etmek gerekiyorsa öylece hakkıyla cihad edin.” buyurmuştur. (Hacc: 78)

Bunlara bir nevi akıncı denir. Günümüzdeki iman kurtarıcısı akıncılar da bu müjdeye, bu tebşirâta girmektedirler.

“(Hakikat) tohumlarını yaydıkça yayanlara andolsun ki!” (Mürselât: 3)

Hakikat Cenâb-ı Hakk'ı tarif eder, ulvî gerçekleri beyan eder.

Hakikat tohumlarını yayanlar, hiçbir kınayıcının kınamasından çekinmezler. Vazifelerini bihakkın yürütmek isterler. Hakikati tebliğ ederler. Hakikati duyurmaya, nûr-î ilâhî'yi ulaştırmaya çalışırlar; halkı Hakk'a götürürler ve her şeyden temizlerler. İnsanları irşad etmek için uğraşırlar. Hakikati yaydıkça yayarlar ve iman kurtarırlar.

“(Kalplerde) Allah'ın zikrini uyandıranlara andolsun ki!” (Mürselât: 5)

İlâhî buyrukları insanların kalp ve dimağlarına yerleştirmeye çalışırlar.

“Gerek (Allah’a yönelenleri) arıtmak, gerek (kötüleri) sakındırmak için olsun.” (Mürselât: 6)

Allah-u Teâlâ’ya yönelenleri arındırmak için, kötüleri kötülüklerinden sakındırmak için öğüt telkin ederler. Her fesatçının amansız düşmanıdırlar.

Bütün yalancıların, fesadçı ve ifsadçıların hiç çekinmeden üzerlerine giderler. Ümmet-i Muhammed’i fesad ve ifsaddan kurtarmak için, dolayısıyla imanlarını kurtarmak için hakikati bütün açıklığı ile tebliğ ederler.

Bütün gaye ve maksatları Nûr-i Muhammedî’nin yayılması, insanların Allah ve Resul’ünde birleşmesidir.

Fâtiha Sûre-i Şerif’inin Tefsiri (20)

Besmele-i Şerife'nin Önemi, Fazileti, Hikmeti ve Esrarı (17)

Besmele Berekettir (3)

İbn-i Abbas -radiyallahu anh- anlatıyor:

Ebu Bekir -radiyallahu anh- günün sıcak bir vaktinde mescide gitmişti. Ömer -radiyallahu anh-in şöyle dediğini duydu:

“Yâ Ebu Bekir! Bu saatte niçin dışarıya çıktın?” O ise bu saatte kendisini dışarıya çıkmaya mecbur eden sebebin açlık olduğunu söyledi. Ömer -radiyallahu anh- de “Benim çıkmama sebep de vallahi bundan başka bir şey değildir.” dedi.

Bu şekilde dertleşirlerken birden Resulullah Aleyhisselâm çıkageldi ve kendilerine bu saatte niçin çıktıklarını sordu. Onlar da şiddetli açlıktan dolayı çıktıklarını söylediler.

Bunun üzerine Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

“Nefsim kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, beni de dışarı çıkaran şiddetli açlıktan başka bir şey değildir. Kalkın benimle birlikte gelin.” buyurdu.

Yürüyüp Ebu Eyyub el-Ensârî -radiyallahu anh-in kapısına geldiler. Ebu Eyyub, Resulullah Aleyhisselâm’a her gün yemek veya süt ayırırdı. O gün Resulullah Aleyhisselâm geç kaldığından, ayırdığını çocuklarına yedirmiş, kendisi de hürmalığa çalışmaya gitmişti. Kapıya geldiklerinde dışarıya hanımı çıktı. Resulullah Aleyhisselâm’a ve yanındakilere:

“Hoş geldiniz!” dedi. Resulullah Aleyhisselâm “Ebu Eyyub nerede?” diye sordu. Bu sırada Ebu Eyyub ise hurmalığında çalışırken Resulullah Aleyhisselâm’ın geldiğini duydu ve koşarak geldi. O da “Hoş geldiniz!” dedikten sonra “Yâ Resulellah! Bu zaman sizin gelme vaktiniz değil!” dedi. Resulullah Aleyhisselâm “Doğru söyledin.” diye mukabele etti. Ebu Eyyub -radiyallahu anh- gidip üzerinde kurusu, olgunu vetazesini bulunan bir hurma salkımı getirdi.

Resulullah Aleyhisselâm “Ben bunu istemedim, bize kuru hurma topla.” deyince, Ebu Eyyub -radiyallahu anh- “Yâ Resulellah! İstedim ki hem kuru, hem olgun, hem de tazesinden yiyebilirsiniz. Değil kuru hurma, ben size bununla beraber bir hayvan dakesebilirim.” dedi. Resulullah Aleyhisselâm Ebu Eyyub’a kesecek olursa sağılanını kesmemesini söyledi. Bunun üzerine tutup bir oğlak kestti ve hanımına “Sen de bize hamur yoğurup ekmek yap! Sen iyi ekmek yaparsın.” dedi. Oğlağın yarısını alıp haşladı, yarısını da kızarttı. Yemek pişip de Resulullah Aleyhisselâm ve Ashâb’ının önüne getirilince, Resulullah Aleyhisselâm oğlaktan biraz alıp bir ekmeğin içine koydu ve Ebu Eyyub’a “Bunu Fâtıma’ya götür. Zira günlerdir o böyle yemek görmedi.” dedi. O da derhal alıp Fâtıma -radiyallahu anhâ-ya gitti.

Yemeği yiyip doyduklarında Resulullah Aleyhisselâm “Ekmek, et, kuru, taze ve olgun hurma!” dedi ve gözleri yaşararak ilâve etti:

“Nefsim kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, işte bunlar kıyamet gününde hesabını vereceğiniz nimetlerdir.”

Bu söz Ashab’a ağır geldi. O zaman Resulullah Aleyhisselâm şöyle buyurdu:

“Şu kadar var ki, böyle nimetlere kavuşup onları yerken ‘Bismillâh’ deyiniz. Doyduğunuz vakit de ‘Bizi doyuran, bize nimetler veren ve iyilik eden Allah’a hamdolsun.’ deyin. Zira ancak hamd ile bu nimetlere mukabele edilir.” (Kenzül-ummâl: 4/40)

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

**Allah-u Teâlâ’nın Nur’u, Âlemlerin Gurur ve Sürûru
Muhammed Aleyhisselâm**

“O Peygamber müminlere öz nefislerinden evlâdır, canlarından da ileridir.” (Ahzâb: 6)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz aynı zamanda Ebul-ervah’tır, bütün ruhların babasıdır. Allah-u Teâlâ kendi ruhundan ona ruh verdi, o ruhtan bütün ruhları yarattı.

“Ey insan!” (Yâsin: 1)

Hitabının muhatabı Muhammed Aleyhisselâm’dır. İnsan-ı kâmil, hülâsa-i insan odur.

Allah-u Teâlâ kendi lütfu ve keremi olarak ona:

“Yâsin! = Ey insan!” diye hitap etmiştir.

Bu ism-i şerif’i ona bizzat Allah-u Teâlâ bahşetmiştir. Zira O kendi nurundan nurunu yarattığı, o nurdan mükevvenâtı donattığı için, onu bu ism-i şerif’e mazhar etmiştir.

“Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık.” (Tîn: 4)

Aslında bu hitab-ı ilâhîye’ye mazhar olan ve Âyet-i kerime mucibince en güzel bir biçimde yaratıldığı belirtilen insan da yine odur.

Nurundan nurunu yarattığı, o nurdan mükevvenâtı donattığı için; nurun hülâsasını, hakikatin hülâsasını, bütün güzelliklerin hülâsasını Allah-u Teâlâ ona koymuştur. Güzeller güzelliğini ondan alır. O, Rehber-i sâdık’tır. İman edenler için canlarından da evlâdır.

Allah-u Teâlâ’nın Nur’u, âlemlerin gurur ve sürûru Muhammed Aleyhisselâm bir Âyet-i kerime’de beşeriyete şu şekilde tanıtılıyor:

“O Peygamber müminlere öz nefislerinden evlâdır, canlarından da ileridir.” (Ahzâb: 6)

Allah-u Teâlâ böyle buyuruyor ve iman edenlere duyuruyor.

Bunu böyle bilip iman edenin imanı kemâle ermiştir. Bu halde olmayanlar her ne kadar iman etmiş gibi görünüyor iseler de imanları surette kalmıştır, imandan mahrumdurlar.

“Asluhu nûr cismuhu âdem,

Velekad kerremnâ benî âdem.”

Aslı nurdur, görünüşü beşerdir. Öyle bir benî âdem ki;

“Biz insanı mükerrem kıldık.” (İsrâ: 70)

Âyet-i kerime’sindeki mükerrem insan hitabının mazharı da yine odur. İnsan bütün yaratıkların en mükerremi, o ise bütün insanların en mükerremidir. Onun yüzü suyu hürmetine bütün bu faziletlerden insanoğlu da istifade ediyor.

Allah-u Teâlâ Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- ini böyle yaratmış. Rabbime şükürler olsun.

Ona uyanın bu güzellikten payı vardır.

Çünkü Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

“Siz beşeriyet için meydana çıkarılmış en hayırlı bir ümmetsiniz.” buyuruyor. (Âl-i imrân: 110)

İşte bu hayra vesile olan Resulullah Aleyhisselâm'dır. Bütün bu fazilet ve meziyetler; müslümanların ona ümmet oluşundan, onun yüzü suyu hürmetine husule gelmiş oluyor.

Onu sevmeyen, onu kabul etmeyen onun ümmeti değildir. Ümmeti olmadığı gibi, iman etmiş de değildir. İman etmediği için kâfir olarak yaşar da haberi olmaz.

Onlar şeytan taraftarlarıdır.

“Sirâc-ı Münîr = Nur Saçan Kandil”

Gerçekten de Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz her zaman ve mekânda Azîz'dir. Allah-u Teâlâ'nın ona bahşettiği ikram ve ihsanlar sonsuzdur. Bu ikram ve ihsanlara bir mahlûkun aklı ermez, havsalası da yetmez. **“Azîz”** kelimesini hiçbir beşerin anlaması mümkün değildir. O değeri, o unvanı, o rütbeyi, o meziyeti ona Yaratan verdi.

Allah-u Teâlâ'nın nuru, âlemlerin gurur ve sürûru olan Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm öyle bir varlıktır ki, her türlü tasavvurumun ve kuvve-i beşeriyemin fevkindedir.

Onun aslı nurdur. Allah-u Teâlâ o nurda tecelli ettiği için **“Sirâc-ı münîr = Nur saçan kandil”** olmuştur.

Allah-u Teâlâ kulu ve Resul'ü Muhammed Aleyhisselâm'ın bizzat mübarek şahsını; mücessem bir hidayet, bir rehber ve bir önder kılmıştır.

Bu hususta Allah-u Teâlâ, Zât-ı risaletpenâhî'yi muhatap kılarak şöyle buyuruyor:

“Ey Peygamber! Biz seni bir şâhit, bir müjdecî, bir uyarıcı, Allah'ın izniyle Allah'a çağırın ve nur saçan bir kandil olarak gönderdik.” (Ahzâb: 45-46)

“Şâhit:” Bu şâhitliği Âdem Aleyhisselâm'dan kendi zaman-ı saâdetlerine kadar gelen bütün ümmetleri de içine alır. Allah-u Teâlâ ona verdiği fazilet ve meziyetten ötürü yalnız onu şâhit olarak kabul etmiştir. Peygamberlere ve onların yaptıkları tebliğatlara, ümmetlerinin durumlarına şâhitlik yapacaktır.

“Müjdecî:” Allah-u Teâlâ'nın rahmet ve merhametini, af ve mağfiretini bildirir, ebedî saâdet ve selâmet yollarını gösterir, Hakk'a dâvet eder, iman edenleri ve teslimiyet gösterenleri cennet ve Cemâlullah ile müjdeler.

“Uyarıcı:” İnsanları gaflet uykusundan uyarmak, cehennemden kurtarmak için ikaz eder, irşad eder. Hakk’a yöneltmek için bir rehberdir, bir önderdir, bir nurdur.

“Allah’ın izniyle Allah’a çağırın:” Aslı nur olduğu için, Allah-u Teâlâ’nın o nuru sayesinde, Allah-u Teâlâ’yı bildirmeye, buldurmaya ve kavuşturmaya vasıta olan bir elçidir.

“Nur saçan bir kandil:” O ilâhî nuru taşıyan bir kandildir, fakat kandil bir isimden ibarettir. İçindeki ise nurdur, o nur dışını da ihata etmiştir. O nur Allah-u Teâlâ’nın nurudur. O’nun nuru olduğu için âlemdeki her zerre ondan menfaat görür, o nur kâinatı nurlandırır. Artık bu hususta ilim yürütülmez, akıl oynatılmaz. Yetmez çünkü. Niçin yetmez? Allah-u Teâlâ’nın nuru olduğu için yetmez. Allah-u Teâlâ’yı bilmek ve tanımak mümkün olmadığı gibi, o da O’nun nuru olduğu için, onun da aslını bilmek mümkün değildir.

Bu öyle bir nur ki, bu nur Allah-u Teâlâ’nın nurudur. Bu öyle bir kandil ki bütün âlemleri nurlandıran bir kandildir.

Her ne kadar görünüşü beşer ise de, fitrî yapısı ayrıdır.

Allah-u Teâlâ’yı en iyi bilen odur, en çok korkan o, emirlerini en iyi ve en çok tatbik eden de odur. Çünkü O’nun nuru ile nurlanmış.

Onun nuru üzerinde durulmalıdır, beşeriyeti üzerinde durulmaması gerekir. Beşer aldatılabilir, nur aldatmaz. Zira kişinin nefsi yetmez, akli da yetmez, ilmi de yetmez. Eğer iman varsa *“Peki!”* de ve geç, kurtul.

İnsanda nefis ve şeytan galip olduğu için cismâniyete aldanır ve Hazret-i Allah’ın nurunda noksanlık aramaya kalkar, zannını ortaya koyar ve kayar gider. Çünkü nefsi noksan, kendi noksanlığını orada arar. Kendi iman noksanlığından olduğunu da bilmez. Aynası ters olduğu için hep ters görür.

Cismin beşer oluşu hakkında Âyet-i kerime’de şöyle buyurulmaktadır:

“Resul’üm! De ki: Ben de sizin gibi bir beşerim. Ancak bana vahyolunuyor.” (Kehf: 110 - Fussilet: 6)

İşte bütün yanılmaları bu noktadan doğuyor.

“Ben de sizin gibi bir beşerim.” beyanı, onun beşer yönüdür, zâhirî görünüşüdür, dışıdır.

İşte bu perdenin ötesine geçemeyen:

“Allah’tan size bir NUR ve apaçık bir kitap gelmiştir.” (Mâide: 15)

Âyet-i kerime’sinde geldiği haber verilen bu **“Nur”**u göremedi, cisimde takılıp kaldı, **“Nur”**a inemedi ve hidayete eremedi, iman etmiş de olmadı. Onlar öteye geçemediler, ilâhî nurdan, rahmetten, merhametten mahrum kaldılar.

“Nur” Muhammed Aleyhisselâm’dır, zira ancak onun vasıtası ile hidayete erilir.

“Kitap” ise Kur’an-ı kerim’dir, o da hidayet rehberidir.

“Ben de sizin gibi bir beşerim.” Âyet-i kerime’sini görerek: “O da bizim gibi bir insandır.” diyenler, onun:

“Asluhu nur, cismuhu âdem” olduğunu, “Sirâc-ı münîr” olduğunu, “Nur saçan kandil olduğunu” bildiren ve buna mümasil Âyet-i kerime’leri görememekteler. Nefisleri onlara onu göstermiş, diğerini göstermemiş. Hakikati göremediklerinden ötürü de Âyet-i kerime’lere iman etmediler ve imandan kaydılar. Bu ise Allah-u Teâlâ’nın onların kalplerini döndürmesinden ileri gelmektedir.

“Asluhu nûr cismuhu âdem,

Velekad kerremnâ benî âdem.”

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler ve Hatıralar (120)

Ne Akıl Ne İlim Yeter:

“Namazda okuduğumuz “Sübhâne Rabbiyel a’lâ” tesbihinin muhtevası nedir ve Hazret-i Resulullah’ın bunu tavsiye etmesinin sebebi nedir?” diye soran bir misafire şöyle cevap verdiler:

“Efendim Sübhan öyle bir Sübhan ki bu hususta ne akıl ne ilim yeter.

Derim ki:

“Allah’ım sen öyle bir Sübhan’sın ki, öyle bir Sultan’sın ki yalnız kendi kendini bilir, kendi kendini meth edersin.”

Burada ilim, akıl aciz kalır. “Öyle bir Alâ’sın ki, ben yalnız kelime itibarıyla söylüyorum. Aslı bâtin.”

Öyle bir Allah’tır ki bunu anlatmam dahi çok güç. Çünkü korkuyorum, dimağlarınız almaz, bocalarsınız.

Kitapta resim ayrı ressam ayrı diyoruz. Orada bir izah var, ama o izahın içerisine girdiğin zaman ressam ile resim ne kadar farklı ise Hazret-i Allah ile sen de o kadar farklısın. Resim kâğıt parçası, işsiz, hareketsiz, ruhu yok, sesi yok, ama senin her şeyin var. O'nun yanında resimsin.

O öyle bir Allah ki, öyle bir Sultan ki "Allah" de geç.

Bâyezid-i Bestâmî -kuddise sırruh- Hazretlerimiz'e İsm-i âzam sorulmuş, "Allah!" buyurmuşlardır.

"Bundan ne anlaşılır?"

Suâli karşısında;

"Zikret de anlarsın." cevabını vermişlerdir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bunu bir cümleyle buyuruyorlar ki:

"Allah var idi, Allah'tan başka bir şey mevcut değildi." (Buhâri)

Yine öyle ama bunun derinine insek hafsalanız, aklınız, ilminiz almaz. Akıl bocalar. Bilmediğiniz daha çok şey var.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"İnsanlara anlayabilecekleri mertebede söz söyleyiniz. İnkârlarını mucib olacak sözlerden sakınınız." (Münâvi)

Nefes Verirse Hayat Vardır.

Nefes Vermezse Vefat Vardır:

"Allah'ım hoşlukla gönderdiği, lütfuyla çektiği kullardan etsin.

Fakir der ki:

"Allah'ım gözümü açıp kapayınca kadar beni bana bırakma. Lütfettiğin güzel nimetleri benden alma. Nefsimin, şeytanın, şeytanlaşmış insanın şerrinden sana sığınırım. Af ve afiyet diliyorum. Beni lütuf ve rızândan ayırma."

O'ndan geldim ve O'na döneceğim. Aslında O beni ölüyken diriltti, bir damla kerih su iken bana hayat verdi. Beni iman lütfuyla müşerref etti. İslâm ziynetiyile müzeyyen etti. Habib-i Ekrem gibi bir peygamberle müşerref etti. Mülkünde bulunduruyor, namütenahi nimetlerle merzuk ediyor, yaşıyor. Her nefes

O'ndan gelir. Nefes verirse hayat vardır. Nefes vermezse vefat vardır. Binaenaleyh yaratana, yaşatana, donatana sonsuz şükürler olsun.

Bizim halimiz bir damla kerih su idi. Halden hale geçirdi ve buyuruyor ki:

“Şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın şânı ne yücedir.” (Müminûn: 14)

“Bak ne idin ne oldun! Senin aslın bu idi, fakat benim inşaatım budur.”

Onun için Allah'ım, O'na O'nunla şükretmeyi, O'nunla zikretmeyi, O'nunla fikretmeyi nasip etsin.

Bu yol hiçbir şeyle kâim değil. Cenâb-ı Hakk bu lütfun içine gaye, maksat, menfaat, gösteriş koymamış. Kendi yolu olduğu için kendisine muhabbet etmeyi ve O'nun için muhabbet edinmeyi lütfetmiş bu yolda.

Binaenaleyh fakir der ki:

“Yol hiçbir şeyle kâim değil ama gönül sevdiğini görmek istiyor.”

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri nuruna birçok iltifatta, lütuf ve ihsanda bulunduğu gibi buyuruyor ki:

“Andolsun, içinizden size öyle aziz bir Peygamber gelmiştir ki, sıkıntıya uğramanız ona çok ağır ve güç gelir.” (Tevbe: 128)

Aziz'in mânâsını beşerin akli, ilmi almaz. Sonra hemen buyuruyor:

“Üstünüze çok düşkündür. Müminlere çok şefkatli, çok merhametlidir.” (Tevbe: 128)

Yol, bu yol. Bunu bilin. Gaye yok, maksat yok, menfaat yok, hiçbir şey yok. O'nun yolu olduğu için Rabbül Âlemin temizlemiş.”

•

“Allah'ım hamdımızı teksir, kalbimizi tathir etsin. Akıbetimizi hayırlı etsin.

Gerçekten bu duâ ağız duâsı gibi geliyor. Fakat içten yapılırsa;

“Ey âlemlerin Rabb'i!

Bütün iyilikler sendendir. Bütün kötülükler bizdendir. Bu iyiliklerden ötürü sana sonsuz şükürler olsun!

Ey âlemlerin Rabb'i!

Benim kalbimi temizle. Rızâna mucib iş ve harekette bulundur ve dolayısıyla bu yüzden de ölümümü kolaylaştır.”

Nasıl kolaylaşır? Zât'ına yakın yaparsa, ölümü de sevdirse hazırlığını yaparsın. Ölümle beraber zâtına kavuşmaya vesile olur. Çünkü fakir çok evvel şöyle demişti;

“Ölüm ne güzeldir. Mahlûkunu Hâlik'ına kavuşturan bir vasıttır.”

Onun için ölüm iyi bir şeydir. Allah'ım çektiği kullardan etsin.”

•

“Hayırlı ömür; rızâsı mucibince yaşattığı hâl, ahvaldir.

Hayırlı umur; bizi huzur ile, saadeti ile, rahmeti ile yürüttüğü zamandır.

Hayırlı ölüm; kendisine çektiği zaman ebedi saadete erdirdiği zamandır.

Onun için fakir bu üç kelimeyi birleştirir. Allah'ım bize hayırlı ömür rızâsına mucip olsun, hayırlı umur huzurla olsun, hayırlı ölüm imanla olsun.”

EVLIYÂ-İ KİRAM -Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN "HÂTEMÜ'L-EVLIYÂ" HAKKINDAKİ BEYAN ve İFŞAATLARI (243)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (47)

**Âlemlerin Rabb'ine Sülûkun Keyfiyeti Risâlesi
(Risâletü Keyfiyeti's-Sülûk ilâ Rabbi'l-âlemîn) / 7**

İşte bu yaratılış ve neş'et var olmazsa, onu fark ve ayırt edebilmek, lüzumunu hissedebilmek de mümkün olmaz; vücud (varlık) da olmaz, emniyet de olmaz, aslı itibariyle o şakîlerin yaratılışında olur.

Ayrıca bu yaratılışa göre var olmazsa, takip edilebilen ve edilemeyen yönleriyle onun lüzumunu fark etmek de imkân dahilinde olmaz, bu sıfatların zuhur edip ortaya çıkışını tâkip etmek muattal kalır. O artık özü ve gözü sayesinde değil, gâlip olan zâhire göre hükmeder; onun nefsi için lâzım olan da, kendisine has kılınan bu terkîbin hükmüne göredir.

Diğer bir has terkip de yine sûreti itibariyle bu terkibe benzer, hiçbir yönde mevcut bulunamaz. Nefsi için lâzım olan diğer şeyler de bu öz ve göz hakkında lüzumlu olanların dışında kalır.

İşte bu, seni bambaşka bir yaratılışın içine girme lütfuna eriştirir. Sûretin itibariyle, bu yeterliliklere göre şûrû ettikleriyle ilgili olarak ibret ve tecrübe elde edersin.

Biz sûretleri ve misallerini benzersiz bir şekilde, edebe ve Şer'e aykırı olmayacak bir biçimde anlattık.

Mânevi edep ehli olanlar Hakk'ın meclisine girip onunla buluşunca, kişi O'na karşı utangaçlığından sıyrılıp O'nu müşâhede edemez hale gelebilir. Her kim O'nu müşâhede edemezse, o artık hayaller vâsıtasıyla aklındaki düşünceler denizinin içinde dilini kıpırdatmakla meşgul olur. Bu artık öyle bir hayret ve şaşkınlık içindedir ki, sonsuza dek doğru yolu bulamaz. O, hakikatine verilmediği halde talep edilen şeyi talep eder durur.

Ben sana bunun mevcudiyetini gösterince, ümit ederim ki sende talep edilmesini umduğum şey hâsıl olmuştur. Ancak şuarsuz ve anlayışsız olan bir kimse elinde olan şeyi yitirip kaybeder. Câhillerin şaşkınlığından Allah'a sığınırım!

Saadet ehli olan kimse fikri ve talebi konusunda ağır ve sakin davranır; öne geçiş konusunda onun eşi ve benzeri bulunmaz, herhangi bir menzil ona karargâh olmaz. Mânevi her belirtiyi mutlaka teneffüs eder. O şöyle der:

“Ömür geçip gitsin de, tek benim talebim şaşkınlığa düşmeden, kusur işlemeden neticesine ersin!”

Düşünce ehlinin en saadete ehil olanı işte budur.

Bunun içindir ki Haber'de şöyle gelmiştir:

“Ümmetimin âlimleri benî İsrâil'in peygamberleri gibidir.” (Aclûnî, *Keşfü'l-Hafâ*, II, 64)

Allah-u Teâlâ bizim hakkımızda:

“Tâ ki böylece insanlar üzerine şâhidler olasınız.” buyurmuştur. (Bakara: 143)

Resûl Aleyhisselâm hakkında ise şöyle buyurmuştur:

“Her ümmetten bir şâhid göndereceğimiz gün, seni de onların üzerine şâhid olarak getiririz.” (Nahl: 89)

Biz ve peygamberler, bize tâbi olanlara şâhidlik edebiliriz.

İlâhi himmetle tasarruf edebilmek ise ancak küllî Muhammedî verâseti tek başına elinde bulunduran Vâris'in işidir. Bil ki temkin ehli, tahkîk ehli ve hakikat ehli, kemâlat

ehli, hikmet sahibi olan o kişi öyle bir kimsedir ki, her halde ve her vaktinde hiçbir engel ve karışıklık olmaksızın hareket eder.

İşte bu, bizzat Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-in hâlâtıdır.

O'nun yakınlığı hiç şüphesiz:

“İki yay kadar, yahut ondan daha da yakın”dır. (Necm: 9)

O aydınlatıp açığa çıkardığında ve huzurunda bulununlara anlattığında ancak Allah'a şirk koşanlar onu tasdik etmezdi, tâ ki böylece onu ortaya çıkarıp da göstermeyecek bir iz; ondan gayrısına muhâlefetle onun kendisine gösterileceği kişi için ise ayrı bir iz meydana gelsin!..

İşte o da göz kamaştırıcı bir şekilde ortaya çıkar; lâkin ondaki hallerin iz ve tesiri Allah yolunda yürüyenlerin hiçbirinden uzak kalmaz.

Zira âlemlerde kimi şeyler kimi şeylerle karmaşık haldedir. Lâkin onu terakkî ettirerek bu makamın, yani zâhirde mutâd kanunu üzere cârî olan “İlâhi Hikmet Makamı”nın içine kadar yükseltmiş; alışılmışın dışındaki şeylerini de O'nun sırrı (kalbi)ne ulaşılabilir diye sarf etmiştir ki, böylece onun alışılmışın dışında olan şeyleri, sohbetine erişenlerin alışkın olduğu bir şeye dönüşsün.

“Rabb'im! İlmimi arttır.” (Tâ-hâ: 114)

Sözü hiçbir nefis için son bulmaz. İşte işi gücü vaktini nefsiyle mücâdele etmekle geçiren kimselere karşın, hükümrânlığın yegâne sahibinin onun zâtını kendisine çekmesi de hiçbir şekilde son bulmaz. Zamanın getirdiği herhangi bir şey ona gâlip geldiği vakit, [O] kendisine duyduğu şiddetli aşktan dolayı onu derhâl uyarır ve hemen kendi muhafâzası altına alır. O, kaldırıp ıslah hâli üzere tutmak istediği anda O'na muhtaçtır.

Oysa şeyhlerin çoğu zikrettiğimiz muhâfaza hakkında sınırı aştıklarında, onlara [bu lütuf] ancak mânevi terbiye sayesinde getirilir.

Zâhidler ise külliyyen zühdün içindedir; zira vakit daha uzundur, [onlar] O'nun huzurunu kazanma konusunda da kusurludur.

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (176)

Abdülkerim-i Cîlî -Kuddise Sırruh- (2)

Dâvud el-Kayserî -kuddise sırruh- Hazretleri bir ifşaatlarında şöyle buyurmuşlardır:

“Velâyet’in Hâtem’i, Hâtemü’r-rûsul’ün hasenâtıyla ilgili derecelerden bir derecenin sûreti ve onun mazharlarından bir mazhardır. Bu hasene ise, ‘Vesîle’ diye isimlendirilen cennet mertebelerinin en yükseği ve Peygamber Aleyhisselâm’a vaadedilen ‘Makâm-ı Mahmûd’dur.” (“el-Matlâ’u Husûsi’l-Kilem fî Meânî Fusûsu’l-Hikem” Şehid Ali Paşa, nr.: 1242; 30^b vr.)

Bütün bu lütuflar hep ezelde konulan iki kandil sebebiyledir.

Allah-u Teâlâ ezelden öyle yaptığı için ebedî de öyle olacak demek istiyor. Bu bir mahlûkun idrakinin haricindedir.

Nitekim Abdülkerim-i Cîlî -kuddise sırruh- Hazretleri **“El-İnsanü’l-kâmil”** isimli eserinde ise şöyle buyuruyorlar:

“Her kim bu yakınlık makâmına vâsıl olursa, o kimse Hâtemü’l-evliya olup, hitam (hatemiyet) makâmında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in vârisidir.

Çünkü bu yakınlık makamı, ‘Makâm-ı Mahmud’ ve ‘Vesîle makamı’dır. Oraya kadar vâsıl olan velinin vardığı yer, kimsenin erişemeyeceği bir makamdır.” (El-İnsanü’l-kâmil, sh. 455. çeviren: A. Mecdi Tolun)

İşte ispatı bu!

Bu zât-ı muhterem en ince sırlardan bahsetmiş; gerçek vuslattan, Hakk’a yakınlığın, Resulullah Aleyhisselâm’a ihsan ettiğini ihsan etmekle mümkün olacağını, yani ona ne bildirirse ona da onu bildirmekle mümkün olacağını ifşâ etmiştir.

“Kimsenin erişemeyeceği bir makam.” buyuruyor.

Hâtem-i velî’ye ezelden neler ihsan edeceğini Allah-u Teâlâ ona duyurmuş.

Şeyh Sadreddin Konevî -kuddise sırruh- Hazretleri de;

“O kul gibi cem edici kimse yoktur ve kendisinden sonra hiç kimse onun vâris olduğu şeyi elde edemeyecektir.” buyurarak, ona verdiği ilmi bir daha da kimseye vermeyeceğini ifşâ etmektedir.

Ona vereceğini başkasına verecek değil. Halkı Hakk’a dâvet edecek onun gibisi olmayacak. Onunla bitiyor.

Yani Allah-u Teâlâ ona öyle bir tecellî etmiştir ki; artık bundan sonra o tecelliyâtı kimseye vermeyecek, Tecelliyât-ı ilâhî onda sona erecek.

Dâvud el-Kayserî -kuddise sırruh- Hazretleri Hâtemü'l-velâye'nin ilâhî isimler hususunda herhangi bir istimdâda muhtaç olmadığını, onun mânevî kemâlâtını tümüyle Allah'tan aldığını beyan buyurmaktadır:

“İlâhî vergilerin kendisine tertip edildiği ilâhî isimler, nebilerin ve velilerin dem'inin evlâtlarından bir oğul olan Şit Aleyhisselâm'a tahsis edilmiştir. Ancak, Hâtemü'l-velâye bundan müstesnâdır; zira o, kemâlâttan yana zuhur eden şeylerin tümünü Allah'tan alır.” (“el-Matlâ'u Husûsi'l-Kilem fî Meânî Fusûsu'l-Hikem”, Şehid Ali Paşa, nr.: 1242; 34^a vr.)

Allah-u Teâlâ bu zevât-ı kiram'a neler duyurmuş, neler bildirmiş!

Onları çok büyük sırlara vâkıf ettirmiş, olmuş ve olacıklara mazhar etmiş.

Kemâlâttan yana zuhur eden şeylerin tümünü Allah-u Teâlâ'dan almasının mânâsı; ona O karışır, ona başka kimse karışamaz. Ona Allah-u Teâlâ veriyor, başkasına muhtaç değil.

Nitekim Mahmud Şebüsterî -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle buyurmaktadır:

“Veliliğin tam zuhuru da ‘Velilerin sonuncusu’ ile olacak. İki âlem de onunla tamamlanacak, onunla kemâl bulacak. Bütün velilerin varlıkları, son velinin âzâsına benzer. O küldür, öbürleri cüz. Onun ‘Peygamberlerin sonuncusu’yla tam bir münâsebeti vardır. Bu yüzden umumî rahmet de onunla zuhur eder. İki âlem de ona uyar, Âdemoğulları içinde Allah'ın halifesi odur.” (Gülşen-i Râz)

O da bir **“Sirâc-ı münir”**dir. Dünyaya değil âlemlere şâmildir. Maskede hüküm yok, hüküm Hazret-i Allah'ındır.

•

Seyyid Abdülkâdir Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin selis bir beyanını arzedeceğiz.

“Sırru'l-Esrâr” isimli eserinin 8. kısmında **“Zikrin şartları”**nı izah ederken şöyle buyurmaktadır:

“Mârifet üzerine şu Hadis-i şerif'i anlatmak yerinde olur:

‘İlim tahsili içinde iken ölen kimseye, Allah kabrinde iki melek memur eder. Onlar tâ kıyamet gününe kadar mârifet ilmini öğretirler. O kimse kabrinden kalkarken âlim ârif olarak kalkar.’

Burada iki melekten maksat, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz'in rûhâniyeti ile velâyet nûrâniyetidir. Çünkü melek mârifet âlemine giremez.

Bu hususta bir Hadis-i şerif yine zikredelim:

‘Birçok kimseler ölürken câhil ölür, amma kabrinden âlim ve ârif olarak kalkar.

Birçok kimseler de âlim olarak ölür amma, kabrinden câhil ve müflis olarak kalkar.’

Bu durumu şu Âyet-i kerime bize daha iyi anlatır:

‘Siz bütün zevklerinizi, lezzetlerinizi, sizin için güzel olan her şeyinizi dünya hayatınızda yaşayıp bitirdiniz. Artık bugün yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanız ve yoldan çıkmanızın karşılığında alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız.’(Ahkâf: 20)

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yukarıdaki mânâyı bir Hadis-i şerif ile şöyle anlatır:

‘Ameller niyete bağlıdır.

Müminin niyeti amelinden hayırlıdır.

Fâsıkın niyeti amelinden şerlidir.’

Niyet amelin binasıdır. Bunu da Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle anlatır:

‘İyi işin, iyi bir şey üzerine yapılması iyi olur. Kötü şeyin kötü şey üzerine yapılması fesat olur.’

Yeri gelmişken bir Âyet-i kerime daha anlatalım:

‘Kim ahiret ekimini dilerse, onun ekimini artırırız.

Kim de sadece dünya ekimini isterse, ona da yalnız bundan veririz.

Ahirette ise onun hiçbir nasibi yoktur.’ (Şûrâ: 20)

Gerekli olan telkin ehlini bulup uhrevî hayatını kazandıracak kalbi ondan almaktır. Bunu vakit kaybetmeden dünyada iken yapmalıdır. Çünkü dünya ahiretin ekim yeridir. Burada ekim yapamayan öbür âlemde bir şey toplayamaz.

***Burada ekim yerinden murad, âfâkî ve enfüsî varlık olarak anlatılabilir.”* (“Sırrü’l-Esrâr” s. 64,65 trc. Abdülkadir Akçiçek)**

Münâfiğin niyetinin amelinden şerli olması, niyetinin bozuk olmasından dolayıdır. Amelini işleyebildiği kadar işler, fakat niyeti bozuktur, her niyeti icraata tatbik edemez. Niyete riyâ girmez, amele girer.

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

Hâtem-i Enbiya Muhammed Aleyhisselâm ve Ashâb-ı Kiram

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz hem peygamberler silsilesini hitâma erdiren son peygamber, hem de bütün peygamberleri tasdik eden ilâhî bir mühürdür.

O Allah-u Teâlâ'nın nurudur, âlemlerin gurur ve sūrûrudur.

Cemâl nurundan en evvela onun nurunu yarattı. Daha sonra onun nurundan âlemleri halketti, bütün mükevvenatı da onun nuru ile donattı. Nereye bakarsan hep o nur.

Âyet-i kerime'de:

“Allah'tan size bir nur gelmiştir.” buyuruluyor. (Mâide: 15)

Bu öyle bir nur ki, bu nur Allah-u Teâlâ'nın nurudur. Âlemler onun nurundan yaratıldı. O, kâinatın çekirdeği ve mayasıdır, hakikatin özüdür.

Âlemdeki her zerrede hayat var, o hayat da Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-i ile kâimdir.

Allah-u Teâlâ sevdiği, seçtiği peygamber kullarına ayrı bir lütufla tecelli etmiştir. O lütuf, Muhammed Aleyhisselâm'ın nuru idi. Geldikleri zaman o nur ile geldiler. Tâ Âdem Aleyhisselâm'dan beri o nur onların üzerinde döndü durdu. Her birinin alnında parlıyordu. Nihayet Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimize kadar geldi. Zaten onun nuru idi. Nur Nur'a kavuştu.

•

Âlemlere rahmet olarak geldiği milâdi altıncı asırda, dünyanın üzerini kara bulutlar kaplamıştı. İnsanlık âlemi; zulüm, istibdat, cehalet ve sefalet içinde inliyordu.

Şirk ve putperestlik almış yürümüştü. Dinsiz milletler; taştan ve ağaçtan, altın ve gümüşten veya diğer maddelerden yaptıkları heykellere tapıyorlardı. Mekke, putperestliğin merkezi haline gelmişti. Kâbe'nin içinde üçyüzaltmış kadar put vardı.

Hıristiyanlık dini bozulmuş, tek Allah'a inandıklarını söyleyen hıristiyanlar; tanrının bir de oğlu olduğunu, üçüncü tanrının da Ruhül-kuds olduğunu iddia ediyorlardı.

Yahudiler ise Allah'a insanî sıfatlar yakıştırıyorlar, icabında insan kılığına girdiğini, Üzeyir adında bir oğlu olduğunu söylüyorlardı. Ayrıca ateşe tapan Mecusiler, yıldızlara tapan Sâbiiler de vardı. Kısacası tek Allah'a inanmanın dışında, ne kadar çok inanç ve ibadet şekli varsa, hepsi o çağın insanlarında mevcuttu.

Sosyal durum ise yürekler acısı idi. Arabistan halkı çok çeşitli kabilelere ayrılmış bulunuyordu. Kabileler arasında kan dâvâları yüzünden iç harplerin ardı arkası kesilmek bilmezdi. Birbirleri ile uğraşmaktan başka işleri yoktu.

Nesilleri tüketen kan dâvâları itiyat halinde idi. Savaşlarda, baskınlarda esir edilen insanların diri diri yakıldığı olurdu. İnsanları işkence ile öldürmekten zevk alınırdı.

Kim daha güçlüyse başkasının hakkına tecavüz eder, malına ve mülküne konardı.

Evliliğin sınırı yoktu, bir kişi on veya daha fazla nikâh yapabiliyordu. Üvey anne ile evlenmekten çekinmezlerdi. Bunun yanında boşanma ise çok yaygındı. Fahişeliğin her çeşidi almış yürümüşü.

Çıplaklık ayıp değildi. Ulu orta çıplak dolaşırlar, açıkta çıplak yıkanırılar, kadın-erkek Kâbe'yi çıplak tavaf ederlerdi.

Kız çocuklarını diri diri gömecek kadar vahşet gösteren ve bundan acı bile duymayan âileler vardı...

İSLAM İLMİHALİ

Ölümün Hakikati Cenaze İşleri ve Berzah Hayatı (5)

Milletlerin Ölümü:

Devlet ve milletlerin de fertler gibi takdir edilmiş belli ömürleri vardır. Fertler doğduğu, büyüdüğü, ihtiyarladığı, sonunda da öldüğü gibi; devletler de kurulur, gelişir ve nihayet Allah-u Teâlâ'nın takdir ettiği gün gelince yıkılıp tarihe karışır. Fertler gibi, bunların da bazıları uzun ömürlü, bazıları ise kısa ömürlü olur.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

“Biz hiçbir memleketi yok etmedik ki, onun mutlaka bilinen bir yazısı olmasın.

Hiçbir millet ne süresini geçebilir, ne de ondan geri kalır.” (Hicr: 4-5)

Gerek arazisini yerin dibine geçirip batırmak, gerekse halkını yok etmek veya başka âfetlerle helâk edilen memleketlerin hiçbiri körü körüne, tesadüf olarak helâk edilmiş değildir.

Her biri Allah-u Teâlâ'nın hikmeti gereğince takdir edilip, Levh-i mahfuzda yazılmış şaşmaz yazısı gereğince helâk edilmişlerdir.

Binaenaleyh şimdiki küffar kavimler de kendileri için mukadder olan zaman gelince, bütün şevketlerine rağmen lââyık oldukları âkıbete kavuşmuş olacaktırlar.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyruluyor:

“Hiçbir millet ne süresinden ileri geçebilir, ne de geri kalabilir.” (Müminûn: 43)

İlâhi takdiri hiç kimse bozmaya kâdir değildir.

“Her ümmetin (hayatlarının son bulacağı) belirli bir eceli vardır.

Ecelleri gelince ne bir an geri kalırlar, ne de öne geçebilirler.” (Yunus: 49)
(Bakınız. A'râf: 34)

Onun her hükmü zamanında meydana gelir.

Ceza zamanı geldiğinde ise hiçbir surette tehir edilmez.

Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde zulümlerine rağmen kullarına bir zamana kadar ruhsat verdiğini, süre dolunca da bu ruhsatı ellerinden alacağını haber veriyor:

“Eğer Allah zulümleri yüzünden insanları cezalandırırsaydı, yeryüzünde tek canlı bırakmazdı.

Fakat onları takdir edilen bir süreye kadar geciktirir. Süreleri dolunca da, ne bir an geri kalabilirler ne de ileri geçerler.” (Nahl: 61)

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde Yahudilerin yeryüzünde iki defa bozgunculuk yaptıklarını ve bunun karşılığı olarak da başlarına gelen felâketleri bir ibret numunesi olarak haber veriyor:

“İsrailoğullarına Kitap'da:

'Siz yeryüzünde iki defa fesat çıkarıp bozgunculuk yapacak ve kibirlendikçe kibirleneceksiniz.' diye bildirdik.

Birinci bozgunculüğünüzün ceza vakti gelince üzerinize pek güçlü olan kullarımızı salacağız. Onlar memleketin her köşesini kontrollerine alacaklar, evlerin aralarına girip sizi araştıracaklar. Bu, yerine gelecek bir vaaddir.

Bunun ardından sizi o istilâcılara tekrar galip getireceğiz.

Mallar ve oğullarla size yardım edecek, sayınızı artıracacağız.” (İsrâ: 4-5-6)

“İyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz. Kötülük ederseniz o da kendinizdir.

İkinci bozgunculuğunuza karşı vaadedilen cezanın vakti erişince; yüzlerinizi kararta kararta kötülük yapmaları, önceden Mescid'e girdikleri gibi yine girmeleri, ele geçirdikleri yerleri harap etmeleri, mahvetmeleri için tekrar göndereceğiz.

Umulur ki Rabb'iniz size merhamet eder, acır. Eğer dönerseniz, biz de döneriz. Cehennemi kâfirlere bir zindan kılmışızdır." (İsrâ: 7-8)

ASHÂB-I KİRAM -Radiyallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

"Ashâbım Yıldızlar Gibidir. Hangisine Uyarsanız Hidayeti Bulmuş Olursunuz." (Beyhâkî)

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyallahu Anh- (89)

Ebu Bekir -radiyallahu anh- Hazretleri'nin Yapmış Oldukları İbretlik Konuşmaları:

Abdullah bin Ukeym -radiyallahu anh- anlatıyor:

"Bir gün Ebu Bekir -radiyallahu anh- bize bir konuşma yaptı ve şunları söyledi:

'Size Allah'tan korkmanızı, O'nu lâıyk olduğu sıfatlarla övmenizi, korku ve ümit arasında olmanızı, Allah'tan bir şey isterken ısrarla istemenizi tavsiye ederim.

Allah, Zekeriyâ Peygamber ile soyunu överek şöyle buyurmuştur:

"Bütün bu peygamberler hayır işlerinde yarışır, umarak ve korkarak bize duâ ederlerdi. Onlar bize karşı çok itaatkârlardı, bizim için derin saygı gösterenlerdi." (Enbiyâ: 90)

Ey Allah'ın kulları!

Biliniz ki Allah kendi hakkı için nefislerinizi rehin tutmuş, onun hakkını gözeteceğinize dair sizlerden söz almış, geçici ve az olan dünyayı, sürekli olan çok olan âhiret karşılığında satın almıştır. İşte Allah'ın kitabı aranızda, onun mucizeleri tükenmez, ışığı sönmez. Allah'ın sözlerini doğrulayınız, kitabından ders alınız, karanlık gün için onunla gözlerinizi aydınlatınız. O sizleri kendisine

ibadet edesiniz diye yaratmış, yaptıklarınızı bilen şerefli yazıcıları üzerinize murakıp bırakmıştır.

Ey Allah'n kulları!

Sizler ne zaman sona ereceğini bilmediğiniz bir ecel peşinde gidip geliyorsunuz. Allah için amel yaparken ömürlerinizin sona ermeden gücünüz yettiğince bunu yapın. Buna da ancak Allah'ın yardımıyla muvaffak olabilirsiniz. Ecelleriniz sona erip en kötü amellerinizle başbaşa bırakmadan hayırda yarışın. Bazıları kendilerini unuttular, hayatlarını başkaları için harcadılar. Ben sizleri onlar gibi olmaktan men ediyorum. Aman elinizi çabuk tutun! Aman elinizi çabuk tutun! Zira arkanızda pek çevik bir takipçi (ölüm) var, onun işi oldukça süratlidir.” (Ebu Nuaym)

Amr bin Dinar -radiyallahu anh-, Ebu Bekir -radiyallahu anh- Hazretlerimiz'in bir konuşmasında şöyle söylediğini haber vermiştir:

'Fakr ve ihtiyaç günleriniz için size Allah'ı, O'ndan korkmanızı, O'nu lââyık olduğu sıfatlarla övmenizi, O'ndan mağfiret dilemenizi tavsiye ederim, çünkü O pek yarlıgayıcıdır. Biliniz ki Allah'a ihlâsla amel ederseniz O'na saygı göstermiş ve kendi hukukunuzu korumuş olursunuz. Yaşadığınız şu günlerinizde zekâtı verin, onları önünüzden gönderin ki fakr ve zarûrete düştüğünüz gün önceden gönderdiklerinizi fazlasıyla alabilirsiniz.

Ey Allah'ın kulları! Sizden öncekileri iyice düşünün, dün neredeydiler, bugün neredeler?

Yeryüzünü ekip onu mamûr hâle getiren o hükümdarlar hani neredeler?

Unutulmuşlar, adları, sanları kalmamış, bugün birer hiçler. İşte evleri! Zulümleri sebebiyle virane olmuş! Kendileri de kabirlerin karanlıklarına bırakılmış!..

“Şimdi onlardan hiçbirini hissediyor veya bir ses işitiyor musun?” (Meryem: 98)

Hani tanıdıklarınız?

Dostlarınız?

Kardeşleriniz neredeler?

Önceden gönderdiklerine kavuştular, mutluluk veya mutsuzlukla başbaşa kaldılar. Allah ile yarattıkları arasında bir soy yakınlığı yok ki bu yüzden Allah onlara hayır versin, onlardan kötülüğü uzaklaştırsın. Allah'ın azabından kurtaracak yegane şey O'nu dinlemek, emirlerine uymaktır. Neticesi cehennem olan hayır, hayır değildir! Sonucu cennet olan şer, şer değildir! Söyleyeceklerim işte bunlar. Allah'tan kendim ve sizler için mağfiret dilerim.” (Ebu Nuaym)

Ebu Bekir -radiyallahu anh- Efendimiz'in bu konuşmasıyla ilgili olarak Nuaym bin Nemha'dan yapılan bir rivayette farklı olarak şu ilaveler vardır:

“Allah rızâsı gözetilmeyen sözde hayır yoktur, Allah yolunda harcanmayan servette hayır yoktur, cehaleti insafsızlığını bastırarlarda hayır yoktur, Allah için yerilmekten korkarlarda hayır yoktur!” (Ebu Nuaym)